

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Išli smo na štiridesetih straneh. Prihodnji teden, med prvomajskimi prazniki, NT ne izide. Izšli bomo spet 9. maja.

Objavljamo rezultate razpisa nagradnega literarnega natečaja 1. maj-naš delavski praznik. Dobili smo precej prispevkov. Danes jih natisujemo nekaj. Več značilnih odlomkov iz nenagrajenih zapisov in črtic boste lahko prebrali prihodnjič. Jih bomo tudi honorirali.

9. maja je začetek nagradne igre. Kdo bo potoval z Novim tednikom v Varšavo. In kako se boste udeležili te igre? Lahko na dva načina. Povabil vas bomo, da pošljete fotografijo. Med njimi bomo izžrebali štiri in jih objavili. Nato pa boste stopili v akcijo bralci, in glasovali za tistega ali tisto na sliki, ki vam bo najbolj všeč, ker je mlad, prikopen, ker je delavec ali študent, prijazna žena ali dekle in podobno. Med kuponi bralcev bomo nato žrebali v uredništvu in tako dobili drugega potnika za Varšavo. Igra bo trajala vse do septembra. V vsakem kolu bomo zasledili dvoje mest v avtobusu. Ne zamudite začetka igre in srečne prvomajske praznike želim.

Vaš urednik

Delegatom na pot

V ponedeljek, 29. aprila 1974, se bodo prvič sestale nove, delegatske občinske skupščine. Po rokovniku volilnih opravil bodo delegati v treh zborih občinske skupščine (zbor združenega dela, družbenopolitični zbor in zbor krajevnih skupnosti) opravili pomembne naloge: konstituirali bodo občinsko skupščino, izvolili izvršni svet občine in s tem imenovali načelnike. Volili bodo člane predsedstva SRS. Volili bodo delegate v zvezni zbor skupščine SFRJ. Družbenopolitični zbori občinskih skupščin bodo na svojih sejah volili delegate v družbenopolitični zbor skupščine SRS. Določili bodo tudi skupine delegatov, ki bodo odpisali delegate v enotni zbor združenega dela skupščine SRS. In končno — določili bodo delegata, ki se bo udeležil kot odposlanec občine v zboru občin skupščine SRS prve seje republiške skupščine.

Prva seja delegatske skupščine bo torej predvsem »izgrajevalna«.

Kajti — po volitvah delegacij v bazi moramo delegatsko piramido skleniti. Najprej z oblikovanjem občinske skupščine, republike in končno zveze. Delegatski sistem dobiva končno podobo. S prvimi sejami občinskih skupščin bomo stopili na drugo stopnico dokončne uveljavitve delegatskega sistema.

Slovesne besede pustimo na strani. Odbornikom, predvsem tistim, ki so najbolj vestno izpolnjevali odborniške dolžnosti, pa ostajali v nenehnem stiku z volilci, delavci, občani, moramo izreči vse priznanje. In hvala. Delovali so v neahkih družbenih in političnih razmerah. V času, ko smo začeli snemati tancico z nakopičenimi hibami in usvarjati novo. Odborniki in poslanci v tem presnavljanju niso bili nepomembni.

S kritičnim očesom se oziramo v minuli čas.

Z upi v delegatsko obdobje.

Ne bodimo preveč zahtevni in neučakani že kar na začetku.

Čaka nas vse mnogo dela.

Ne le delegate.

Najbrž je to ena izmed temeljnih resnic, ki nam jo je povedala ustava. Nihče naj v našem imenu ne upravlja. Smo združeno delo. In delegacija daje veliko možnost neposrednega samoupravljanja, usklajevanja interesov, stališč in oblikovanja enotnih razvojnih poti.

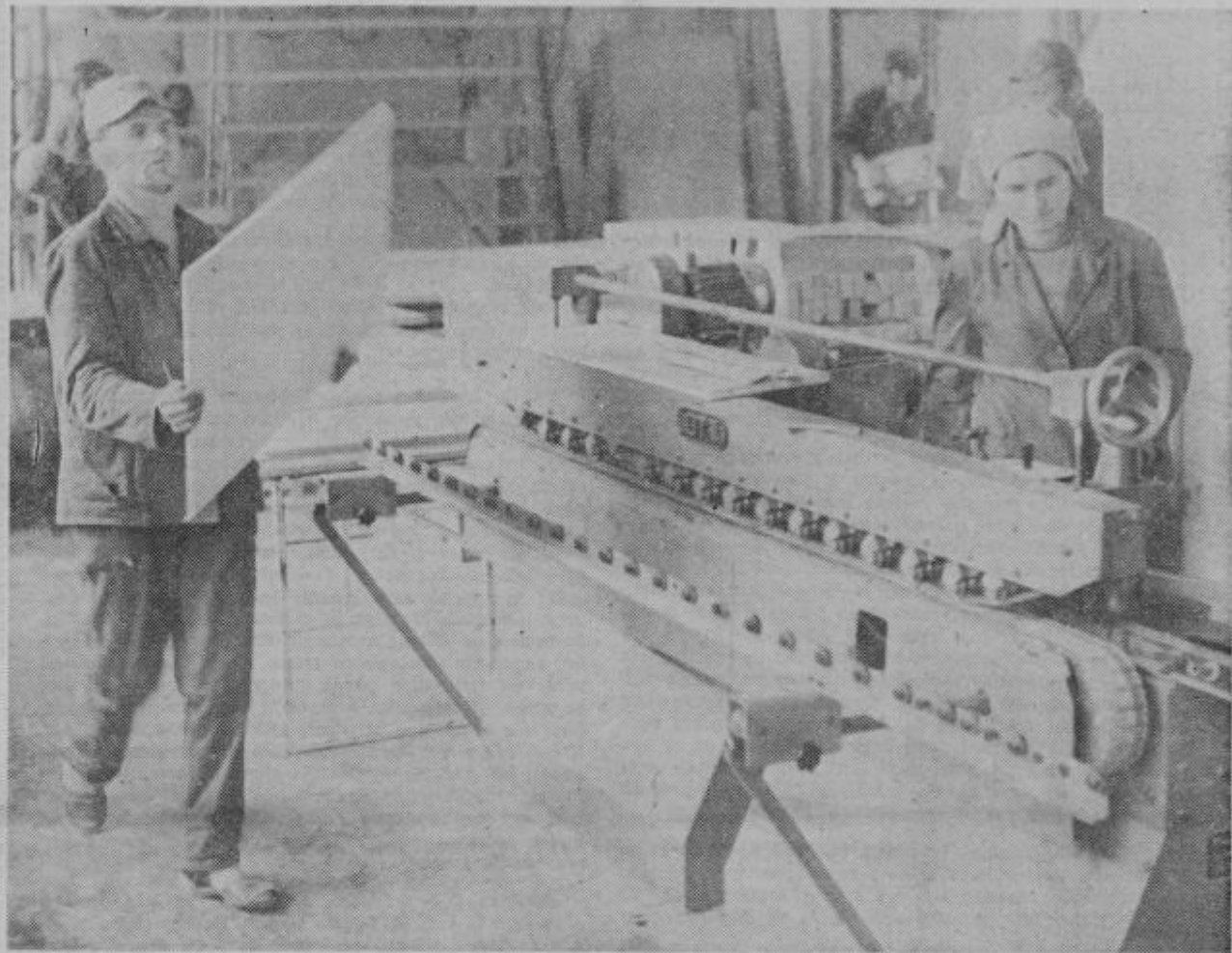
Veliko je potemtakem izvoljenih delegatov. Mnogo zaupanja smo natrosili delegacijam.

Ampak to le na videz. Delegati brez naše sodelavebe, brez našega sodelovanja, samoupravljanja, jasne in odkrite besede ne bodo kos nalogam. Hitro bodo nezadovoljni sami s seboj in z nami, z delegatovo, s samoupravno sredino.

Ce smo torej rekli — mnogo dela in uspehov — delegatom na pot, smo rekli mnogo tudi sebi. To moramo uvideti.

Delegatski sistem je namreč NAS sistem.

JOZE VOLFAND

Praznujemo dan OF in praznik dela ob mnogih uspehih in pričakovanjih. Tudi ob težavah, ki jih bomo enotni in združeni znali premagati. Zaželim si najlepše prvomajsko razpoloženje!

Foto: Drago Medved

Območje: kandidati za Izvršni svet

ŠENTJUR

Mandatar Jože ing. BUČAR predlaga skupaj z OK SZDL Šentjur za člane izvršnega sveta občine Šentjur:

Alojza HERMANA, Franca SENICO, Jožeta POSPEHA, Milana GALICA, Ivana dr. MOZERJA, Vlada inž. GRDINO, Slavka inž. PLEVNICA, Cvetko TRZAN, Jožeta MLAKARJA in Franca PECARJA.

ŠMARJE

Mandatar izvršnega sveta v šmarnski občini je BENO BOŽICEK, predlagani kandidati za svet pa so: Magda Bertolanič, Tone Dirnbek, Jože Drofenik, Martin Gobec, Jože Gradišek, Stefan Kupec, Franc Lavrič, Marija Nečimer, Franc Mlakar, Jože Ratej, Franc Svinč, Ladislav Tkavc, Marjan Ungar in Zlatko Kunst.

MOZIRJE

Kandidati za člane izvršnega sveta občinske

skupščine v Mozirju so: HINKO COP iz Mozirja, JANEZ ZAGAR iz Mozirja, ERNEST SPEH iz Mozirja, TRATNIK ing. MIRKO iz Mozirja, IVAN KOS iz Nazarij, URLEP dr. FRANC iz Gornjega grada, KOZIC ing. DESA iz Nazarij, ANTON VRHOVNIK iz Loke pri Mozirju, STANKO PRODNIK iz Mozirja in TONE VENEK iz Luč pri Savinji.

ŽALEC

Zalski izvršni svet bo imel 12 članov. Za predsednika predlagajo Jožeta Jana, za člane pa: Jožeta Cerovška, Janeza Jagriča, Janeza Megliča, Cirila Prezija, Lojzeta Pavšarja, Milana Zabavnikarja, Franca Gajška, Poldeta Rajha, Lojzeta Kučarja, Ervina Janežiča in Stanika Dolarja.

Za predsednika skupščine občine predlagajo Zalcani Vlada Goriška, za podpredsednika pa Franca Janšeta.

Rafko Mlakar je predlagan za predsednika

zborna združenega dela, Karel Kač za predsednika zbora krajevnih skupnosti, Ludvik Semprimožnik pa za predsednika družbeno-političnega zbora.

VELENJE

Po zadnji seji občinske skupščine Velenje v asistenciji zasledbi so se sestali člani izvršnega odbora Občinske konference SZDL Velenje in skupaj s kandidatom za predsednika izvršnega sveta občinske skupščine ing. Franjom Kljunom, dosedanjim direktorjem Tovarne usnja Šoštanj, proučili listo kandidatov za izvršni svet. Kandidati so: Franjo Kljun, predsednik IS, Ivan Hece, Ivan Gaber, Ciril Grabenšek, Rudi Hudovernik, Ivan Kolar, Ferdo Kukovec, Marjan Marinšek, Viktor Mazej, Drago Tratnik in Vlado Zakonšek.

Prva seja občinske skupščine v novi zasedbi bo 29. aprila, kjer bodo tudi potrdili (ali ne) predlagane kandidate.

KONJICE

NOVIH 70 KOMUNISTOV

Včeraj so sprejeli v Slovenskih Konjicah 70 novih članov v Zvezo komunistov. Novi člani so predvsem delavci iz konjiške občine, nekaj pa je tudi takih, ki so zaposleni v Konusovih TOZD v drugih občinah. Sprejem je bil v jedilnici industrijskega kombinata Konus, kjer so učenci osnovnih šol pripravili tudi kratek kulturni program. Novosprejetim komunistom je nato spregovoril o nalogah in vlogi Zveze komunistov predsednik komisije za idejna vprašanja pri CK ZKS Emil Rojc.

D. S.

**Vsak
trenutek
kaj novega**

BLAGOVNICE

VELENJE

1. MAJ — NAŠ DELAVSKI PRAZNIK ★ 1. MAJ — NAŠ DELAVSKI PRAZNIK ★ 1. MAJ — NAŠ DELAVSKI PRAZNIK ★

Babičin šopek

Maj! Najlepši čas, čas, ko vse cvete, ko se vse blešči od veselja in ljubezni. V eter, ves nežen, rahlo boža cvetice, ki se gibljejo v taktu ljubezenskih pesmi. Njihovi cvetovi: radovedno kukajo v pomladanskem jutru.

Vsako jutro se poljubijo s kapljico rose in vsak večer se še zadnjikrat ozrejo kot v ogledalo v zadnje žarke zahajajočega sonca. Srebrne deklice z dolgimi lasmi in očmi polnimi bisernih solza skačejo preko belih kamnov. V gladini čistih potočkov se ogledujeta sonce in luna, ob njenem vzhodu in zahodu. Vsi majski dnevi so si tako podobni, pa vendar je eden izmed njih popolnoma drugačen. Velicastnejši je, ponosnejši... To je dan, ki je prav na začetku meseca — 1. maj.

Spominjam se svojega prvega praznovanja. Spominjam se jasnega, sončnega jutra. V zlatem odsevu sončnih žarkov so ponosno vihrale zastave: rdeče, z zlatim srpom in kladivom, jugoslovanske in slovenske trobojnice s peterokrako zvezdo v sredini. Spominjam se visokega in lepega mlaja z napisom: »ZIVEL 1. MAJ!«, ki je bil postavljen preko razbeljene asfaltna ceste. Spominjam se očetovega nasmeha in izraza v očeh, ko mi je odgovoril na moje vprašanje, čemu vse to. Spominjam se drobnih kapljic v babičinih skoraj brezizraznih očeh, spominjam se materinega toplega pogleda in nežnega objema tistega dne... Mnogo, mnogo premajhna sem še bila takrat, da bi lahko razumela, zakaj smo se nekega pomladnega dne odpravili na izlet in se pridružili skupini veselih planincev. Veliko pozneje sem izvedela, da smo s tem počastili 1. maj — praznik delovnega ljudstva po vsem širnem svetu.

Nekaj let kasneje, ko nisem bila več živelka samo za pravični svet in sem se že pričela spoznavati s kruto resničnostjo vsakdanjosti, mi je oče, radovedni deklici vprašujočih očk, povedal zgodbo, ki je bila resnična:

»Kapitalistične razmere so kot težki okovji ovirale delavski razred. Delaj je, saj je tako moral, če je hotel sploh obstajati, zraven pa je strašno trpel. V Evropi, pa ne samo tu, ampak po celim svetu, se je razpasel kapitalizem in kot najhujša bolezenska klica zastupil ljudi. Tovarne, rudniki, trgovine, pač vsa proizvodna sredstva so bila v rokah privatnikov. Ti so živeli v blaginji, ustvarjali so si bajna bogastva. Toda vsaka medalja, najsi bo še tako lepa, ima dve plati. In ena je vedno grša in slabša od druge. Kapitalisti — smelana družbe, so priznavali samo sebe; delavci v bistvu proizvajalci, so bili zanje le nekaj vsakdanjega, odvečnega. Garali so in s svojimi potnimi stragami večali kapitalistovo bogastvo. Sami pa so živeli v najhujši revščini. Živeli so slabše kot danes živali. Izkoriščali so jih, oni pa so umirali v bedi, v kakršni so vseskozi živeli. Potem so se našli možje, ki so vedeli za boljši družbeni red. Ti možje so prevzeli vodstvo nad delavskimi množicami. Govorili so jim o lepšem življenju, o krivičnih razmerah, v katerih živijo. Takrat so se srca delavcev, ki so vseskozi hranila zatajen odpor, na stečaj odprla in iz njih je bruhnil srd zoper vse izkoriščevalce. Med delavci vsega sveta so se spletle nevidne niti, trdne kot jeklene vrvi. Delavstvo se je združevalo, se zbiralo na raznih zborih in se upiralo. Izbrali so si dan, ki bi ga naj praznovali vsi delovni ljudje na svetu. Izbrali so si dan v najlepšem letnem času — 1. maj. Oblasti so sprva preganjale delavstvo in na raz različne načine so skušale preprečiti praznovanje 1. maja. Toda niti grožnje niti zapori niso vplivali na trdno in močno voljo delavcev. Nikoli niso več klonili, pa naj je bil pritisk še tako močan in krut. Odkrili so novo pot, pot, ki je vodila v lepše življenje — socializem.

Leta 1890 je delavstvo vsega sveta prvič v zgodovini praznovalo svoj veliki praznik — 1. maj. To praznovanje se je potem ponavljalo vasko leto. Skrivaj so se v zgodnjem prvomajskem dnevu pričeli zbirati ljudje, ki so živeli od potu in jim je delo izpiralo vsak dan več moči in krvi. Največkrat so se sešli na kakšnem hribu, ki ga je že prekrivala zelena odeja. Tu so peli revolucionarne pesmi in se dogovarjali, kako bi se rešili nepravilne oblasti. Zandarji so imeli take dni veliko dela, vendar njihova prizadevanja niso razgnala delavcev. Tudi v Sloveniji so bila podobna praznovanja kljub strogi prepovedi. Leta 1919 je delovno ljudstvo praznovalo po vseh večjih krajih Slovenije praznik dela in manifestiralo za socializem. Dve leti kasneje so fašisti napadli delavce pri Sv. Jakobu v Trstu, ker so peli Internacionalo. V spopadu je padel en fašist, nato pa so fašisti opustošili sedež Zveze pomorskih delavcev.

Leta 1923 je bil v Ljubljani shod vseh strokovnih organizacij in sprejeto delavstvo po mestu. Na popoldanski zabavi pod Rožnikom je prišlo do spopada orjunašev

z delavci. Podobno organizirani shodi in proslave so bile še v Trbovljah, Hrastniku, Zagorju, Krmelju, Velenju in na Jesenicah. Med NOB so partizani v počastitev delavskega praznika izvedli vrsto uspešnih akcij.

Tudi danes vsi delovni ljudje praznujemo 1. maj. Na ta dan se ustavi delo v tovarnah in drugih proizvodnih obratih, ki niso več v rokah posameznikov, temveč razpolaga z njimi delavski razred. Ljudje odidejo na deželo, kamorkoli si pač kdo želi, in praznujejo ta praznik.

Oče je končal s pripovedovanjem, nasmehnil se je in me pogladil po laseh. Njegova težka, žuljava roka je rahlo trepetala in nikoli ne bom izvedela, zakaj. V njegovih očeh se je čudno lesketalo; nikoli poprej in nikoli pozneje nisem več videla takšnega leska v nekkih očeh. Morda je bila to posledica izmučenosti po dolgem pripovedovanju, morda spomin na preteklost, morda želja, da bi se 1. maj vedno lahko praznoval legalno in ne skrivaj kot nekoč. Tistega dne, ko mi je oče povedal to zgodbo, sem postala bogatejša za nekaj velikega. Spoznala sem, da je človek kot ptica: dokler je svobodna, je skoraj neopazna, ko pa jo zapreš v kletko, se sprva strahopetno stiska v kot, in ko slednjič pride do spoznanja, da je obsojena na večno samoto, se prične upirati. In če vrata kletke na stečaj odpreš, bo ptica odletela v prostost, ki bo lepša kot prejšnja. Nikoli več nisem spraševala očeta o prvem maju. Toda danes, ko vem, da še vladajo krivične razmere na svetu, se mnogokrat spominim njegove pripovedi. Nikdar tudi ne bom pozabila babičinega pripovedovanja, ko je kot osemnajstletno dekle pred drugo svetovno vojno praznovala 1. maj:

»Tistega dne je deževalo. Narava je bila oprana, zrak svež in čist. Rudarji s svojimi družinami so odhajali v zasavske hribe in tam praznovali Praznik dela. Tudi jaz sem bila zraven. Dobro se še spominjam, da sem imela belo obleko. Ko smo prišli na cilj, je prenehalo deževati in posijalo je zlato sonce. Vzduške je bilo prijetno in prav nič nas ni morila misel na zandarje, ki bi nas lahko pregnali. Bil smo preponosni, da bi se jih bali... Vsak si je poiskal svoj prostor na poljani, po kateri je rajal pomladni veter. Pričeli smo peti naše pesmi. Potem je nekdo spregovoril o takratnih razmerah. Ne spominjam se več vsega, kar je rekel, vem le to, da sem vseskozi gledala v njegove oči, ki so se bleščale v nekakšnem zanosu. Po končanem

Chicago — 1886. Milijoni brezposelnih tavajo po ulicah, tisoči umirajo od lakote. Delavce odpustčajo drugega za drugim, začena se boj za biti ali ne biti.

Barake v predmestju so videti še bolj tihe in mračne. Na sivo cesto, polno luž, gledajo majhna okna brez rož. Zgodnja

igrač, njihov svet je porušila beda. Odrasli so na ulici, prehitro spoznali življenje.

Nenadoma pa se ta svet lačnih in zatiranih zbudi iz sanj. Štirideset tisoč upadlih obrazov, štirideset tisoč ljudi, ki hočejo kruha, osemdeset tisoč rok, ki so pripravljene boriti se za svoje tri osmice (osemurni delov-

njenih, mnoge pa so jih zaprli. Pet voditeljev stavke so obsodili na smrt, trije pa so ostali do konca življenja v ječi.

To ni bil samo Chicago. Dvigali so se delavci vsega sveta in v mnogih deželah je zmagal proletarijat.

V spomin na to krvavo stavko pa so na I. kongresu II. in-

Rezultati razpisa

Na naš nagradni literarni razpis 1. maj — naš delavski praznik smo pričakovali večji odziv predvsem s srednjih šol. Izkazali so se le gimnazijci, in sicer dijaki 1. b razreda. Dobili smo tudi več zapisov bralcev, kar nas je vzradostilo in nekaj značilnih odlomkov objavljamo. V uredništvu smo sklenili, da nagrade razdelimo takole:

1. nagrado, to je 600 dinarjev, prejme 1. b razred Gimnazije v Celju oziroma vsi trije avtorji, ki so poslali prispevke, objavljamo pa Babičin šopek Ksenije Kozorog. Nobena črtica ali meditacija namreč po vsebini in izrazu toliko ne izstopa, da bi podelili samostojno prvo nagrado. Poleg Ksenije Kozorog sta iz 1. b razreda v tečaju sodelovali še Jadranka Prodnik in Leonida Sketa. Vsem trem za trud še posebna čestitka in vabilo k sodelovanju.

2. nagrado, to je 400 dinarjev, prejme Teja Božjak, Ulica Bratov Vošnjakov 28 a, Celje.

3. nagrado, 300 dinarjev, pa Kristina Imenšek, Podčetrtlek 54 a.

Posebej objavljamo in honoriramo tudi zapis Simone Podrgajs.

Vsem iskrena hvala za sodelovanje. Naj ne bo to vaša zadnja beseda.

govoru je prisedel k meni. Veliko sva govorila. Ob slovesu mi je položil v naročje šopek dišečih cvetic. Deja je, da ne bodo te cvetlice nikoli ovenele in naj me vedno spominjajo nanj in na 1. maj. In res me spominjajo.

Babica je s tresočimi rokami potegnila iz neke skrinjice šopek zvenelih, popolnoma suhih in že skoraj razpadlih rastlin. »Poglej, kako so lepe,« je dahnila in jih pogladila. Zadržala so se v prah, ona pa je znova vse položila na varno mesto. Molčala sem, ker je nisem hotela prisadeti. Tiho sem odšla iz sobe in jo pustila samo s svojimi spomini. Tudi sama sem se zamislila ob pogledu na mlaj, ki so ga postavljali, in na rdečo delavsko zastavo, ki je vihrala v majskem dnevu.

Kajti tistega dne je bil naš delavski praznik.

KSENIJA KOZOROG
I. b — Gimnazija Celje

Bilo je

pomlad je, oster veter brije, zato so jih oblepili s časopisnim papirjem. Na steptani ilovici je v kotu otep slame in na njej sedi kopica lačnih otrok. Njihove velike oči iščejo sonca, ki se je skrilo nekam daleč za velike tovarniške dimnike. Ti otroci ne poznajo bombonov in

nik, osem prostih dni, osem kulturnih praznikov) se zbere na ulicah. Delavce različnih tovarn, različne narodnosti in polti je povezala rdeča zastava. Združili sta jih beda in vera v lepše življenje. Policija je streljala na stavkajoče, šest delavcev je bilo mrtvih, okrog petdeset ra-

ternacionalne sklenili, da naj se tega dne odvijajo masovne delavske demonstracije in še danes praznujemo 1. maj kot praznik dela.

Podergajs Simona

I. osnovna šola Celje
novinarski krožek

1. MAJ — NAŠ DELAVSKI PRAZNIK ★ 1. MAJ — NAŠ DELAVSKI PRAZNIK ★ 1. MAJ — NAŠ DELAVSKI PRAZNIK ★

Franc Šetinc v Šentjurju in v šmarski občini

ZA ŠE BOLJŠE SAMOUPRAVLJANJE

V petek dopoldne je sekretar komiteja CK ZKS Franc Šetinc obiskal Šentjur, kjer je najprej ogledal tovarno lahke obutve Tolo in tovarno Alpös. V obeh organizacijah združenega dela se je ukvarjal za samoupravno organiziranost v kolektivih, delovanje družbeno političnih organizacij, predvsem pa o delu komunistov. Ugodno je ocenil dosežene rezultate. Ti vedno kažejo, da so očitno večji premiki na nerazvitem področju. Pomembno je tudi spoznanje, da bodo lahko delovni ljudje tega območja največ naredili z lastnim delom. Pri vseh teh delovnih in organizacijskih naporih pa bo treba bistveno poglobiti samoupravljanje, je dejal Franc Šetinc in vsekakor tudi krepiti članstvo v brezi komunistov, ki je v obeh kolektivih občutno premajhno, kljub objektivnim razlogom za takšno stanje. V nadaljevanju je dejal, da je treba vedno sproti preverjanju, kako neposredni proizvajalci uresničujejo ustavne pravice in kako ima neposredni proizvajalec možnost zastavljati svojo besedo tam, kjer je treba. Tukaj nas čaka še mnogo dela, je dejal Franc Šetinc na koncu razgovora s predstavniki obeh kolektivov.

Popoldne se je Franc Šetinc s širšim političnim akvom šentjurske občine.

Po petkovem obisku v šentjurski občini se je Franc Šetinc, sekretar izvršnega komiteja CK ZKS v soboto jutraj sestal s širšim političnim akvom občine v Rogaški Slatini, kjer so ga seznanili s problemi, neuspehi in uspehi na področju gospodarskega, predvsem pa na področju družbeno političnega življenja. Franc Šetinc je bil navdušen nad optimiz-

mom, ki je zavel v ljudeh tega nerazvitega področja, kjer so že danes vidni takšni uspehi, kakršnih pred petimi leti ne bi upali niti načrtovati, je dejal Franc Šetinc in poudaril, da bo treba na vseh ravneh poglobljati samoupravljanje in preverjanje, do kod seže moč delavčeve besede. Posebno skrb bo treba posvetiti kadrom, predvsem pa v vrstah komunistov, ki bodo morali dosledno izvrševati svoje naloge v duhu novih ustavnih določil, predvsem pa 7. kongresa.

Po razgovoru v Rogaški Slatini se je Franc Šetinc napotil v Kozje, kjer je govoril na zboru prosvetnih delavcev šmarske občine. Uvodoma je poudaril vlogo Jugoslavije v mednarodnih odnosih, predvsem pa ob zadnjih dogodkih z Italijo. V drugem delu svojega govora je Franc Šetinc orisal vlogo vzgoje in izobraževanja v luči nove šolske reforme. Dejal je, da bo treba povečati zmogljivosti predšolske vzgoje, tudi zaradi tega, ker se bodo morale odpravljati

FRANC ŠETINC si je pozorno ogledal tudi tovarno lahke obutve. Tolo. Posnetek ga prikazuje v razgovoru z direktorjem tovarne Stankom Zupancem. Foto: D. Medved

Franc Šetinc govori v gasilskem domu v Kozjem na zboru prosvetnih delavcev šmarske občine. Foto: D. Medved

socialne razlike že v predšolski vzgoji in da je o tem prepozno govoriti v srednji ali celo višji šoli. Ornogočiti bo treba nadaljnji študij tudi mladim iz neposredne proizvodnje, saj je razvit sistem partijskega šolanja v zadnjem času odkril (tast celjske partijske šole), da je v mladih iz neposredne proizvodnje skritih dovolj talentov. Vzgoja in izobraževanje sta še posebej pomembna sestavna dela združenega dela na nerazvitih področjih, kjer se z izgradnjo tovarna šole oblikuje proletarijat. Brez znanja in izobraževanja pa ne more biti dobrih in zavestnih samoupravljalcev, je dejal Franc Šetinc. Orisal je tudi vlogo prosvetnega delavca — komunista. Krepiti

bo treba vrste komunistov med prosvetnimi delavci, odpraviti dvome in se z mladimi, ki v te vrste stopajo, odkrito pogovarjati o razredni opredeljenosti. Današnji učitelj mora biti kritičen in samostojen, misleč človek, ne pa režimski učitelj. Dvigniti bo treba tudi ceno dela v prosveti, k temu dvigu v očeh družbe pa bodo prosvetni delavci prispevali največ sami, in sicer z doslednim izvajanjem reforme vzgoje in izobraževanja. Šole se bodo morale aktivneje in prožneje vključevati v delovne procese, saj so bili mladi doslej vse predolgo ločeni od delovnega procesa, in ko so prišli iz razredov v življenje, so bili nemalokrat razočarani. V malih, vsakodnevnih de-

janjih je treba nuditi mladim ljudem, da bodo prišli do izraza in pokazali znanje, ne pa da govorijo s frazami o svetovni revoluciji. Izobraževanje bo treba širiti, zato bo potrebno vse več ljudi, kajti razvijati bo treba celo vrsto interesnih skupnosti, vendar ne v duhu cehovstva. Zato čaka zelo odgovorno delo prosvetne delavce, posebno pa tiste v vrstah zveze komunistov.

Po govoru Franca Šetince se je razvila zanimiva razprava, ki je pokazala pripravljenost prosvetnih delavcev dosledno in zavestno, kljub številnim problemom, izpolnjevati zahtevane naloge.

DRAGO MEDVED

Republiški nagrajenci OF

TEŽKO, A LEPO

Jutri bodo na svečani seji predsedstva republiške konference SZDL Slovenije podelili letošnja priznanja OF. Med nagrajenci sta iz celjskega območja dva: Tone Turnšek iz konjiške občine in Janko Zevart iz Celja. Danes v NT predstavljamo oba in jima za dolgoletno družbeno in politično delo ter s tem za priznanje tudi mi iskreno čestitamo.

Janko Zevart se je rodil v Podkraju pred 50. leti. Prebival je razgibano pot političnega udejstvovanja v OF in SZDL. Prav za to dejavnost mu republiške konferenca podeljuje priznanje.

Vprašali smo ga, kaj je pomenila ustanovitve OF v zgodovini slovenske nacionalno-sil in borbe proti okupatorju. Kako povezuje naravni odnos med prejšnjo OF in današnjo SZDL?

JANKO ZEVRT: V politiki KP oziroma ZK je bila ustanovitve OF ena izmed najbolj dolgoročnih odločitev. Na njeni programski osnovi smo združili vse poštene Slovence, tiste, ki so čutili nacionalno, širino, množičnost. NOB je bila povezana z OF.

Program OF sredine ni poznal. Dobro se spominjam, kako smo bili vztrajni v pojasnjevanju nalog in programa OF. Hoteli smo, da vsak občan ve zanj. Pa so bili takrat hudi časi. Če primerjam današnji čas, moram reči, da je bil naš politični program — nacionalna in socialna osvoboditev — zahteven. A ker je prevladovalo politično delo, znali pa smo preprosto govoriti, smo tudi uspeli. Danes je naš slog političnega jezika

prekompliciran. Obračamo se k množici, včasih pa na človeka pozabimo. Ga ne vidimo.

Kako bi opredelili naravno povezanost sedanje SZDL z OF? Ob tem, da danes večkrat poudarjamo, kako preveč je občan pravzaprav anonimen član SZDL?

JANKO ZEVRT: Vloga SZDL je danes v osnovi enako opredeljena kot nekdanj OF. V njej naj se izrazijo vsi interesi človeka. Občan naj ne bi bil anonimen. Res pa ima SZDL še mnogo kroničnih bolezni, kar se kaže v manjši učinkovitosti. Čeprav volitve, referendum, dogovarjanje o splošni in skupni porabi dokazujejo, da SZDL, da njeni aktivisti ne zatajijo, ko se vsi združimo. Ko enotno nekaj hočemo.

Kako bomo premagali te kronične bolezni?

JANKO ZEVRT: Kot eno izmed vprašanj izpostavljam načelo organiziranosti. Z njo smo se odmaknili od človeka. Imamo prevelike organizacije SZDL. Organizacija mora spodbuditi pot do človeka. Kontakte. Pogovore z občanom. Res je tudi, da smo po-

zabili na nekdanji lik političnega aktivista. Marsikaj nam je pretežko storiti. Nekdaj je pomenil obisk v hiši nevarnost, saj nisi vedel, kaj te čaka. Danes tega ni, pa se osebnih stikov izogibamo. Tudi člani ZK bodo morali ovrednotiti svoje mesto znotraj SZDL. Dalje — nekateri niso dovolj spodbujeni, da bi delali znotraj SZDL. Ne vidi jo možnosti, da bi v njej uveljavili stališča. Delno je to upravičeno. SZDL bi morala bolj kot doslej obravnavati življenjska vprašanja človeka, občana. Podedovana in nesprejemljiva je tudi delitev dela — da SZDL bolj »pokriva« predvsem družbene dejavnosti. Ta delitev je skregana z vlogo SZDL. V množici problemov pa prav tako ne znamo izbrati vselej »pravih«. Zmanjka sapa za realizacijo. Če bi te hibe odpravili, bi bila SZDL učinkovitejša. Vsak občan bi začutil vlogo svoje SZDL. Svoje dejavnosti, izražanja stališč, pomena te dejavnosti.

In kaj vam pomeni letošnje priznanje OF?

JANKO ZEVRT: Vsakemu, ki to priznanje dobi, je zagotovo toplo pri srcu. Tudi meni, čeprav sem profesionalni politični delavec. Na sploh menim, da za naše prizadevanje aktiviste preveč skoparimo s priznanji. Posebej pa sem še tega priznanja vesel, ker oživljam spomine na čas, ko smo uresničevali pomembno vlogo OF. Tako, kot smo jo proklamirali. Čeprav težki, so bili to zame najlepši časi, časi politične borbe.

J. V.

29 LET DELA

Rodil se je v rudarski družini blizu Podčetrka. Po končani osnovni šoli je odšel v Radeče, kjer je delal kot vajenec, leta 1944 pa je bil zaradi sodelovanja z Osvobodilno fronto aretiran in zaprt v Trbovljah. V NOB se je vključil 20. julija 1944, star 19 let, najprej v Kozjanski odred, nato pa je bil do deljen v I. bataljon III. VDV brigade. Po osvoboditvi se je Tone Turnšek aktivno vključil v delo OF, ZSJ in ZKS. Danes pa aktivno dela na naslednjih področjih: je predsednik sveta delovne skupnosti konjiške SDK, podružnice Celje, kjer je zaposlen, član začasnega sveta delovne skupnosti pri SDK centrali za SRS in član aktiva ZK, član OK ZKS, član občinskega komiteja ZK, predsednik komisije za ekonomska vprašanja pri OK SZDL, član plenuma OSS, podpredsednik Turistične zveze Slovenske Konjice in opravlja še druge naloge.

Delo Toneta Turnška traja nepretrgoma že 29 let. Poseben pomen v njegovi nepretrgani in nenehni aktivnosti kažejo napori za razvoj poglobljene samouprave in prizadevanje, da se vpliv neposrednega samoupravljanja krepi v vseh sferah družbenega življenja. Njegova družbeno politična aktivnost je nenehno in brez izjeme povezana z neposrednim občanom in proizvajalcem, ker je skozi vse svoje življenje skušal

obdržati neposredni odnos z ljudmi. Bil je in je še danes, aktivist OF in Socialistične zveze delovnega ljudstva. Njegova dejanska vloga v organizaciji SZDL je razvidna predvsem iz tega, kako so ga občani kot aktivista vedno radi sprejemali. Zato je bil njegov dejanski prispevek v uveljavljanju te najširše družbeno politične organizacije še večji.

Tone Turnšek bo za svoje življenjsko delo in prizadevanje za razvoj družbeno političnega sistema ter za uspehe, ki jih je s svojo aktivnostjo dosegel na tem področju, nagrajen z republiškim priznanjem OF. Visoko priznanje je hkrati priznanje tudi tistim, ki so svoj osebni interes vsekolzi podreli širšemu družbenemu interesu in ki so dosedaj anonimno, vendar borbno in kreativno ustvarjali in še ustvarjajo nove socialistične samoupravne odnose.

DAMIJANA STAMEJCIC

ODGOVOR

Kdaj tudi Alpos?

Pod tem naslovom napisan članek v Novem tedniku št. 14 z dne 14. aprila 1974, izpod peresa Bernija Strmčnika zahteva vsekakor tudi odgovor. Nimam namena spuščati se v polemiko tega članka, želel bi dati le objektivno in nedvoumno pojasnilo o naporih, ki jih kolektiv »Alpos« vloga, da bi si zagotovil boljši kos kruha.

Ne želim se spuščati v polemiko o integracijah in povezovanju gospodarstva. Prednosti integracij in povezovanja z močnejšimi delovnimi organizacijami so kolektivu »Alpos«, predvsem pa članom ZK, dobro znane, zato tudi nisimo držali ves ta čas križem rok, kot se razbere iz članka tov. Strmčnika. »Alpos« ima zelo jasno začrtan svoj razvojni program že za nekaj let naprej. Poudariti moram, da je kolektiv tik pred največjo razširitvijo do sedaj. Program predvideva povečanje proizvodnje od sedanjih 14 tisoč ton proizvodov na 40–50.000 ton letne predelave. V tako razširitev — to se kolektiv zaveda, pa brez trdne povezave z večjo grupacijo, ne more. Iz navedenega ima kolektiv pred sabo jasno razvojni pot, tako po programu, kot po povezovanju z drugimi organizacijami združenega dela.

Res je, da smo o povezovanju molčali, zato pa smo mnogo več storili v tej smeri. Menim, da so mnogo pomembnejša dejanja, kot mnoge razprave in pisanja, ki ne dajo konkretnih rezultatov.

Moj namen ni razglabljanje, s kom in pod kakšnimi pogoji se bo »Alpos« združil, pomembno je le, da je to povezovanje na dlani. Tov. Strmčnika prosim, da bi se v bodoče informiral v delovni organizaciji predno objavi članek.

Ostane le vprašanje, komu koristijo slabe informacije. Morda bi za tov. Strmčnika bilo koristno, da bi kdaj obiskal med ostalimi kraji tudi Sentjur in kolektive v njem, da bi se podrobneje seznanil z življenjem in delom naših kolektivov. Morda bi le moral spremeniti svoje mnenje, ko mu bomo posrežili tudi s konkretnimi podatki in dosežki, tako na področju povezovanja in integracij, kot o ostalem življenju iz naših OZD.

Predpostavljam, da tov. Strmčnik ne pozna sedanjega stanja »Alpos«, ko pravi, da se mu ob združitvi »Impol« in TGA Kidričeve postavlja vprašanje povezovanja »Alpos«. Naj povem samo to, da zajema predelava aluminija pri nas le še slabih 6 odstotkov celotne proizvodnje. Kljub temu pa je med »Impolom«, TGA Kidričovo in »Alposom« povezava in delitev dela že precej jasno začrtana. Naj omenim le še to, da to le ni edina povezava, ki jo ima naša OZD predvideno in da bo javnost o tem pravočasno obveščena.

LADISLAV GRDINA, dipl. ing. stroj.

Izumi in izboljšave

MILIJONI IZ PEPELA

Najprej je potrebna ideja, potem pa moramo preizkusiti njeno praktično vrednost v proizvodnem procesu — Razgovor z Dušanom Kragljem iz EMO

Zadnja leta vse bolj ugotavljamo, da zelo malo naredimo v vsej državi na področju izumov, tehničnih izboljšav skratka nismo takšni, da bi »pogruptali« v naši industriji toliko novega, in boljšega, kot zahteva znanstvena in tehnološka revolucija.

Naše delovne organizacije bi se morale mnogo bolj opirati na domače izume in rešitve, saj bi s tem v veliki meri lahko zmanjšali uvoz zelo dragih licenc, posebej za enostavne stvari, ki bi jih lahko ugotovili sami. Zakaj je tako? Dejstvo je, da drugod inovacijski procesi niso prepuščeni naključnemu razvoju, temveč je to organiziran, pripravljen proces. Inovacije naj ne bi bile osnovno delo delavca zaposlenega v industriji, temveč bi morali zaposleni ob svojem temeljnem delu iskati in razmišljati o možnih rešitvah za boljše postopke v proizvodnem procesu.

O tem smo se pogovarjali z DUSANOM KRAGLJEM, ki vodi oddelek — do nedavnega je bil to referat za izboljšave — za inovacije in patentno zaščito v tovarni EMO.

»Kako je zamišljeno delo oddelka?»

»Prvi pogoj za široko zasnovano inventivno dejavnost je množičnost. Čim več ljudi! V primeru,

če gre za predloge, ki so možni za širšo uporabo, jih oddelek pravno zaščiti in seveda uporablja. Ne gre za to, da bi naš oddelek preizkušal ideje. Ljudi spodbujamo k tej dejavnosti in sicer s sistemom, kot so ga uveljavili na zahodu. Oddelek naj nakaže probleme v celoviti proizvodnji in nato vsakdo na svojem delovnem mestu skuša rešitve. Torej, ne naključno iskanje rešitev.«

»Kakšni so rezultati takšnega sistema?»

»V izredno kratkem času je bilo sprejetih in obravnavanih 38 predlogov. Od tega je bilo pol predlogov registriranih v tem letu, ostalo pa je iz obdobja 1969–73.«

NAZARJE

FRANC REMIC je izvoljeni član delegacije TOZD lesne industrije podjetja Glin v Nazarjih. Star je 38 let, po poklicu pa je kvalificirani delavec. O svoji delegatski vlogi je povedal: »Vesel sem, da stopamo v obdobje bolj demokratičnega sistema. Predlagal bom, da bodo odnosi med delavci in vodilnimi bolj pristni. Prišel je čas, ko moramo na delavce gledati vsestransko. Preveč je pri nas invalidnosti, čeprav niso povsod težka delovna mesta. Ljudje obolevajo tudi na lažjih delovnih mestih. S svojimi tovariši bom skušal izpeljati naloge, ki smo si jih zastavili. Pri tem mislim tudi na kritičnost, ki pri našem delu ne bo smela izostati. Naš cilj pa mora biti povsod predvsem samo CLOVEK. Velika začetnica nam je v besedi človek, če dolgo manjkala, zdaj pa jo spet postavljamo na prvo mesto. Prav je tako in z novim sistemom upravljanja bomo to dosegli, izpeljali cilje. Predlagal bom tudi, da se bo naš odpadni material bolj racionalno izkoriščal. Še vedno ga preveč trošimo in ga tudi premalo čuvamo.«

DAMJANA STAMEJCIC

COMET: NOVA HALA

V podjetju za proizvodnjo umetnih brusov Comet v Zrečah, bodo kmalu dograjeni novi proizvodni prostori, ki jih gradi gradbeno podjetje Ingrad iz Celja. Ko bodo novi oddelek opremlili še s potrebnimi stroji, bodo v Cometu močno povečali proizvodnjo posameznih izdelkov, za katere je na tržišču veliko povpraševanje in jih veliko tudi izvažajo.

Povečane proizvodne kapacitete bodo zahtevale tudi kakih 50 delavcev. Doslej so zaradi težkih delovnih pogojev, ki so terjali tudi vzdrževanje težkih bremen, zaposlovali predvsem moške, sedaj pa bodo zaposlili tudi veliko žensk. To je ugodno za celotno področje, saj je na zahodnem delu Pohorja nezaposlenih veliko več žensk kot pa moških. Za vse, ki so jih že zaposlili v Cometu, pa tudi za tiste, ki bodo še sprejeti na delo, bo konjska delavska univerza pripravila tečaje za njihovo strokovno usposabljanje. Izobraževalni tečaji bodo predvidoma tekli v jesensko zimskih mesecih.

V. L.

Kovaški piknik v Zrečah

Turistično društvo Zreče pripravlja skupaj s Kovaško industrijo kovaški piknik na Rogli v počastitev praznika dela, 1. maja. Kovači se bodo med seboj pomerili v kovaških spretnostih, manj-

kalo pa ne bo tudi ostalih tekmovalij in športnih srečanj. Za dobro voljo bodo poskrbeli Stirje kovači iz Slovenjgradca, prvomajski kovaški piknik pa se bo pričel ob 10. uri na Rogli.

D. S.

Dušan Kraglj

»Kakšna je njihova uporabnost?»

»Lahko rečem, da je dobila tovarna z njimi čiste gospodarske koristi v višini 800 starih milijonov. Za nas sedaj nismo dohodka od inovacij beležili posebej. Korist se konkretno kaže v izboljšnem delovnem procesu. Naj navedem primer. Pri pocinkanju izdelkov ostaja cinikov pepel kot stranski produkt. Prodajali smo ga Cinkarni

po zelo nizki ceni. Tedaj naša vojska pocinkovalnice, Ladoša Sotošek je s sodelavci pod okriljem LT skonstruirala pripravo za sejanje tega pepela. Iz kilograma smo dobili 60 % čistega cinka. Ta pa je po 26 dinarjev kilogram. Še tem je bilo 1. 1972 prihranjeno 133 starih milijonov. Morda so takšni predlogi še bili, vendar niso bili detajlno obravnavani.«

»Kako stimulirate ljudi za takšno delo?»

»Ob nagradi LT oziroma iznajditelju bo v tem primeru razpravljal delavski svet. Ker bodo ljudje pravilno stimulirani za takšno delo, lahko pričakujemo povečanje interesa in s tem več predlogov.«

»Ste že patentirali kakšne izume?»

»Bomo jih in sicer tri. Avtorji so TOZD Kontener, Alojz Drogenik in eden od konstruktorjev, čigar ime je še tajnost.«

Tako je v tovarni EMO, kjer so pristopili k organiziranemu, načrtnemu delu na področju tehničnih izboljšav. Sadovi so in še bodo.

M. Seničar

ITC

RAZVOJ JE OSNOVA

Ob podpisu samoupravnega sporazuma o ustanovitvi sestavljene organizacije združenega dela ITC Celje smo za kratke izjave o pomenu sporazuma za njihove organizacije združenega dela zaprosili tri predstavnike, ki so podpisali sporazum v imenu svojih kolektivov.

MARJAN MAZEJ, Klima: »S sestavljeno organizacijo bomo lahko prešli na enostavnejši način dela, lažje bomo dosegli boljše rezultate. Združevanje s trgovinsko dejavnostjo je zelo pomembno, saj proizvodnja marsikdaj le s težavo premaguje probleme. Menim, da nas bodo sedaj, ko smo močnejši, banke in druge finančne institucije še bolj upoštevale. Pričakujemo, da bomo na podlagi skupnih vlaganj pridobili površinske kapacitete. Proizvodnjo moramo povečati, saj so naši izdelki na tržišču izredno iskani.«

JOZE BOBNAR, Libela: »Podpis samoupravnega sporazuma je resničen odraz naših skupnih razvojnih teženj in prizadevanj. Združeni v TOZD bomo lažje kos našim na področju razvoja osvajanja novih proizvodov, s tem da bomo, formirali skupen marketing za raziskavo tržišča in ne nazadnje nam bo lažje tudi na področju financ, kjer bomo s koriščenjem skupnega razvojnega sklada na hitrejši način prišli do prepotrebnih sredstev, katere posamezna organizacija težje zbere. Kolektiv Libele je v zadnjih letih mnogo vložil

v izgradnjo podjetja. 14. milijonov je šlo za rekonstrukcijo in razširitev obrata na Svo. Hud. n. od tega kredit 3 milijoni, ostalo lastna sredstva. Računajoč na združena sredstva bo razvoj še boljši.«

DRAGO RANDL, Ferral: »Normalno, da tudi pri nas vedno bolj težimo za razvojem in menim, da bomo lahko željo uresničili najhitreje kot člani sestavljene organizacije. Imamo zelo raznovrstno proizvodnjo. Z večjo kvaliteto bomo lahko še bolj zadovoljili naše partnerje odroma kupce.«

M. S.

ITC V ŠTEVILKAH

Člani nove sestavljene proizvodno trgovske organizacije združenega dela ITC Celje so lani dosegli celoten dohodek 2 milijardi 270 milijonov ND, letošnji plan pa predvideva celotno realizacijo v višini dveh milijard 563 milijonov, upanje pa je, da se bodo zelo približali trem milijardam. Akumulacija je bila lani 51 milijonov, amortizacija 17 milijonov (skupaj 70 milijonov) letos pa naj bi bila akumulacija blizu 60 milijonov, amortizacija pa 20 milijonov. Stevilo zaposlenih se bo od lani — 2.602 povečalo na 2.750. Letošnje skupne investicije bodo čez 75 milijonov dinarjev, od tega bo kar 70 odstotkov lastnih sredstev, 16 odstotkov bančnih sredstev, 7 odstotkov združenih sredstev ITC in 7 odstotkov ostala sredstva. Po predvidenih investicijah bodo naložbe v gradbene objekte 30 odstotne, 12 odstotkov v opremo in 8 odstotkov v obratna sredstva.

M. S.

Slovenske Konjice

LETOS BO BOLJE

Gospodarska aktivnost občine Slovenske Konjice se je lani odvijala pod zahtevnimi pogoji in objektivnimi težavami. Podatki kažejo, da so gospodarski dosežki konjske občine najslabši na celjskem območju. Močno zastajajo tudi v primerjavi z doseženimi rezultati v republiki. Poglejmo nekaj podatkov: čeprav je bila planirana rast družbenega proizvoda 24,5 odstotka, je bila dosežena stopnja rasti le 17,5 odstotka. Industrija je v letu 1973 dosegla porast fizičnega obsega proizvodnje za 5,9 odstotka, kar predstavlja le slabo polovico stopnje porasta po programih organizacij združenega dela za preteklo leto. Zakaj tako?

Na nižjo stopnjo družbenega proizvoda je vplival predvsem močan porast materialnih stroškov. V industrijskem kombinatu Konus, ki predstavlja s svojim deležem skoraj 50 odstotkov celotne proizvodnje industrijskih organizacij v konjski občini, so se cene surovih kov, ki so osnova usnjarske proizvodnje, povečale lani za 200 odstotkov in več. To pa ni pojav, ki velja samo za to delovno organizacijo. Značilen je za celotno predelovalno industrijo. Ta je namreč v preteklih letih dosegla visoko akumulacijo predvsem zaradi nizke cene surovine. Pojav ni prehodni v našem gospodarstvu, zato morajo delovne organizacije predelovalne industrije iskati izhod iz te povezovanja z osnovnimi proizvajalci surovin, boljšemu izkoriščanju notranjih rezerv in čimprejšnji aktivizaciji inve-

sticij. Delovne organizacije predelovalne industrije ne smejo iskati izhod v goli borbi za dvig cen finalnih izdelkov, čeprav se morajo tudi te cene dvigovati sočasno, a z nekoliko nižjo stopnjo kot cene osnovnih surovin. Prav je namreč, da zmanjšamo razlike med osnovnimi proizvajalci in predelovalci surovin.

Gospodarski rezultati letošnjega trimesečja kažejo, da se je vrednost industrijske proizvodnje v primerjavi z enakim obdobjem lani povečala za 25,5 odstotka. Ugodne rezultate so dosegli v kovaški industriji Zreče, kjer se je industrijska proizvodnja povečala za 64 odstotkov, v tovarni kovanih izdelkov Vitanje za 113,6 odstotka, v Kostroju za 24,1 odstotka, v Lup za 21,7 odstotka, Cometu za 16,9 odstotka in v Konusu za 11,6 odstotka. Podatki torej kažejo na ugodnejše gospodarske rezultate kot lani, posebej še zato, ker so že, ali še bodo aktivirali investicije iz lanskega leta. V konjski občini je znašala vrednost naložb v lanskem letu 146 milijonov dinarjev, od teh je kovaška industrija sama investirala 100 milijonov dinarjev v nov proizvodni obrat. Od leta 1960 do 1972 v občini niso zabeležili skupaj takšne vrednosti naložb kot znašajo naložbe lanskega leta.

Gospodarski razvoj občine Slovenske Konjice temelji na ciljih, ki jih je zastavila resolucija o družbeno-ekonomskem razvoju SR Slovenije. Gospodarska rast mora poleg povečanih proizvodnih zmogljivosti temeljiti na rasti pro-

duktivnosti dela, na skladnejšem razmerju med povečanjem realnih osebnih dohodkov in rasto produktivnosti dela, na izboljšanju tehnološke in tehnične ravni proizvodnje, na povečanju izvozne dejavnosti in večjem izkoriščanju notranjih rezerv ter zmanjšanju materialnih stroškov. Pomemben dejavnik nadaljnjega razvoja proizvajalnih sil v občini Slovenske Konjice pa bo predvsem v odločnem uresničevanju ustavnih sprememb v praksi.

DAMJANA STAMEJCIC

VEČ ŽENSK V DELO!

Franciška Bevc kmetijski tehnik iz tovarne EMO, je bila na obnem zboru celjskih sindikatov izvoljena za podpredsednico občinskega sindikalnega sveta.

Povejte nam, kako ste se srečali s sindikalnim delom?

Pravzaprav bolj naključno. Delam v najmanjši TOZD in skoraj vsakdo od nas je prejel kakšno delo. Jaz sem bila izvoljena za predsednico osnovne organizacije sindikata. Kasneje so me izvolili tudi za delegatko za občinsko konferenco in nato se je vse nadaljevalo. Zdi se mi prav, da vključujemo več žensk v družbeno-politično delo. Prav je tudi, da je v različne or-

gane vključenih čimveč neposrednih proizvajalcev, saj ti lažje razumejo »delavske« probleme.

Kaj vam pomeni izvolitev za podpredsednico OSS?

Predvsem veliko zadovoljstvo, da mi zaupajo. Po drugi strani bo moja nova funkcija velika obremenitev, saj je dela ogromno. Pričakujem, da mi bodo vsi pomagali.

Kje so glavne naloge sindikatov v sedanjem obdobju?

Nalog je toliko, da bi jih komaj naštevali. Najvažnejše vidim v uresničevanju sindikalne liste, ki jo moramo strogo izvajati, v pospeševanju integracijskih procesov ter stalnem usposabljanju novih sindikalnih delavcev. V

glavnem gre zato, da začeto delo nadaljujemo in uspešno zaključimo. Še nekaj je pomembno. K delu moramo pritegniti čimveč ljudi in tesno sodelovati z družbeno-političnimi organizacijami, še predvsem ZK in samoupravnimi organi.

Kaj pričakujete od svojega dela?

To je težko reči. Brez dvoma mi bo sindikalno delo zelo koristilo. Prej nisem vedela, kaj vse dela sindikat, šele sedaj spoznavam vso širino sindikalnega dela. Vse to pa mi pomaga, da temeljito spoznavam vse družbene procese in dogajanja.

BRANKO STAMEJCIC

POMEMBNA ŠOLA

Delavska univerza v Celju postaja glede števila raznih izobraževalnih oblik ter števila slušateljev iz leta v leto velika šola. Skoraj neverjetno je, da v bistvu majhna skupina zaposlenih ob sodelovanju številnih zunanjih sodelavcev skrbi za organizirano šolanje skoraj 2500 slušateljev.

Delo samo je izredno razvejano. Zaradi te izredne razvejaniosti imajo odrasli možnosti najrazličnejših vrst izobraževanja. Če le želijo! Kadrovska struktura v Celju je dokaj dobro znana, potrebe po izboljšanju še bolj. DU — v Celju je le ena od številnih ostalih organizacij, ki dokaj tiho in vztrajno, ob naporih številnih slušateljev in predavateljev, kadrovske razmere kar lepo izboljšuje. Glede na naglico razvoja vseh odnosov in znanj, še skoraj prepočas. Razveseljivo je, da preko DU organizirano študira na višjih šolah kar 932 slušateljstev! Učni uspehi so razveseljivi, vztrajnost omembe vredna, rezultati ohrabrujoči. Zato je jasno, da je te slušatelje nujno potrebno podpreti v namani dveh smereh. Najprej v delovnih organizacijah, kjer

jim morajo nuditi več prostega časa in boljše delovne pogoje in predvsem ne na sprotovati njihovim prizadevanjem. In drugo, omogočiti boljše študijske pogoje, saj so prostori za predavanja, izpite, seminarje, razgovore itd. izredno slabi. Ne samo, da so razbiti po vsem Celju, tudi premalo jih je. Zato moramo tem slušateljem pomagati v občinskem merilu.

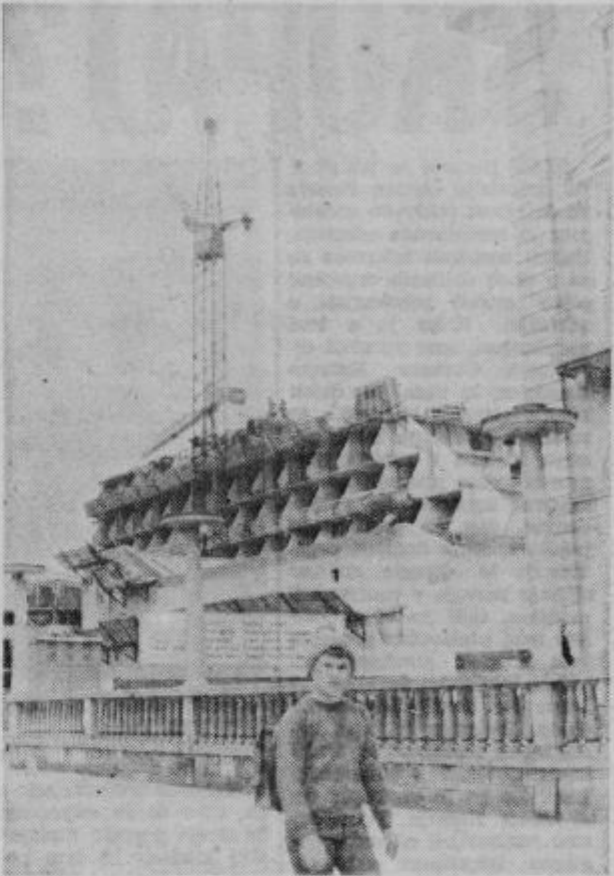
Skoraj 800 slušateljev je vpisanih v različne srednje in poklicne šole. Število je prav neverjetno glede na razvejano srednjega šolstva v Celju. Ob tem delu se odprejo številna vprašanja, med katerimi ni na zadnjem mestu tudi tisto, zakaj tega izobraževanja ni več na rednih šolah. So to samo prostorski razlogi, ali je še kaj več? Posebno razveseljivo pa je, da organizira DU — posebne specializirane oddelke (n.p.r. Aero-grafičarje) ki so potrebni posameznim delovnim organizacijam.

V letošnjem šolskem letu so namenili veliko pozornosti tudi družbeno-političnemu izobraževanju. Posamezna predavanja seminarje in šole so organizirali za vrsto naročnikov. Vzrokov za pove-

čanje teh oblik ne moremo iskati samo v okrepljeni dejavnosti družbeno-političnih organizacij, ali o spoznanjih o nujnosti tega izobraževanja, ampak tudi v boljsem povezovanju DU z delovnimi organizacijami, številnimi delovnimi programi, izdelavi tez, dobrim predavateljem in še bi lahko naštevali. Iz DU — se počasi umika tisti dokaj negativni prizvok, da je osnova vseh odnosov le komercialnost. DU postaja neke vrste soustvarjalec celotne družbene politike v občini, saj kot organizator tega prepotrebne usposabljanja preko predavateljev lahko ustvarjalno razvija nove odnose. Zato je tej ustanovi potrebno pomagati, ji nuditi pomoč. Spoznanje o pomembnosti pa zahteva na eni strani ustvarjalni odnos vseh znotraj DU (pri tem mislimo tudi na vse predavatelje), na drugi strani pa pomoč vseh družbeno-političnih organizacij v Celju, tako da bodo z razumevanjem in koordiniranjem lahko razvili vse vrste izobraževanja. Najbrž ni treba nikogar prepričevati, kako je to potrebno.

J. ZUPANČIC

TURIZEM

Gradnja hotela »DONAT« v Rogaški Slatini nezaadržno napreduje. Kot smo že poročali, bo imel hotel, ki bo A kategorije, 220 postelj in bo pomemben turistični objekt v Rogaški Slatini v sklopu Zdravilišča, ki že ima veliko pomanjkanje hotelskih kapacitet. Gradbeno dela izvaja GP »Pionir« iz Novega mesta.

Foto: D. MEDVED

LOGARSKA DOLINA - KLIC V SILI!

Blizajo se prvomajski prazniki in nato še kratka sezona tja do zgodnje solčavske zime. Tisoče avtomobilov in avtobusov pripelje množico ljudi na obisk prirodnega narodnega parka na Solčavskem. Od Igle do zadnjih zelenic na Okrešlju, od sten Robanovega kota in po razglediščih solčavske panoramske ceste se razkropijo, širna Logarska dolina jih vzame v goste in še je prostora!

Solčavani vabimo vse, ki so utrujeni od duševnega in telesnega dela, če se želite vsaj za nekaj ur oddahniti in prosto zadihati svež zrak Logarske doline in vsega Solčavskega — pridite in bodite naši gostje v uživanju lepote narave! Obenem ko vas vabimo, vas pa tudi prosimo, vsakega posameznika in še vodje skupin izletov, zlasti učitelje, ki vzgajate mladino in skrbite za red v šolah, da držite »na povodcih« tudi zaupano vam mladino, tako kot v šoli in v parkih ter muzejih, tudi na izletih v svežem zraku narave.

Res je, narava popravila napake. Nabrani prah odpravi ploha, divje nanešeni in s časom onečedeni gramoz se obrne in opere v naraslem hudourniku, da je spet čist, flora in fauna skrbita za ravnotežje in kvaliteto vrste. Ne more pa narava sama hitro, vedno in povsod čistiti za človekom, ki bi naj bil po starem reku »krona stvarstva«, a je njen največji sovražnik.

Prosimo vas, dragi gostje pri skupni mizi matere Narave, obnašajte se zato v njenih gosteh tako, kot si želite, da se obnašajo vaši gostje pri vas doma in v vašem vrtu! Ne hodite po naših tratah izven cest in poti, posebno ne po tistih, ki so obdelane. Ne hodite se k nam igrati nogomet, pustite žogo na športnih igriščih, kamor spada! Ne uganjajte burk, kjer ni mesto za to. Ne delajte škode s trganjem cvetja, zelenja in vej! Ne puščajte za seboj požganih in drugih opustošenj narave! Vso šaro, ki ste jo prinesli s seboj: steklenice, konzervne škatle, papir in druge odpadke — znamenja nekulturnega človeka, vzemite s seboj! Naj ostane narava čista, kot je bila ob vašem prihodu! Ne onesnažujte stopenčkov in Savinje, vod, ki so komaj in vse čiste pritekale iz nederj zemlje, iz belega venca Savinjskih Alp! Ne parkirajte avtomobila zunaj območja ceste in parkirišč, pustite na miru napisne table! Vse to je pripravila narava ali človek domačin za goste, za vas in tiste, ki bodo še prišli!

Vaše delovno mesto v šoli, v pisarni, v tovarni itd. ste pustili čisto in urejeno, preden ste šli na oddih. Upamo, da se med vašo odsotnostjo ni našel »gost«, ki bi vam napravil škodo, da bi z žalostjo in jezo pospravljali za njim. Tudi nam, domačinom Logarske doline in vsega solčavskega narodnega parka, ki v njem delamo, služimo kruh in živimo še kot njegovi varuhi, kot tudi vsem resničnim ljubiteljem narave, ki so k sreči še v večini in se jih ta »kluc« ne tiče, naj bo prihranjen poopravično razočaranje zaradi nesnage.

Verjemite, tudi mi si želimo prvomajskih praznikov, veselih dni, ko pridejo gostje! Naj vam vsem ostanejo v lepem spominu in upanje ter želja, da se kmalu spet snidejo.

Dragi gostje Solčavskega, hvala za prebrane vrstice in na svidenjel

KONJICE KDO V IS

Kandidati za vodilne funkcije novo izvoljene občinske skupščine so: za predsednika skupščine Filip Bešković, za podpredsednika skupščine Stefan ing. Vida, za predsednika družbeno-političnega zbora Stane ing. Kokelj, za podpredsednika družbeno-političnega zbora Vilma Ceglar, za predsednika zbora združenega dela Milena ing. Zidanšek, za podpredsednika zbora združenega dela Franc Hlastec, za predsednika zbora krajevnih skupnosti Jaka Zidanšek in za predsednika zbora krajevnih skupnosti Miro Klemen.

Mandarar izvršnega sveta je Franjo ing. Tepej. Za člane pa so predlagani: Polde ing. Rihteršič (kandidat za podpredsednika izvršnega sveta) Ivan Pečovnik, Stefan Ribič, Ivan Samec, Konstantin Kuzmin, Martin Hudales, Jože Hribernik, Janez Sitar, Jože Popolšek in Tone Turnšek.

D. S.

FRANC KOVAČ

Franc Kovač je nedvomno izredno zanimiva osebnost. Z enim stavkom bi ga lahko označili kot entuziasta, ki je celo svoje življenje posvetil eni sami ljubezni — glasbi. Rodil se je v Zabukovici, prav v hiši, kjer so 1934. leta ustanovili prvo god-

bo v okolici. Oče je bil jamski nadzornik, tudi sam navdušen za glasbo. Stojemu smu je znal vcepiti ljubezen do glasbe. Od 7. leta starosti naprej je Franc igral citre. Ob njih je Francova ljubezen do glasbe nastajala, rasil in se razvijala. Prišel je igrati tudi druge instrumente, najraje krilni rog (flugelhorn). Iskanje novih razsežnosti v glasbi ga je gnalo naprej. Tako je spoznal en instrument, se je usmeril na naslednjega in danes ga skorajda ni instrumenta, ki bi mu bil tuj. Franc Kovač je imel burno življenjsko pot. Razsulo stare Jugoslavije ga je našlo v Zemunu, kjer je preživel vel napad na Beograd. Skupa s tovariši je iz Zemuna bežal preko Ruše in Praževca v Zenico in Slavonski brod. Vmes jih je dohitel ukaz, naj predajo orožje, ker je vojska kapitulirala. Franc Kovač so ob povratku domov v Zagreb zajeli Nemci in 16 mesecev je moral kot vojni ujetnik delati v tovarni podmorja v Bremnu. Potem ko je bil izpuščen, se je vrnil domov, a so ga ponovno odpeljali na prisilno delo — tokrat v Westnone

tovarne. Tam ga je našla mobilizacija. Dva meseca je bil pri težki artiljeriji, nato pa vse do 1944. v nemški mornarici. Ob prvi priložnosti, ponudila se mu je, ko je dobil dopust in smel zapustiti svojo ladjo, je Franc odšel domov, dobil svezor in odšel k partizanom. Končno se je lahko boril za svojo domovino. Do januarja 1945. je bil borec Bračičeve, potem pa je bil pri St. Stefanu ranjen v prsi. Iz Jurkloštra in Laškega ga je pot ponovno pripelala v domače loge, v Zabukovico in nazaj k glasbi. Ko ga povprašate po spominih iz najtežjih dni, vam pove, da mu je najlepši spomin na dan, ko se je po mnogih letih prisilnega odpuščanja v Bračičevi spet dotaknil instrumenta in zaigral. V letih po vojni je bil Franc Kovač eden od ustanoviteljev združene ljubanske in zabukovske godbe. 1959 mu je uspelo, da je v Pečovniku kupil nove instrumente in takrat se je ponovno rodila samostojna ljubanska godba na pihala, ki deluje še danes. Pot glasbenika ni lahka. Se zlasti ne pot samouka, ki mora postati glavni organizator,

OBRAZI

prepričevalec in učitelj. Razumevanja je vedno manjkalo. Tudi danes ga ni dovolj. In glavna peza? Raje bi bil godbenik kot vodja godbe, kapelnik. Najraje bi igral, kot drugi. Tako pa mora biti vedno korak pred ostalimi, poizkušati z glasbeniki uresničiti svoje glasbene ideje, učiti in vzgajati mlade.

Lani je praznoval Franc Kovač, kapelnik godbe rudarjev in keramikov iz Libov. 40-letnico svojega udeleževanja v godbi na pihala. Ob tej obletnici mu je uspelo, da so skupaj z društvom upokojencev dosegli, »ne s svojim denarjem, ampak s svojim srcem, izgradnjo doma godbenikov. Ko pripoveduje o tem, se mu oblazi oči. Rad bi, da bi bil ta dom spomin Libovičanom, spomin na glasbeno življenje v kraju. In ne le to. Dom bo spomin tudi nanj, ki je vse življenje posvetil glasbi.

B. S.

Glin - Garant

SKUPAJ? KAR ŽELITE, DOBITE

GLIN Nazarje in pohištvena industrija Garant Polzela že dalj časa poslovno sodelujeta in izmenjavata izkušnje. Zaradi sorodnih interesov so se v obeh delovnih organizacijah pričeli pogovarjati o združitvi. Kako je s tem vprašanjem, smo vprašali direktorja Garanta Ernesta Ramsaka, ki nam je dejal: »GLIN Nazarje je razvita in sodobna industrija lesne panoge, ki ima v svojem programu zajeto proizvodnjo od osnovne surovine, to je hlodovine, vse do gradbenega pohištva. Naša delovna organizacija je dosegla solidno stopnjo razvoja v proizvodnji pohištva, radi pa bi vključili v svoj proizvodni program tudi izdelavo stavbnega pohištva, obdelavo lesnita in iveric ter drugih ploskovnih oblog. Te svoje želje pa bomo lahko realizirali le, če se bomo povezali s surovinsko bazo. To pa je vsekakor tudi GLIN Nazarje. Do sedaj smo razpravljali največ o poslovnem tehničnem sodelovanju, ki ga je naš delavski svet minuli petek tudi potrdil in podpisal. Ne izključujemo pa kasnejše združitve z GLIN. Naše sodelovanje naj bi bilo predvsem v obojestranskem dopolnjevanju proizvodnega programa, razvijanje proizvodnih kapacitet in delitve dela ter vodenje skupne politike o organizaciji drugih služb. Zaenkrat imamo v planu menjavo v vrednosti štirih starih milijard, kar pa je za nadaljnje sodelovanje premalo, ker se bo moral naš proizvodni program medsebojno dopolnjevati.«

Glede na današnje stanje menimo, da je Garant na pravi poti. Vemo namreč, da manjše delovne organizacije pri posodabljanju proizvod-

ERNEST RAMSAK, direktor GARANTA Polzela

nje težko dohajajo večje, saj so osnovna sredstva zelo draga, tako da za najmodernejše stroje pogosto nimajo dovolj sredstev. S tem pa ne morejo uspešno konkurirati drugim niti v proizvodnem programu, pa tudi v kvaliteti in cenah ne.

TONE TAVČAR

ŠENTJUR: PRIZNANJA OF DRUŠTVOM

Letošnja priznanja OF bodo v Šentjuru dobila predvsem društva, tako so sklenili že preteklo leto. Tako bodo 26. aprila podelili priznanja: GASILSKEMU DRUŠTVU ŠENTJUR, PROSVETNEMU DRUŠTVU »FRANJA VRUNCA« DOBIE, PLANINSKEMU DRUŠTVU ŠENTJUR, GASILSKEMU DRUŠTVU LOKA PRI ZUSMU in KRAJEVNI ORGANIZACIJI RDEČEGA KRIŽA PLANINA.

„Pohištvo“

Obrtna delovna organizacija Pohištvo v Celju šteje nekaj čez 100 delavcev, letno pa dosega čez storo milijardo realizacije. Vendar pa ta majhni kolektiv ustvarja dobre rezultate na osnovi »naročilniške« proizvodnje. Živeti samo od naročil, bi kdo rekel, ni lahko. Najbrž so zastoji v proizvodnji. Ni enakomerne rasti. Ali celo dela ni dovolj. Za Pohištvo to ne velja. Kako uspevajo kljub temu dobro gospodariti? Da ne omenjajo sedanjih splošnih težav z oskrbo surovin. In kako so se organizirali samoupravno po izvolitvi delegacije? O vsem tem so pripovedovali: Tone Zerjav, prejšnji predsednik delavskega sveta, Tone Knez, mesec dni novi predsednik delavskega sveta in Stefan Fras, direktor Pohištva.

»Res je, da zaradi odvisnosti od naročil težje načrtujemo proizvodnjo. Stalno jo dopolnjujemo in v konicah moramo tudi nadurno poprijeti. Vendar gre. Tudi sedaj, čeprav ni lahko dobiti iveric in čutimo vplive gospodarskih nihanj. Naša delovna organizacija raste. Stevilčno, po tehnični opremljenosti in tudi po realizaciji, čeprav smo največjo realizacijo dosegli leta 1972. Za to leto načrtujemo 1,3 stare milijarde proizvodnje. Se vedno predstavljamo osnovni del naše proizvodnje trgovska oprema, stilne jedilnice in izdelki po naročilu. Vse več posameznikov želi naše storitve. Opremljamo tudi gostinske lokale. Prvič se je letos zgodilo, da smo nekaj izvozili. Menimo, da bo za naše obrtne, ekskluzivne izdelke, stilne jedilnice vse več zanimanja. Zato vidimo naš razvoj predvsem kot obrtna delovna organiza-

Tone Zerjav

cija. Čeprav, to posebej poudarjam, že sedaj razvijamo poslovno tehnično sodelovanje. In če bodo potrebe skupnosti drugačne, se bomo vključili v take gospodarske tokove. Mislimo pa, da bi morali razvijati družbeno obrt. Če se bomo tehnično še bolj opremili, bomo gibčni, lahko se bomo prilagodili trgu, se nanj odzvali itd., je o razvoju in položaju delovne organizacije odgovoril Stefan Fras.

Kako izpolnjujete razvojni načrt podjetja?

Stefan Fras: Srednjeročni načrt delovne organizacije do leta 1975 je izpolnjen. Rekonstrukcija je izvedena, proizvodni prostori razširjeni. Razmere za delo boljše. Strojni park nov. Ko smo se modernizirali, je pomagal s prostovoljnimi delom ves kolektiv. Močna je pripadnost kolektivu.

Kako pa ocenjujete samoupravni in delovni položaj delavcev v vašem kolektivu? Kako je z osebnimi dohodki?

Tone Zerjav, mizar: Poprečni osebni dohodek znaša okrog 2200 din. Dohodki naraščajo skladno s proizvodnjo. Seveda želimo, da bi bili še večji. Skrbimo tudi za oddih in smo si na morju uredili dve garsonjeri. Stanovanj ne kupujemo, a dajemo kredite za gradnjo. Letno okrog 12 starih milijonov. Ker živi večina delavcev zunaj Celja, družabno življenje ni dovolj razvito. Vendar dela ljudska tehnika, fotokrožek, organiziramo kak izlet, pomagamo pri izobraževanju. Kar zadeva samoupravljanje — to je v redu. Majhni smo, zato obveščanje ne šepa. Mnogokrat se sestanemo na zborskih delovnih ljudi. Seje delavskega sveta so dobro obiskane, in ni strahu pred odkrito besedo. Vemo, kaj pomenijo dobri medsebojni odnosi. Če pride do težav, se pač pomenimo.

Ali imate v podjetju osnovno organizacijo ZK?

CELJE: KDO V VODSTVO?

V celjski občini so se odločili, da bodo za predsednika družbenopolitičnega zbora občinske skupščine predlagali Poldeta Slapnika, za njegovega namestnika pa Milo Stamejčiča. Kandidat za predsednika zbora združenega dela je Jože Turnšek iz EMO, njegov namestnik pa naj bi bil Peter Grdina iz Zelezarne. Za mesto predsednika zbora krajevnih skupnosti kandidira Franc Zelič in za njegovega namestnika Anica Kolmanova. Za podpredsednika izvršnega sveta za gospodarstvo bo predlagan Risto Gajšek, za družbene službe Milja Pipan. Sekretar izvršnega sveta občine Celje naj bi bil Ivan Mravljec, za tajnika občinske skupščine pa kandidira Boris Resina.

Tone Knez

Stefan Fras: Ne, pripravljamo pa se, da jo ustanovimo. Sedaj imamo enega člana ZK. O sprejemu novih članov se že dogovarjamo. Moram pa reči, da imajo naši delavci visoko zavest. To se vidi pri referendumih. Pri raznih akcijah. Tudi v našem razumevanju za pomoč raznim društvenim dejavnostim. Ko smo govorili o splošni in skupni porabi, ni bilo nobenih težav. In kaj sedaj po izvolitvi delegacije?

Tone Knez, mizar: Volitve so bile uspešne. Izvolili smo sedemčlansko delegacijo. V njej so Vinko Cerovšek, Franc Flis, Milan Kodela, Jože Pungerssek, Stanko Seru-

Stefan Fras

ga, Marija Skutnik in J. Vojkovič. Od delegatskega stema želimo predvsem to, poglobimo neposredno sodelovanje in da bomo konferenci delegacij izbrali takega delegata, ki bo prešel naša stališča tudi na občinsko skupščino. Delegat morajo dobro delati. Dela pa moramo biti o tem nov sistem, še bolj seznanjeni, govorim nasploh o naši delovni organizaciji, pa torej če bo šlo še naprej tako, dobro.

Prepričani smo, da bodo Pohištvo dobro uresničile svoje cilje in načrte.

KS CELJE: OSEBNO VABILI

Pisali smo že, da so v celjski občini dosegli na mnogih volitvah delegacij KS in delegatov družbenopolitičnega zbora 94,1-odstotno udeležbo. V teh dneh politični aktivni krajevnih skupnosti in izvršni odbori krajevnih konferenc SZDL oblikujejo politične ocene priprav in izvedbo volitev. Poleg kritičnih pripomb na prejšnjem številu voliš in na težave z volilnimi imeniki so posebej opredelili tudi izvedbo predkandidacijskih in kandidacijskih postopkov oziroma celotnih kadrovskih priprav. Klub demokratičnemu kadrovanju in razpravljanju o kandidatih je v predvolilnih pripravah sodelovalo še premalo občanov. Prav tako še vedno ni zadostna obveščenost občanov o bistvu in delovanju delegatskega sistema. Resda bo po konstituiranju delegacij delo samo nakazovalo delegatska razmerja, spodbujalo živahno pripravo notranje delegacije in v povezavi s svetom krajevnih skupnosti. Vendar pa bi morali na terenu še nadaljevati s seznanjanjem občanov o pomenu in vlogi delegatskih razmerij, še posebej v razpravi o novih statutih krajevnih skupnosti.

Pred prvimi delovnimi koraki delegacij moramo poudariti tudi notranje kadrovske »skolobarjenje«. Čeprav je vsaka delegacija izvolila vodjo in namestnika, bi morali vsi člani delegacije dobiti priložnost za sodelovanje v zboru krajevnih skupnosti občinske skupščine. Enako velja tudi za delegacije temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti. Samo tako se bomo uspešno izognili pojavom nekakšnih stalnih sodborskih delegatov.

V sedanjih političnih ocenah volitev je izpostavljena tudi vloga članov ZK. V krajevni skupnosti Otok v Celju se je, na primer, zlasti v zaključni izvedbi priprav del komunistov dobro izkazal. Koordinacijski odbor se je celo odločil, da bodo vabila za volitve osebno raznesli občanom. Takšen korak je ugodno omeniti. Saj smo v zadnjih letih v političnem delu zamenjali pomen osebnega stika z občani. Prav zato vsi člani koordinacijskih in volilnih odborov ter posamezni aktivisti in člani ZK zaslužijo javno priznanje za uspešno, kljub nekaterim pomanjkljivostim, pripravo in izvedbo letošnjih volitev. Naloga ni bila lahka, saj so bili roki volilnih opravil zelo kratki.

In kako so se v celjski občini odrezale posamezne krajevnne skupnosti?

Poglejmo, kakšna je bila volilna udeležba: Aljažev hrib 87,8-odstotna, Pod gradom 95,3, Center 90,2, Otok 92,6, Dolgo polje 92,3, Gaberje—Hudinja 87,8, Store 96,2, Svetina 94,5, Medlog—Babno 86,3, Ostrožno 94,5, Šmarje v Rožni dolini 96,6, Dobrna 98,2, Strmec 98,4, Volnik 97,3, Frankolove 98,7, Skofja vas 96,3, Trnovlje 92,4 in Ljubecna 95,8-odstotna.

Sedaj pa mora SZDL na terenu vložiti vse napore za uspešno delo izvoljenih delegacij. Prva svečana zasedanja »skupnih« delegatov v občinski skupščini naj pomenijo zeleno luč za dejansko uveljavljanje delegatskega sistema.

Naši delegati - Zdravilišče

VEČ MOŽNOSTI

Temeljna organizacija združenega dela Polnilnica Zdravilišče v Rogški Slatini ima sedem delegatov za delegacijo zbora združenega dela pri občinski skupščini v Šmarju pri Jelšah. Obiskali smo dva: MATILDO SERBAKOVO in STANKA KRESNIKA. Povedala sta nam nekaj o svojem delu in bodočih delegatskih nalogah.

Matilda je doma iz Rogške Slatine, dela pa pri stroju za etiketiranje steklenic: »Nekaj novega je delegatski sistem. Sama imam sicer pomisleke, ker se bojim, da bomo z našimi sestanki povečali zamude v proizvodnji. Pri nas v polnilnici delamo po sistemu tekočega traku in če manjka samo en delavec, se že krepko pozna. O samih problemih še nimam prave predstave, saj se bodo pojavljali sproti z našim delom. Ko se bomo kot delegacija nekajkrat sestali, bo lažje, ker se bomo drug od drugega kaj naučili. Prejšnji teden smo imeli v klubskih prostorih razgovore o tem, kako bomo delali. Kot metoda dela pa se mi zdi delegatski sistem zelo dober, ker mislim, da nikoli prej ni prišel delavec iz neposredne proizvodnje tako do besede, kot ima to priložnost zdaj.«

Stanko Kresnik je v polnilnici že več kot petnajst let in je vodja skladišča: »Res

Matilda Serbak

je, vedno bolj prihaja delavec iz neposredne proizvodnje do besede in s tem tudi do veljave. V delegatskem sistemu vidim prednost tudi zato, ker se bomo lažje najprej sami dogovorili o naših problemih in bomo poslali izmed nas »najpametnejšega« na sejo skupščine. To je lažje in boljše od tega, da to težo nosi vse en sam, ki ne more strokovno dobro slediti materalom. Prav tako bomo lahko nekatere stvari neposredno zagovarjali z delovnega mesta. Malo me skrbi, kako bo, kajti kadrovske sestave naše polnilnice ni najboljše. Je mnogo »polprole-

Stanko Kresnik

tarceva«, ki niso čisto tako povezani z obratom kot »stila« proletarci. Njegove misli ga le še vežejo na zemljo, ki jo ima doma. Toda upam, da bomo vseeno enakopravno zastopali naše interese in tako opravičili svoje delegatsko delo. Se pa strinjam z mojo sodelavko, ko je dejala, da je specifična naše TOZD takšna, da težko pogrešamo človeka na delovnem mestu. Zato se nekateri kar malce bojijo sestankov, ki jih je danes iz dneva v dan več. Tu ni samo skupščina, so še interesne skupnosti pa kaj vem kaj še vse...»

D. M.

Gledališki Vojnik

Za uvod Moliere

Igralci AG »Zelezar« Celje — Store

V ponedeljek zvečer se je v kulturnem domu v Vojniku pričelo že osmo tradicionalno srečanje amaterskih gledaliških skupin celjske občine. Nekdanja občinska amaterska dramska revija je v osnovi izgubila svojo prvotno obliko dela, saj nastopajočih skupin na odru ne spremlja žirija, ki je v preteklosti vzburla toliko hude krvi, ampak samo skupina gledaliških strokovnjakov, ki jih vodi predsednik republiškega združenja amaterskih gledaliških skupin Marjan Belina. Začetek včerajšnjega srečanja je pozdravil pred nedavnim novoizvoljeni predsednik

občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije Božo Lukman, zatem pa so nastopili dijaki Ekonomskega šolskega centra z recitalom »Ljubim mladost«, ki so ga izvajali tudi na Naši besedi 74. Ob tej priložnosti lahko zapišemo, da se je ravno ta recital v režiji Stefana Žvižejca in recital celjske Tehniške šole zvrstil v republiško Našo besedo, ki bo prihodnji mesec v Celju.

Uradno je zatem nastopilo amatersko gledališče Zelezar Celje-Store z Molierovim Georgom Dandinom v režiji celjskega gledališkega igralca Branka Grubarja. To je bila

predstava, ki jo je občinstvo, ki je v celoti napolnilo dvorano, s hvaležnostjo spremljalo vse do konca, čeprav ta znana komedija o kaznovanem ali če hočemo, prevaranem soprogu ni pokazala tistega živahnega ali celo burkaškega temperamenta. V dialogu po predstavi se je razvila zanimiva razprava o postavitvi te igre in o težnjah tega znanega celjskega amaterskega igralnega ansambla, ki bo na letošnjem srečanju sodeloval kar z dvema predstavama. Poleg omenjene bodo igrali še »Sam sebi sovražnik« v režiji Cveta Vernika. Prizadevni vojniški or-

ganizatorji so se toplo zahvalili vsem sodelujočim za ponedeljkov prvi večer, v torek pa so nastopili Velenjčani in sicer z znanim delom »Naj poje čuk«, mladega slovenskega dramatika Toneta Partljiča. Včeraj zvečer je nastopila druga skupina trnoveljske »Zarje« z igro »Otroci po želji« v režiji mladega debitanta Dušana Vovka. Danes zvečer pa bodo nastopili mladi iz Pesja. Njihovo gledališče nosi ime po Linhartu in sicer z bulvarko »Naši ljubi otroci«. Petek bo spet dan za »Zelezar Celje-Store«, igrali bodo »Sam sebi sovražnik«. Sobota bo v znamenju trnoveljske »Zarje«. Znana gledališka skupina pod vodstvom Stefana Žvižejca nam bo tokrat predstavila Javorškove »Manevre«, nedelja pa bo dan za gostitelje. Režiser Tone Zorko je na oder postavil delo Angleža Lawrencea »Snaha«. Tako bo Vojnik živel cel teden v znamenju gledališča, amaterskega gledališča, ki z vztrajnim in napornim delom vsako leto bolj opravičuje ta svoj hvalevreden naslov.

Besedilo in slika:
DRAGO MEDVED

nr

naši razgledi

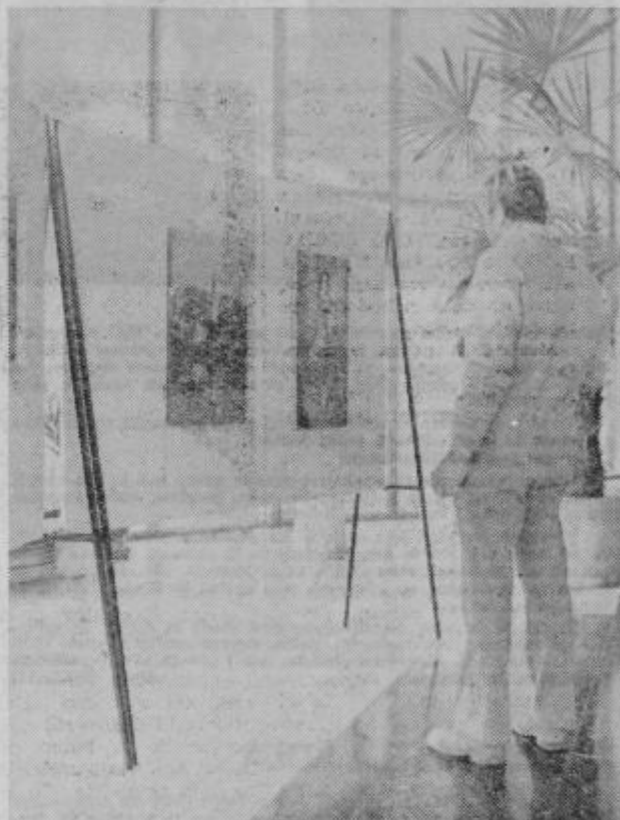
Iz dnevnika SLG

Celjsko gledališče bo v počastitev praznika OF in 1. maja uprizorilo v četrtek, 25. aprila ob pol osmih zvečer komedijantsko predstavo mladega slovenskega avtorja Frančka Rudolfa CELJSKI GROF NA ZREBCU v režiji Dušana Mlakarja. Vstop na to predstavo je brezplačen in zato vabimo vse, ki si te uspešne predstave Celjanov še niso ogledali ali jo želijo še enkrat videti, da ne zamudijo priložnosti. V vlogi Hermana in Friderika nastopata Pavle Jeršin in Janez Bermež.

Razstava umetnostne in kulturne zgodovine v Pokrajinskem muzeju

Po večletnem intenzivnem znanstvenem delu smo po zaslugi celjskega Pokrajinskega muzeja dobili novo stalno razstavo umetnostne in kulturne zgodovine, ki obsega obdobje od 13. do 20. stoletja. Svečana otvoritev je bila 22. aprila v Stari grofiji na Muzejskem trgu. Na otvoritveni slovesnosti je sodeloval kvartet ansambla »DA CAMERA«. Uvodni besedi sta podali ravnateljica muzeja Vera Kolšek in višja kustosinja Milena Moškonova. O tej veliki in pomembni razstavi bomo še obširneje poročali.

INTARZIJE V ROGAŠKI SLATINI — v novi pravnici zdravišča Rogoške Slatine razstavlja intarzijske Mirko Hojnik iz Laškega in Branko Padžan iz Rogoške Slatine. Hojnik je letos že razstavljal svoje intarzijske in sicer na sevniskem gradu. Med obiskovalci razstave, predvsem gosti zdravišča je veliko zanimanje za njuna dela.

Foto: D. MEDVED

Slovenske Konjice

Jutri opereta

V počastitev dneva OF pripravljata godba na pihala Slovenske Konjice in Kulturno umetniško društvo »Tone Meliva« iz Oplotnice opereto Edvarda Ingrisa z naslovom TAM NA GORAH. Uprizorili jo bodo 26. aprila v Domu kulture v Slovenskih Konjicah. Delo je obsežna glasbena stvaritev, ki opeva življenje mladega naroda, njegov boj proti germanizacijskemu pritisku med obema vojnama in njegovo ljubezen do domače zemlje. Glasba se močno prepleta s folklornimi motivi, ki dajejo opereti naše, slovensko obeležje. Predstavo pripravlja Milan

Vidic, znan kulturni delavec iz Slovenske Bistrice, ki je pohvalil tudi resnost in točnost izvajalcev. Dirigent bo Dušan Pečnik, ki je kapelnik konjiške godbe na pihala. Pokroviteljstvo nad prvo predstavo je prevzela občinska konferenca SZDL, ki bo pred premiero podelila priznanja OF zaslužnim občanom.

Za opereto je veliko zanimanje med konjiškimi občani in občani sosednjih krajev. Ni prvič, da sodelujeta dve sosednji občini: konjiška in bistrška, ki sta že pred osmimi leti uprizorili »Planinsko rožo«. Predsednik

konjiške godbe na pihala Jože Fideršek je dejal, da bodo opero uprizorili zaradi velikega zanimanja konjiških občanov za to zvrst glasbe, hkrati pa bodo povezali tudi kulturne amaterske delavce iz občine Slovenske Konjice in Slovenske Bistrice. Pevci, igralci, mešani zbor iz Oplotnice, godba na pihala in folklorni ansambel — vsi so z veseljem sprejeli nase odgovorno delo. Opera je aktualna prav v teh dneh, ko si italijanski iredentisti nesramno priščaajo naše ozemlje in tako rušijo suverenost naše države.

KONRAD SODIN

Revija zborov

Zveza kulturno — prosvetnih organizacij Zalec je pripravila v Grižah revijo pionirskih in mladinskih zborov. Nastopili so enoglasni, dvoglasni in troglasni zbori iz Zaleca pod vodstvom Tanje Anžel, iz Griž pod vodstvom Jerce Inkret, iz Petrovc, zbor vodi Vera Žuželj, iz Sempetra — vodi Sonja Kasesnik, iz Polzele pod vodstvom Anice Askerc iz Braslovč pod vodstvom Marije Dosedla.

Dvorana je bila polna navdušenih poslušalcev, ki so mladim pevcem z dolгими aplavzi izkazovali priznanje za njihovo požrtvovalno delo.

Na sliki je enoglasni pevski zbor iz osnovne šole Griže, ki ga vodi tovarišica Jerca Inkret.

Foto: T. Tavčar

DOGODKI

ŠEMPETER: IZPITI ZA ŠPORTNE RIBIČE

Ribiška družina Šempeter je pred dnevi pripravila izpite za športne ribiče. Predhodno so imeli krajši seminar, na izpit pa jih je prišlo od 60 prijavljenih kar 54. Po uspešnem dvournem testiranju je izpite uspešno opravilo kar 48 kandidatov. Ostali pa, ki v prvem niso napravili izpita bodo popravljali čet štirinajst dni. Tako sedaj šteje RD Šempeter že nad 450 članov in je po številu članstva druga na širšem celjskem območju.

T. TAVČAR

ŠENTJUR: DOBILI DRUŠTVO

V Šentjuru so pred kratkim ustanovili društvo voznikov motornih vozil. Na svojem običnem zboru so izvolili upravni odbor, ki se je že sestel. Sprejeli so program dela društva. Osnova dela bo predstavljala avto šolo. Organizirajo namreč tečaje iz teorije za bodoče voznike. Sodelovali bodo tudi pri preventivi v prometu in sproti opozarjali svoje člane, voznike, na njihove obveznosti. Na dan šoferjev, to je 13. julija, mislijo organizirati spretnostno ocenjevalno vožnjo po Šentjuru.

Natisniti so dali tudi svoje izkaznice.

Glavni problem društva je zaenkrat prostor. Imajo majhno sobico, ki pa ne odgovarja, saj jim le-ta služi kot pisarna in učilnica. Upajo, da bodo probleme odpravili in pričeli z rednim delom, ki bo društvu prinesel ugled in še več novih članov.

B. OSET

OBISK PRI VOJAKIH

Občinska konferenca ZMS Šentjur pri Celju je prejšnji teden pripravila obisk pri vojakihi garnizije Slavka Slandra v Celju. Mladinci iz Šentjura in okolice so vojakom pripravili enourni program, ki je obsegal recitacije, skeč, zabavno glasbo in folkloro. Ta srečanja med vojaki in mladinci šentjurske občine se bodo še nadaljevala, vsi pa si želijo, da bi se srečanja prenesla tudi na športno področje.

B. OSET

MOZIRJE: BRUCOVANJE

Klub študentov Gornje Savinjske bo v soboto, 27. aprila, priredil v Mozirju v domu »Partizane« tradiciionalno študentsko brucovanje. Brucovanje je doslej že dve leti zaporedno odpadlo zaradi objektivnih težav. Letos pa bodo študentje poizkušali s prireditvijo ponovno oziviti tradiciionalne študentske navade s programom in zabavo s plesom. Novo vodstvo si je zastavilo takšne naloge, ki naj predstavijo študente tudi navzven. Upajmo, da jim bo to tudi uspelo!

Miklavc

NAZARJE: POMOČ GASILCEM

GLIN Nazarje, TOZD Lesna Industrija, je odobrila PGD Pobrežje materialno pomoč v akciji za zgraditev novega gasilskega doma. Staro dotrajano zgradbo, ki GLIN ne koristi več, bo treba podreti s prostovoljnimi delom gasilcev, material pa bodo lahko koristili pri izgradnji novega doma. Za humano pomoč se društvo kolektivno GLINA zahvaljuje in poudarja, da je takšen prispevek tudi prispevek širši družbi pri organiziranju protipožarne preventive.

Jože Miklavc

PESJE: ODRASLI OTROCI

Linhartov amaterski oder iz Pesja pri Velenju bo danes v Vojniku na medobčinski dramski reviji zaključil prvi del gostovanj po odrin v sosednjih krajih.

Menzanijevo komedijo »Naši ljubi otroci« so mladi igralci uprizorili prvič pred domačo publiko, v Smartnem ob Paki, v Mozirju, v Rečici ob Savinji ter v kulturnem domu v Velenju, kjer so za

Rudarski šolski center zaigrali dvakrat ter enkrat za TGO »Gorenje«. Znanec iz SLG iz Celja, Bogomir Veras je nadarjenemu asistentu režije, Bojanu Ograjensku, ki sicer vodi mlado igralno skupino, pomagal pripraviti odsko delo, ki si ga lahko ogleda vsak, še tako kritičen gledalec.

Veras je avtorjevo komedijo priredil in jo spremenil v gledališko avanturo, ki je za amaterje prava redkost.

O igri je povedal naslednje:

»Da se v naši odrski postavitev odrasle osebe kažejo kot otroci, in da so njihovi otroci bolj odrasle osebe, posebno, kadar komunicirajo med seboj, ima to svoj določen pomen.

V svojem življenju sem spoznal, da absolutno pametnih ljudi ni, da pa imajo vsi take in drugačne napake in slabosti. Da smo ljudje vsi: odrasli in otroci. Smo otroci, ki se ljubimo, delamo krivice, se sebično gremo vojne, se ločujemo, smo egoisti in široke duše, končamo pa vsi enako.

Gledališki dogodek osvetli odnos med starši in otroci. Je prikazan na modern, toda razumljiv način. Čeprav naslov — naši ljubi otroci — ne obeta starejšemu gledalcu nekaj novega, si tak gledališki dogodek velja ogledati.

JOŽE MIKLAVC

ŽALEC: VESELA ŠOLA

Pred dnevi je bilo na osnovni šoli v Zalcu občinsko tekmovanje iz znanja »Vesela šola«. V to tekmovanje se je uvrstilo 46 tekmovalcev iz enajstih šol žalske občine. V Zalcu so prišli v spremstvu mentorjev.

Občinski prvaki so naslednji učenci: za 3. razred Tomi Viher, osnovna šola Zalec; za 4. razred Tomaž Dobnik, osnovna šola Letuš; za 5. razred Matjaž Marovi, osnovna šola Polzela; za 6. razred Bojan Javševce, osnovna šola Griže; za 7. razred Zlatka Stanko, osnovna šola Polzela in za 8. razred Liljana Ježovnik, osnovna šola Griže.

Nagrade so dobili prvo in drugo nagrajeni: občinska organizacija Društvo prijateljev mladine je prispevala darila — komplet sestil za »občinske« prvake. Temeljna izobraževalna skupnost pa je s malico omogočila prijeten zaključek tekmovanja.

PRVOMAJSKO PLAVO KRILO

Leta 1947 je šel mož z otroki na prvomajsko proslavo. Jaz pa sem ostala doma, da pripravim kosilo. Ker so bili še slabi časi, nismo imeli dovolj drva za kurjavo, niti električnega štedilnika. Pa sem naše skromno kosilo, fižolovo juho, kuhala na našem majhnem okroglem kuhalniku.

Fižol, ki sem ga izbra-

la za kuhanje, je bil poln kukcev. No, jaz sem ga prebrala. Fižol je bil še dober, čeprav je še dišal po kukcih. Mi smo se kar s tem zadovoljili.

Na našem okroglem kuhalniku se je kuhala in kuhala. Ko sem mislila, da bo že kmalu kuhana, sem ga hotela zmešati, in takrat se je lonec s fižolovo juho prevrnil. Polila sem

si moje novo plavo krilo.

Fižol se je raztresel po tleh. Potem sem ga spet pobrala ter oprala in ponovno začinila, saj moramo nekaj jesti! Ko so prišli moji domov, so bili lačni in nobeden ni vedel, kaj se je zgodilo. Moje plavo krilo sem hitro oprala. Sreča, da je sonce sijalo in se je kar hitro

posušilo, da sem ga lahko popolnoma oblekla.

Zdaj je od tega minilo že mnogo let. Se vedno se spominjam vsakokrat tistega prvega maja. Res, ne morem ga pozabiti, saj je bilo to moje edino prvomajsko plavo krilo.

Kristina IMENSEK,

Podčetrtak 54 a

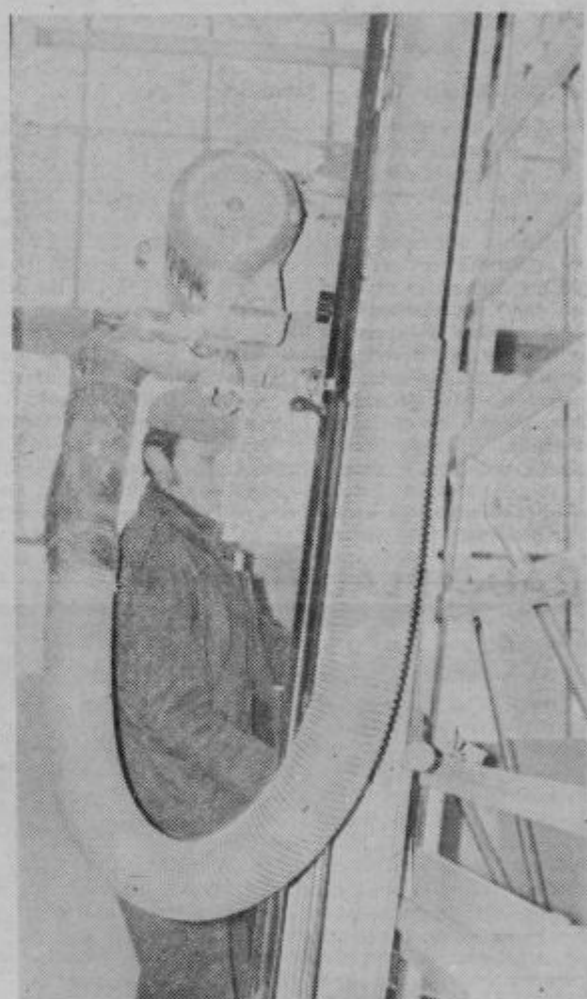
MATI, NE KLONI!

»Kaj? Je to mogoče? Da je že tu?« Skočila je iz postelje, si na hitro nataknila copate, ogrnila plet in, že je bila pri vratih. Kar ni mogla dovolj hitro obrniti ključa. Mrzel zrak je hušnil vanjo, ko je obstala na pragu. »Ah, samo veter je bil.« S sklonjeno glavo se je počasi vrnila k postelji. »Ampak... Saj je ura že pet. Le kako sem mogla zaspati? Saj me vendar čaka toliko dela, da bo vse pripravljeno, ko pride hčerka. Prišla bo, seveda bo prišla. Zatrdo mi je obljubila, da pride. Ko bi le vedela, kako težko jo že čakam. Samo... Ne, ne smem misliti, kako bo, ko se bora srečali. Ne!«

Tekala je sem in tja po sobi, se oblačila, pospravljala, vse bi bila rada naredila naenkrat. V križu jo je kdaj pa kdaj pošteno zbadlo, noga, vsa povita je klečala, toda vsega tega se ni prav nič zavedala. Vse, vse mora biti v najlepšem redu. Na mizi lep prt, na prtu posoda s šopkom rdečih nageljnov. Potem bosta s hčerko samo sedeli, jedli in se pogovarjali. Toliko vsega se je nabralo v tem času, toliko si imata za povedati!

»Hitro se v kuhinjo, da zakurim in pristavim kavo. Morda pride že zjutraj. In nato še v hlev, da nakrmim prašička, kokoši, zajce, nasteljem, potem še v dvor-nico. Se vodo je treba nanositi. Tako. Vse je opravljeno.« Vsa premrla in zadihana se je vrnila v kuhinjo. Voda v posodi se je že zdavnaj izsušila, lonček se je že žgal. »Neroda,« je oštela samo sebe. Nagnila se je skozi okno. Ze gre? Ne, cesta je bila prazna. »Kaj, ko bi našla kavo!« Narezala je kruh, pripravila maslo in marmelado, kot nekoč, ko so še vsi sedeli okrog mize. Kako lepo je bilo takrat! Vsi so bili kot eno. Bili so revni, a srečni in te sreče ne bi zamenjali za nič na svetu. Tamlje, v kotu, je sedel oče, poleg njega sin in tu, poleg nje, hčerka. Smeh, čebljanje... Življenje. Z rokami, skritimi v predpasniku, se je premikala naprej in nazaj v stolu in strmela v preteklost. Potem pa je prišlo... Vojna! Vzravnala se je. »Ne, danes ne sme misliti na to. Danes je praznik, dvojni praznik. Prvi maj in po dolgem času srečanje s hčerko. Vključila bom radio. Kaj, je to mogoče. Deset je že!« Kava je bila že zdavnaj mrzla. Postavila jo je nazaj na štedilnik. Danes praznujemo praznik dela — Prvi maj, se je oglasilo iz radia. Mednarodni praznik dela praznujemo Slovenci že od leta 1890, ko je takoj po kongresu Druge internacionale mednarodna delavska zveza »proglasila prvi maj za praznik delavske solidarnosti. Zgodovinski izvor za praznik dela pa je dogodek v ZDA, ko so v Chicagu stavkali delavci. Policija je mnoge ranila... Ranila...« Telo ji je torpnilo. Neka čudna toplota se je razširila po njej, kot takrat, leta 1944. Zgrbila se je v dve gubi in se s priprtimi očmi zazrla v preteklost. Glas v njej, ki je postajal vse močnejši, je utišal glas radia. »Bum, bum!« Ramena so ji zadržala. To je bilo takrat, na ta dan, samo malo bolj mrzlo je bilo, bolj ledeno mrzlo. V sobo je planil sin ves krvav. »Mama, skrij nas?« Pred vrati je zagledala gručo partizanov, lačnih, ranjenih, premraženih.

Pogled na njih jo je tako zabol, da se ni mogla premakniti. »Hitro,« jo je zbudil iz otopelosti sin. V hipu je v njej zagorelo materinstvo. Poskrila jih je, kamor je le vedela, da so čimbolj na varnem, jim na hitro pripravila toplo hrano in jih za silo obvezala. Sin ji je pomagal pri delu. »Si videl očeta?« ga je vprašala. »Ne!« je odgovoril. »Mi pa smo jih, Nemce. Uspelo nam je vdreti v centralo. Precej smo jim uničili. Morali smo se umakniti, ker so dobili pomoč iz Celja.« je veselo pripovedoval in že na pol dremal. Stekla je v gozd in potem ves dopoldan oprezovala v dolino, če bi se slučajno kje prikazal sovražnik. Samo toliko je skočila domov, da pogleda k ranjencem, če kdo od njih slučajno kaj želi, pa je bilo narobe. Nemci so se že bližali k hiši. »Brez psov so,« jo je prešinilo. »To nas morda reši?« »Hej, stara!« so vpili. »Kaj pa delaš v gozdu? Cakaš na bandite? Ha, ha. Ne bo jih! Vse smo pobili.« Sklonjena se je delala, kot da pobira dračje. »Prekleti!« je vpilo v njej. »Niste jih in nikoli jih ne boste!« Se dobro, da je bila sklonjena, da niso mogli videti ognja v njenih očeh. »Ti nam tudi ne boš ušla! Na! Na!« Padalo je po njej, da se je zgrudila na kup suhih vej. Bolečine so ji rezale telo, ona pa jih ni čutila. Mislija je samo na svoje v hiši, na partizane. Telo se je zvijalo v krčih, stiskala je zobe. »Mama, vzdrži!«

Nejasna slika sina jo je proseče gledala. Potem je padlo po glavi in nič več se ni zavedala udarcev.

Zbudila se je v svoji postelji. Nad njo se je sklanjal njen sin. »Mama, samo, da si živa. Vse ti bomo povrnil. Boš videla, tvoje življenje in življenje tisočih mater bo kot en sam praznik. Verjemi!« »Verjamem, sin,« ga je rahlo pogladila po laseh in se mu zazrla v velike, čiste oči. »In tudi ti si zapomni — Nikoli ne kloni. Verjeti moraš in samo verjeti, pa bo vse dobro.« To je bil njun zadnji pogovor. Sin, mož. Nobeden se ni vrnil. Solza ji je kanila iz očesa. »Saj imam slike. Moram jih videti!« Ze je odhitela v sobo, po-brskala po predalih in že jih je našla. Rahlo se je dotaknila vsake, kot je to znala le ona in jih znova zlagala drugo za drugo nazaj v predal. Še dolgo potem je strmela za njimi. Zadržala se je. »Dve! Jaz pa še kosila nimam. Jej, jej!« je tarnala.

Kuhe je bila vajena in kaj kmalu se je na mizi že kadilo kosilo, servirano za dve osebi. Nato je sedla k oknu in čakala. Nepremično je zrla v cesto. Zdaj, zdaj se bo izza ovinka prikazala vitka postava — hčerka. Ni videla, kako so se urini kazalci pomikali naprej, ni opazila, da se je zunaj že začelo mračiti, ni čutila glada v želodcu, drugače bi bila opazila, da se je juha že zdavnaj ohladila in se strčila, gledala je in gledala. Veke so ji počasi lezle skupaj, lasje, ki jih je prejšnji dan skrbno uredila vešča roka in jih trdno spela, so pričeli uhajati izpod lasnic in se kodrati okrog čela, glava ji je počasi lezla na prsi — zadremala je. Ogenj v peči je zaplapolal in zaprasketal, še enkrat osvetlil z vso močjo sobo in obsijal čudovito lep obraz ženice, obraz, na katerem so se sprostile vse gube, obraz v pričakovanju in morda že v snidenju. Potem je ugasnil. Nad hišo je legla noč, mirna, tiha majjska noč.

TEJA BOZJAK,
Ul. B. Vošnjakov 28 A
Celje

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE
ROMAN BOBEN

POKLICNE ŠOLE I.

Naslednje tri tedne vam bom poskusil posredovati vse najbolj pomembne podatke o poklicnih šolah. Veliko fantov in deklet se odloča za to vrsto šol in povem vam lahko, da strokovnjake, ki jih izobražujejo poklicne šole, naše gospodarstvo potrebuje kot izsušena zemlja dež. Šolanje na poklicnih šolah traja dve do tri leta. Značilno za njega je, da se v času učenja prepleta praktično delo s strokovno-teoretičnim poukom. Najmanj polovica časa je namenjena praktičnemu delu v delavnicah. Nekatere šole so organizirane tako, da se praktično delo odvija v šolskih delavnicah. Druge pa posredujejo učencem predvsem strokovno-teoretično in splošno znanje. Ostali del praktičnega znanja si učenci pridobijo na učnih mestih v gospodarskih organizacijah ali v obrtnih delavnicah. In zato so nekatere šole organizirane tako, da imajo celoletno organizacijo pouka, periodično ali pa celoletno in periodično organizacijo pouka.

Učna mesta za praktičen uk si morajo praviloma priskrbeti učenci

sami. Šole, ki nimajo takih lastnih delavnic, da bi lahko v celoti nudile učencem praktični pouk, zahtevajo od svojih učencev potrdilo, da imajo zagotovljeno učno mesto v času šolanja. Tako potrdilo je lahko učna pogodba z delovno organizacijo ali zasebnim obrtnikom, štipendijska pogodba z delovno organizacijo ali pa pismeno zagotovilo, da bo učenec opravil v tej organizaciji praktični del pouka. V poklicno šolo se lahko vpišejo učenci, ki so uspešno končali osnovno šolo. Izjema je le ocena iz tujega jezika. Skoraj v vse poklicne šole se lahko vpišejo učenci, ki so imeli v zaključnem spričevalu osmega razreda le iz tujega jezika negativno oceno. To pa ne velja za trgovske šole (šola za blagovni promet), gostinske šole in grafično šolo.

Ze sedaj opozarjam učence, ki bodo letos zapustili osnovno šolo z uspešno končanim sedmim ali šestim razredom in bi se radi izučili poklica, na enega od prihodnjih člankov, kjer vam bom posredoval vse informacije o možnostih,

ki jih imate za vpis v določene poklicne šole.

V poklicne šole se lahko vpišejo učenci, ki niso starejši od 18 let. Glede spola pa velja, da so praviloma vsi poklici dostopni tako fantom kot dekletom. Danes je že marsikateri poklic izgubil privilegij, da je samo »moški«. V mnogih takih poklicih se sedaj dekleta uveljavljajo mnogo bolje kot fantje. Sicer pa bomo o tem še govorili. Učenec mora za poklic, ki si ga izbere zdravstveno ustrezati. Vsak poklic postavlja pred človeka drugačne zahteve. Ljudje, ki imajo npr. ploske noge, ne morejo biti natakariji, frizerji, prodajalci. Kdor nima ostrega vida, ne more biti finomehanik, graver, orodjar in podobno. Občutljiva koža preprečuje delo z razni-

mi kemikalijami, itd. Zaradi tega mora biti vsak učenec pred vključitvijo v uk zdravniško pregledan.

V prihodnjih člankih vas bom poskusil seznaniti z glavnimi značilnostmi posameznih poklicnih šol, njihovimi učnimi zahtevami in seveda tudi z zdravstvenimi, postopkom za vpis in njihovo pomembnostjo v okviru celotnega našega gospodarstva. Opozoril pa vas bom tudi, v katerih poklicih čutimo veliko pomanjkanje strokovnjakov in v katerih jih je preveč.

Opozoril bi vas rad le še na to, da je vaša izbira poklica pred vrati. Nimate več mnogo časa čakati. Potrebno je začeti resno razmišljati in se posvetovati.

Foto: Karli Štante

Naši delegati

OBVEŠČANJE

Boris Planinc je po poklicu gozdarski tehnik. Na nedavnih volitvah pa je bil izvoljen za člana delegacije TOZD Lesno industrijskega obrata Slovenske Konjice. Boris mi je povedal, da se delegati še niso sestali na svoji prvi seji, to bodo storili v kratkem, ko se bodo dogovorili, kdo od delegatov bo zastopal TOZD LIO na prvi seji novoizvoljene občinske skupščine.

»Naša naloga bo predvsem ta,« je dejal Boris Planinc, »da bomo prenašali interese delovnih ljudi našega obrata v skupščino in informacije spet nazaj delovnim ljudem. Ze pred vsako sejo se bomo delegati dogovorili, kdo izmed nas bo zastopal delegacijo na seji skupščine, istočasno pa bomo sprejeli še stališča, ki jih bomo zavzemali ob določenih problemih.«

Doris je poudaril, da je naloga delegata predvsem ta, da obvešča delavce. V Lesno industrijskem obratu so ravno zato, da bi bili delavci čim bolj obveščeni, vključili v delegacijo po enega člana iz skoraj vsake delovne enote. Tako se ne bo mogel nihče pritoževati, da ni bil obveščen o določenem problemu ali nalogi.

»Mislim, da je delegatski sistem tista široka baza, ki je potrebna delavcem, da sodelujejo o vsem, kar se dogaja v posamezni delovni organizaciji. Vendar je veliko delavcev še takih, ki se ne zavedajo, da imajo možnost, pravico in dolžnost sodelovati. Takim delavcem bomo morali še posebej razložiti njihove pravice, drugače naš sistem ne bo popoln.«

Boris Planinc je dejal, da je v njihovem obratu veliko delavcev, ki imajo doma še posestvo in ki se zaradi dela,

Boris Planinc

ki ga imajo doma in v delovni organizaciji, ne morejo ali pa nečejo aktivno vključiti v sistem neposrednega odločanja. Toda TOZD LIO je po starostni dobi delavcev zelo mlad, le nekaj čez dvajset jih ima.

Pred njimi je še veliko časa in možnosti spoznanja, da je odločanje v delovni organizaciji njihova ustavna pravica in dolžnost.

DAMJANA STAMEJCIC

Kmalu
nagradna
igra
NT in RC

RADO PLAUSTAJNER

2

Drugače ponuja Bangkok živo nočno življenje, sprejemljivo za navadnega tujca, ki si želi ogledati predvsem njihove plesne ter slišati njihovo glasbo. To mi je uspelo videti v enem izmed najimenitnejših lokalov Bangkoka, kjer moraš dobiti vstopnico prek vez ali jo preplačati. V takšni restavraciji, ki je bila urejena v stilu kraljevske palače, so mize pri tleh in v prostoru moraš vstopiti bos. Obvezna je seveda večerja, kjer ti servirajo ponavadi pražene rake, razne juhe, riž, kosovce deserte in riževce vino. Plesalke, ki so bile oblečene v raznobarna oblačila, so nam prikazale dvorne plesne. Posebno zanimivo, so jih naredili zlati pokrivala v obliki zlatih pagod, pa tudi prsa so imele umetno podaljšane z zlatimi natičaki. Ples so bili zelo umirjeni in se je vse izvažalo v bistvu z gibi rok. Vsak gib je nekaj pomenil, ta ljubezen, oni plahost ali ljubosumje. Čeprav je bila to predstava za turiste, ji do popolne avtentičnosti ni veliko manjkalo.

Velika posebnost Bangkoka so klubi za masažo. Ni časopisa v katerem se ne bi našla reklama za takšen klub. Klub je lahko najnavadnejša beznica, pa tudi prijeten in zanimiv kotiček z odlično »postrežbo«. Ko vanj vstopiš, te sprejme gospodarica lokala. Pelje te v prostor, iz katerega imaš pogled na skupino deklet v drugi sobi. Dekleta obiskovalca ne vidijo, ker je steklena stena prozorna samo z obisko-

valčev strani. Ta pove številko dekleta, ki ga zanima. Dekle seveda takoj pokličejo in obiskovalec se ji mora predstaviti. Nato gresta oba v dekletovo sobo, kjer deklet, sedaj oblečena v bikini, gosta zmasira. To stane deset dolarjev v izvirnem klubu in prav toliko dobi deklet napitnine. Če hoče gost kaj več, mu je deklet na voljo, ker nikogar ne briga kaj počne ta v sobi. Seveda pa se takšne dodatne usluge poznajo na obiskovalčevem šepu, kar pa verjetno ne opazi takoj, saj sem v turističnem časopisu bral, da prideta ponavadi takoj gost, kot deklet zadovoljna iz sobe...

Doživeti zase je drugi del Bangkoka, življenje v vodnih kanalih, ki se imenujejo klongi. Začenjajo se na drugi strani reke Chao Phya, ki je glavna reka Tajske. V bistvu gre za predmestje Bangkoka imenovano Thonburi, ki leži na zahodni strani reke in ima več sto tisoč prebivalcev. To predmestje sestavljajo kanali in je takšno kot je bilo pred desetletji Bangkok. Tu so seveda šole, razne trgovine, ladjedelnice za manjše ladje in številna naselja, ki so krita ponavadi s pločevinastimi strehami. Vse je dosegljivo le po vodni poti. Vmes je polno palm in drugega drevja, kar kaže, da si človek tu pokrajine ni osvojil. Najzanimivejši so plavajoči trgi, kamor s svojimi čolni pripeljejo že v zgodnjih jutranjih urah kmetje svoje pridelke, predvsem južno sadje. Vsa trgovina se začne in konča na teh čolnih, mar-

sikateri trgovci pa se gre popotnika in se s čolnom pada od naselja do naselja, od hiše do hiše ter ponuja svoje blago. Ogledal sem si najzanimivejši plavajoči trg Wat Sai, kamor naju je odpeljal vodni taksi, potem ko sva ga kar po domače vprašala »Wat Sai, bai mai?« (Ali greste do Wat Saja). Na tem trgu imajo celotno trdnjavo stavb, vendar lesenih in poleg trgovine, ki se jo grede domačini na čolnih, so tudi prodajalne bogatejših trgovcev. Eden si je za vratarja in stražarja trgovine omislil kar mladega slončka in s tem hote ali ne hote uspel, ker ima trgovino stalno polno. Trgovina med domačini na teh trgih ima včasih še značaj otroške igre. Med stotinami čolnov, ki pripeljejo blago na trg, so tudi takšni, ki le malo prodajajo. Ducat jajo ali venec banan zadostuje, da njegov lastnik sedi ves dopoldan na trgu, pravzaprav v svojem razmaju nem čolnu, vmes pa trguje. Reklama za blago je seveda zvočna, vendar ne vsiljiva, tako, da marsikateri turist kupi banane ali drugo sadje od teh preprostih ljudi pod slamenatimi klobuki.

Kaj malo bi bralcu prikazal Bangkok, če mu ne bi opisal lepote tempeljev, kakršnih se ne vidi nikjer drugje na svetu. Toda naj ostane ta prikaz za konec, ker želim bralcu sedaj popeljati povsem na sever Tajske, na mejo Kambodže, kamor le redko zaide kakšen Slovenec. Tri dni sem se namreč mudil v starodav-

ni Tajski prestolnici Chiangmai. Včasih se je tja potovalo po reki nekaj mesecev, železnica je skrajšala pot iz Bangkoka na en dan, moderno letalo na dobro uro. Čeprav je Chiangmai drugo največje mesto Tajske in večje od našega Celja. Obdržalo se je še vedno navdih preteklosti ter odprtost in preprostost ljudi. Mesto je nastalo v 13. stoletju, ko je kralj Mengre iskal novo prestolnico. Tajci so se morali namreč umakniti iz ozemlja današnje Kitajske, pred napadi Kitajcev. Obzidje takrat zazidanega mesta je še deloma vidno, ohranjeni so še nekateri stolpi in vrata. Posebno dobro je ohranjen vodni jarek okoli obzidja. Zanimivo je, da je najprej nastal tempelj, kjer je Kralj Mengre 1296. leta na jasi sredi džungle opazil dve beli srni, kar je štel za dobro znamenje in je pozidal tempelj, kasneje še samostan, v znožju gore pa novo prestolnico Chiangmai. Tempelj in samostan sem si seveda ogledal. Leži visoko nad Chiangmaiem sredi zelene gore. Do njega lahko prideš edino peš po tristo osemindesetih stopnicah, ob katerih se vijeta dolgi iz keramike zgrajeni sedemglavi kač. Tempelj in samostan sta živopisna, notranje dvorišče samostana pa je obdano z galerijo Budov. V volilni dvorani pa je kip zlatega Buda. Posebej so me zanimali menihi, ki jih tudi drugače srečuješ po deželi na vsakem koraku. Ostriženi so na gol in oblečeni v rumena oblačila.

ljubljska banka

PODRUŽNICA CELJE

vabi k sodelovanju kreativne in dinamične sodelavce za vodilna delovna mesta in sicer:

- DIREKTORJA sektorja sredstev in naložb
- DIREKTORJA direktorije stanovanjsko komunale graditve
- DIREKTORJA službe poslovne koordinacije
- DIREKTORJA službe poslovanja s prebivalstvom
- DIREKTORJA direktorije kratkoročnega kreditiranja
- DIREKTORJA direktorije deviznih poslov

Pogoji:

- VS ali VIS strokovna izobrazba ekonomske ali finančne smeri
- najmanj 5 let delovnih izkušenj
- znanje najmanj enega tujega jezika
- moralnopolitične kvalitete

Vse, ki izpolnjujejo pogoje in bi želeli postati naši sodelavci vabimo, da pošljejo svoje ponudbe na naslov: Ljubljanska banka — podružnica Celje Vodnikova 2 — komisija za razpis vodilnih delovnih mest v 15 dneh po objavi. Kandidate bomo obvestili o izbiri najkasneje v 45 dneh po objavi.

TAJSKA

Šentjur - delavci

DO IZOBRAZBE!

Na občnem zboru občinskega sindikalnega sveta so člani organizacije pregledali in ocenili delo v preteklem obdobju, obenem pa si zatsavili smernice za delo v bodoče.

Iz poročila predsednika sindikalnega sveta Ivana JAGRA je moč razbrati, da je organizacija opravila veliko nalog tako na področju izboljšanja delovnih pogojev in skrbstva za zdravje delavcev, kakor tudi na področju stanovanjskega gospodarstva. Kritično pa so ocenili konstituiranje delovnih organizacij v skladu z novo ustavo, saj so ostali brez statusa TOZD delovni ob-

rat, ki izpolnjujejo ustavne zahteve za formiranje TOZD. Zato bo potrebna nadaljnja akcija za doseg ciljev, ki jih postavlja nova ustava. Prav tako ne smejo ostati samo pri formiranju delavske kontrole, ampak morajo pristopiti h konkretnim oblikam dela.

Med nalogami občinskega sindikalnega sveta je treba omeniti predvsem pospeševanje integracijskih procesov v občini in zunaj nje. Potrebno pa bo tudi sporazumevanje pri delitvi dohodka in OD.

V razpravi so še posebno poudarili potrebo po

izobraževanju neposrednih proizvajalcev, saj v občini ni institucije, ki bi se ukvarjala s tovrstno obliko dela. Oblike izobraževanja so organizirale le nekatere posamezne organizacije. Pri tem je še posebno prizadeta družbeno-politična stran izobraževanja. Ob koncu so sprejeli sklep o razglasitvi izvoljenih delegatov za člane novega občinskega sindikalnega sveta. V novi organizaciji sindikatov v občini bodo imeli 32 osnovnih organizacij, 3 sindikalne konference in 3 odbore.

DRAGO MACKOŠEK

Minuli teden so se prvič sestali novi porotniki občinskega sodišča v Celju. Spregovoril jim je predsednik sodišča Marjan Bele, predvsem o vlogi sodišča v novih samoupravnih in ustavnih odnosih v naši družbi ter o pomenu dela sodnih porotnikov. Posnetek prikazuje trenutek zaprisege novih sodnikov porotnikov, ki jih je v celjski občini 150.

Foto: Drago MEDVED

GALIP ŠOŠTANI: NI SUROVIN

FRANC TESOVIK, direktor v Galipu v Šoštanju: »V zadnjem času zelo občutimo težave zaradi surovin, ki jih nimamo niti za nekaj dni proizvodnje, in zaradi cen, ki neumorno hitijo proti nebu. S poliesterskimi smolami smo se oskrbovali preko jugoslovanskih proizvajalcev, ki pa so v zadnjem času dvignili ceno za 200 do 270 %, inozemski pa za 250 %, zato (cena in kvaliteta) smo primorali uvajati surovino. Kritični materiali na trgu so tudi cinkove ligure, ki so se povečale za 140 do 200 %. Najbolj kritična nabava materiala je »polistirol«

in to tako na domačem, kot tujem tržišču. »OKI« iz Zagreba, ki proizvaja ta material, pokriva jugoslovansko tržišče samo 40 do 50 %, cena materiala pa je od konca lanskega leta do danes porasla za 120 do 200 %, uvozni material pa je dražji samo za 40 %.

Iz navedenih vzrokov je jasno, da trpi proizvodnja in realizacija posameznih podjetij. Ti vzroki so tudi povzročili, da je podjetje Galip poslovalo v zadnjih mesecih lanskega leta z izgubo, kljub temu pa je poslovno leto zaključilo z minimalnim ostankom do-

hodka. Spričo takšnega stanja pa je podjetje imelo do 1. aprila (ni prvoprilaska) zamrznjene cene! Za vse zgoraj navedene surovine (razen poliestra, kjer smo trenutno dobro založeni), nimamo niti minimalnih zalog za nekaj dni. Proizvodnja bo odvisna od tega, ali bomo uspeli ali ne surovine zagotoviti. Zaradi teh neurejenosti, kjer pa smo mi najmanj krivi, se kaj lahko zgodi, da ostanemo brez surovin, to pa veste, kaj pomeni za 200 članski kolektiv, ki se trudi, da bi uspešno posloval.«

T. VRABL

Franc Tesovnik

Srečanje z Marijo Blagotinšek

MED STROJEM IN...

Ste poročeni?

»Sem in mati enega otroka.«

V Tovarni usnja Šoštanj ste kot tehnik vodja končne obdelave obrata kroma?

»Da.«

Na sedmem kongresu Zveze komunistov Slovenije ste bili med delegati iz velenjske občine?

»Ja.«

Kako vse to zmorete?

»Imam razumevalnega moža in mamu, ki mi takrat, ko delam ali se družbeno angažiram pomagata.«

Imam občutek, da vi to zahtevno delo med strojem, funkcijo in domom dobro in celo z lahkoto opravljate. Kako pa je z drugimi ženami? Večina, se mi zdi, da se še vse preveč zateka h govorjenju in tarnanju, kako jim gre težko, premalo pa sodelujejo v konkretni akciji, da bi to stanje izboljšali. Se morda motim?

»Ne. To je res, kar pravite. Veste, če imaš voljo, se da vse narediti. Prepričana pa sem, da je bolje delati na dveh koncih dobro kot pa na več slabo. Zene si morajo enakopravnost zagotoviti z delom, ne z besedami.«

Kongres je za nami. Kakšen vtis je napravil na vas?

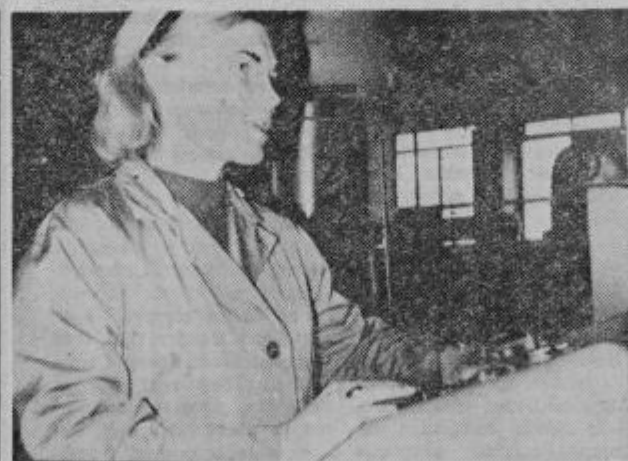
»Še nikoli nisem bila na takšnem kongresu. To je bilo zame posebno doživetje, ki ga ne bom nikoli pozabila.«

Izredno mi je bila všeč struktura delegatov, saj jih je bila več kot polovica iz neposredne proizvodnje, veliko pa je bilo tudi nežnejšega spola.«

Vas je na kongresu morda kaj motilo?

»Sodelovala sem v komisiji za ekonomska vprašanja, kjer sem pogrešala več konkretnih razgovorov o stanju proizvodnje. Kljub temu da ne rečem, da ni bilo potrebno na široko govoriti o kmetijstvu, zlasti v zaostalih krajih Slovenije.«

Vrniva se v podjetje: kako boste članom vašega kolektiva poročali o kongresu. Kako

boste posredovali tisto, kar nismo mogli med množico materialov prebrati?

»Pri nas izdajamo interno glasilo »Šoštanski usnjari«, v katerega bom napisala sestanek, poročala pa bom tudi na seji osnovne organizacije zveze komunistov ter samoupravnih jedrih.«

Kaj pa je to?

»Tudi na kongresu sem želela o tem razpravljati. Lani smo jih ustanovili. Zakaj gre? Enkrat mesečno se sestanejo samoupravna jedra (sedem), kjer proučujejo delitev osebnih dohodkov, operativni plan dela in se pogovarjajo o vseh problemih, ki jih tarejo. Prednost teh samoupravnih jeter, ki trajajo 15 do 30 minut je v tem, da lahko sodelujejo vsi

zaposleni, katere smo že tako navadili na to obliko, da sami sprašujejo, kdaj bo, če slučajno kasnimo za kakšen dan ali dva.«

So ljudje tiho na teh samoupravnih jedrih?

»Sploh ne. Bolje se med seboj poznajo in zato tudi več vprašujejo, iščejo pojasnila in podobno.«

Kako jih še informirate?

»Preko »Šoštanskega usnjarija«, samoupravnih jeter, oglasnih desk in ob najnujnejših primerih preko letakov, ki jih razdelimo pri malici.«

Marija Blagotinšek je že osem let članica zveze komunistov, aktivna funkcionarka, dobra delavka in vestna mati.

TONE VRABL

Foto: LOJZE OJSTERSEK

DELEGATI V GARANTU

NEMALO NALOG

V pohištveni industriji Garant na Polzeli so voliti sedem delegatov delegacije. Ti so: Bedekovič Leopold, Jožica Cilinšek, Pavla Drešček, Rafko Mlakar, Alfonz Poteko, Ivan Polesnik in Ivan Zupan. Trem med njimi smo za-

javili naslednje vprašanje: V svojem kolektivu ste bili izvoljeni za delegata. S tem ste si naložili nove dolžnosti. Povejte, kakšne bodo vaše naloge in kaj lahko delavci pričakujejo od te temeljne celice samoupravljanja.«

RAFKO MLAKAR, vodja ekonomskega oddelka in vodja delegacije: »Naša glavna naloga bo, da bomo na zborih dosledno zagovarjali in izvajali stališča tistih, ki so nas izvolili. To pomeni, da bomo morali pred vsakim zasedanjem zbora dobiti gradivo in izoblikovati stališča. Tisti med delegati, ki bo obstoječo problematiko najbolj poznal, se bo udeležil zbora.«

PAVLA DREŠČEK — uslužbenka: »Bila sem izvoljena za delegata, s tem pa sem dobila nove dolžnosti. Naša naloga bo, da bomo delavce v našem kolektivu seznanili o zadevah, ki bodo v razpravi na občinski skupščini, ter zagovarjali interese, koristne za delavce in za delovno organizacijo.«

IVAN ZUPAN — brusač: »Smatram, da nam delegatski sistem omogoča res najbolj neposredno odločanje o stvareh, pomembnih za kolektiv in za delovno organizacijo. Glede na to, da smo šele na začetku te oblike samoupravljanja lahko pričakujemo, da bomo delali včasih tudi napake in da bomo deležni kritik.«

Tekst in foto: T. Tavčar

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE

KONJICE

DELEGATI
V KOSTROJ

Organizacija združenega dela Kostroj Slovenske Konjice ima dve delegacije. V TOZD Plastike so člani delegacije naslednji: Marjana Bajda, Marjan Kangler, Ivan Kodrič, Jože Punčuh in Franc Rudolf. Druga delegacija je v TOZD Tovarna strojev, šteje pa 14 članov. Ti so: Miroslav Bezenšek, Franc Celar, pa 14 članov. Ti so: Miroslav Kukovič, Vilj Kukovič, Marjan Langerholec, Viktor Lebinek, Aleksander Marinko, Maks Sevshek, Frano Slatenšek, Branko Vidaček, Fanika Založnik, Jože Zigart in Franc Serafini. In kdo so člani delegacije KS Zbelovo?

V delegaciji krajevne skupnosti Zbelovo so Stanjo Ajdnik, Jože Cugmajster, Jože Grosek, Stanjo Klančar, Martin Korenjak in Alojz Rupnik.

BREZ OSREDNJE
PROSLAVE

V velenjski občini letos ne bo osrednje prireditve ob 27. aprilu in 1. maju. Na predvečer delavskega praznika bodo organizirali ognjemet (nad mestnim bazenom) in promenade koncerti rudarske godbe na pihala (ob 20. uri), mladina pa bo sodelovala pri pripravi kresov, ki bodo zaprli po bližnjih vrhovih in ob smučarski skakalnici v Venuju. Vendar kaj drugega ne pripravljajo. Na Občinskem sodikalnem svetu so povedali, da so se omejili samo na prireditve zato, ker je prav letos toliko dni praznovanja, da na kakršnikoli drugi prireditvi ne bi bilo zadovoljivega obiska.

VELENJE

OF NAGRAJENCI

Na zadnji seji je izvršni odbor občinske konference SZDL v Velenju skupaj s komisijo za podeljevanje priznanj OF odločil, da letošnja priznanja prejmejo Ljuba Naraks iz Soštanja, Herman Mrak iz Lokovice, Jože Svetina iz Zavodenj, Jože Jerič iz Pesja, Mirko Zolnir iz Velenja in Ivan Tajnik iz Gorenja. Priznanja bodo podelili v petek v kulturnem domu ob 18. uri, ko bo tudi koncert gimnazijskih pevskih zborov iz Celja in Velenja.

SOSTANJ

KAKO DOLGO ŠE?

Cerkev Sv. Mihaela v Družmirju pri Soštanju še stoji. Nekateri prebivalci okrog nje vedo povedati, »da se že slišijo rudarji iz zemlje, če se glasno pogovarjajo«. Verjetno bi bilo mogoče, da se eksplozije pri miniranju vrtin res že približujejo Soštanju.

Velik kulturni spomenik je cerkev. Na tem mestu je vztrajala od leta 1723, ko so jo sezidali kot podružnično cerkev šaleške cerkve S. Mihaela. Po več kot 250 letih je njeno zidovje še dokaj dobro ohranjeno in daje Družmirju videz pomembnega kraja.

Pokopališče pod cerkvijo je postalo prazno, saj so grobišča preselili v Podkraj pri Velenju. S tem in še zidavo nove cerkve na vzhodu v Penk je postalo jasno, da bo hribček s cerkvico postal prejšnji ali slej skalam podobna jalovina, ker se globoko pod zemljo nahaja še veliko premoga.

No, lahko samo ugibamo. Verjetno pa se že ve precej točno, kako dolgo še bodo imeli Družmirčani in Soštanjčani anteno, ki je kar poltretje stoletje ločila besne strele na križ na visokem stolpu.

PEPI MIKLAVC

Rogaška Slatina

STEKLENIC NI!

Naslov opravičujejo podatki, ki govorijo o izrednem poslovanju v prvih treh mesecih tega leta v zdravilišču v Rogaški Slatini. V razgovoru nam je Joško Lojen, komercialni direktor zdravilišča, povedal, da je zanimanje za vodo v sedanjem času tolikšno, kot lani sredi sezone. Zato že imajo probleme z embalažo, ker je nimajo toliko v zalogi, poseben problem pa predstavljajo tudi pralni praški, ki jih v veliki meri primanjkuje. Zaradi težav v domači industriji stekla steklarne izdelujejo slabše steklenice in je potem pri polnjenju večji lom steklenic, kot bi smel biti. Embalaža tudi počasneje kroži med potrošniki in v sezoni bo morda prišlo do pomanjkanja vode — tako Tempa, kot Donata, to pa, kot smo že omenili — zaradi pomanjkanja steklenic. S podobnim problemom se srečujejo tudi drugod.

Hotelske kapacitete so v zdravilišču popolnoma zasedene. Vse postelje so razprodane praktično do jeseni, tako da v Rogaški letos sploh »ni sezone«, saj ne obstaja nobena meja v zasedenosti kapacitet. Ta velika prostorska stiska (začeli so že uporabljati tudi nekurjene hotele) potrjuje potrebo po čimprejšnji izgradnji novega hotela, ki vidno raste v svoji sodobni arhitekturni pojavnosti med starejšimi, klasicističnimi zgradbami stare Rogaške Slatine. Sicer pa že sedaj ugotavljajo, da bodo tudi

kapacitete novega hotela, ki bo zmogel 220 postelj, premalo in da bi bilo v sklopu dolgoročnega razvojnega načrta razmišljati o novem odpiranju kapacitet. To pa bo seveda v veliki meri tudi odvisno od bodoče investicijske politike, ki pa verjetno ne bo najbolj naklonjena turizmu.

V Rogaški so torej zadovoljni. Ne seveda tako, da bi počivali na doseženem uspehu. To je le vzpodbuda za še boljše delo in konkretnije prijem pri boljšem gospodarjenju in razvijanju turizma v tem zdravilišču z večstoletno tradicijo.

D. M.

DELEGATI
V REK

Franc Krištof, Ivan Črep, Avgust Terlav, Jože Bačovnik, Ernest Oremuš, Ivan Černoša, Jože Medved (odkopi vzhod), Karel Martinšek, Drago Potočnik, Zdravko Vidmar in Ivan Bačovnik (odkopi zahod), Alojz Kikec, Vilj Romih, Anton Rutnik (steber 8), Anton Pozvek in Jože Aljaž (zračenje), Anton Romih in Jože Hudalet (klasirnica), Danilo Vrbovšek in Djordje Vejnović (priprave), Rudi Kortnik (transport), Stane Planinc (jekleno podprtje), Anton Zemljak, Maks Kranjc in Božo Horvat (mehanizacija).

DELEGAT
V TOLO

Delegacija Tovarne lahke obutve TOLO Senjur šteje 6 delegatov, katerim je 280 članov delovni kolektiv skupaj številne naloge, o katerih bodo govorili v zboru združenega dela. Zanimivo je, da so v delegaciji štiri ženske, kar pa je razumljivo, saj je v podjetju zaposlenih okoli 90 % žena. Delegati so naslednji: Romih Ana, Pšeničnik Olga, Kroljčič Milena, Košir Zora, Sever Matija in Prece Ferdo.

Za vodjo delegacije so izvolili Ferda PRECEJA, vodjo nabavne službe, zaposlenega v podjetju preko 15 let.

»Z novim delegatskim sistemom so dana mnogo večje možnosti odločanja in samoupravljanja neposrednih proizvajalcev, zato se dobro zavedamo, da nam je delovni kolektiv skupaj številne naloge, ki jih bomo seveda enotno urejali, obenem pa skrbeli, da bomo v nenehnem stiku z delavci, kajti le tako bo naše delo lahko uspešno.«

D. MACHOSEK

Slov. Konjice

ŠEST NAGRAD

Praznik OF slovenskega naroda in 1. maj — praznik dela, bodo v Slovenskih Konjicah počastili v petek, 3. aprila. Na svečani prireditvi bodo kulturni delavci konjske in bistriške občine uprizorili opereto skladatelja Franja Ingriša z naslovom Tam na gorah. Prireditve bo v Domu kulture, pričela pa se bo ob 19. uri.

Pred svečano premiero bo obiskovalcem spregovoril član občinske konference SZDL Slovenske Konjice, nato pa bodo podelili priznanja OF zaslužnim občanom. Za dolgoletno uspešno delo na področju razvoja krajevnih skupnosti Zreče bo prejel priznanje OF Karl Arlič, predsednik krajevnih skupnosti Zreče. Kolektivno priznanje OF bo prejel Občinski odbor Rdečega križa za dolgoletno uspešno izvajanje humanitarnih akcij na območju občine. Franc Ban bo prejel priznanje OF za večletno aktivno in tvorno delo pri razvijanju družbeno-ekonomskih odnosov in političnega sistema v občini. Veri Kravarič-Markošek bodo podelili priznanje za dolgoletno in uspešno delo v družbeno političnih organizacijah ter interesnih skupnostih. Leopold Rozman bo dobil priznanje OF za dolgoletno delo v krajevni in občinski konferenci SZDL. Jakob Stefančič pa za aktivno in uspešno delo v družbeno-političnih organizacijah občine Slovenske Konjice.

Damjana Stamejčić

VAŠ

PROBLEM

KS ŠEŠČE

CESTE!

V tej številki Novega tednika pričenjamo našo novo rubriko: Vaš problem. Vsakič bomo obiskali eno od krajevnih skupnosti in koga od občanov povprašali, kateri problem ga najbolj tare. Tokrat smo bili v Šeščah, eni najmanjših KS žalske občine. Tu smo se pogovarjali s predsednikom krajevnih skupnosti Filipom Gorjupom in krajanom Ivanom Volmutom.

Filip Gorjup: »Med vsimi problemi v KS bi težko izločili enega. Ker smo tako majhni, bi po-

izgradnji te ceste. Prispevali so denar, sami veliko delali, večkrat tudi sami zgradili most ... Ni čudno, da je sedaj med njimi veliko hude krvi zaradi poškodovane ceste. Od Cestnega sklada smo sicer dobili že 5 starih milijonov in cesto smo vsaj delno popravili. To pa ni dovolj. Ker most v Sempetru še dolgo ne bo popravljen, menimo, da bi nam morali cesto dobro urediti, jo razširiti in usposobiti za promet, s težkimi vozili. Poleg te ceste naj omenim še prob-

Filip Gorjup

Ivan Volmut

vedal, da je največji problem financiranje delovanja naše skupnosti. Kljub temu ne bi govoril o tem problemu, saj pričakujemo, da se bo z novo ustavo ustrezno razrešil. Prav je namreč, da se denar vrača tja, od koder je delavec prišel v delovno organizacijo. Spregovoril bi več o problemu cest v naši krajevni skupnosti. Čeprav smo glavno cesto do Šešča in Matk že pred leti, ko je bil tu občinski praznik, asfaltirali, nastajajo prav s to cesto sedaj veliki problemi. Po poškodbi mostu v Sempetru se je namreč največji del prometa preusmeril preko Polzele, velik del pa tudi preko Šešča in Preboda. Ker so to predvsem težka vozila, cesta pa zanje neprimerna, je ta hudo poškodovana. Občani so se sami izredno močno angažirali pri

lem gorskih cest, ki bi jih prav tako morali razširiti in jih usposobiti za promet ter tako urediti povezavo med višinskimi predeli in dolino. Za to pa nam manjka sredstev.

Ivan Volmut: »Povem vam le to, da če ne bi bilo vaščanov, tudi te ceste ne bi bilo in niti mostu. Cesta je naše deželo. Se sedaj pomnim, kako smo vihteli krampe in lopate. Sedaj gledamo, kako težki tovornjaki uničujejo naše deželo. Ni prav, da je tako. Sedaj bi nam družba morala pomagati, da cesto razširimo in popravimo. Prav je, da nam pomagajo, če smo bili tudi mi prej pripravljeni z lastnim delom vse narediti. Kdor dela škodo naj jo tudi plača.«

Tako o svoji cesti Šeščani. Po vsem sodeč imajo prav, da godrnjajo.

B. STAMEJCIC

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

KDOR VARČUJE, SI SREČO KUJE

Marjan Osole je v razgovoru z našo novinarko Damjano Stamejčič povedal nekaj besed o razvoju Kovaške industrije, rasti Zreč in perspektivah turističnega središča na Rogli.

Poleg najstarejšega obiskovalca 71-letnega Matevža Črešnarja iz Nove Dobrave je podjetje Dravinjski dom iz Slovenskih Konjic nagradilo tudi najmlajšega v dvorani. To je bila simpatična hčerka Vlaste Založnik, ki sicer ni hotela nič povedati, zato pa je dala v mikrofonski lep poljubček.

Marjan je v pristnem pohorskem narečju povedal pesem ljudskega pevca — bukovnika Jurija Vodovnika Pohorski kmet.

Franc Kozjek je naš stari znanec, saj smo v tedniku objavili njegov podlistek Zreče nekdanj in danes. Na naši oddaji je v verzih orisal svoje spomine in vtise o Zrečah.

Marko Mrežar je pevec pri ansamblu Jožeta Rusa. Poleg petja pa dobro obvlada tudi bas kitaro. Ansambel je s svojim nastopom in spremljavo navdušil vse v dvorani.

JAVNA RADIJSKA ODDAJA — ZREČE

ZABAVNO, PRIJETNO

Naša letošnja tretja javna radijska oddaja je bila preteklo nedeljo v Zrečah. Naj se že takoj v začetku zahvalimo vsem tistim, ki so oddajo omogočili: pokrovitelju Kovaški industriji Zreče ter podjetjem Comet in Dravinjski dom. Posebna zahvala gre prosvetnemu društvu Svoboda Zreče, še zlasti Slavku Kežarju. In ko se že zahvaljujemo, ne moremo mimo čudovitega občinstva. Hvala vsem, ki ste prišli, do zadnjega kotička napolni-

li dvorano prosvetnega društva in pripomogli k toplemu in dobremu vzdušju. Naše oddaje seveda ne bi bilo, če ne bi bilo izvajalcev. Zreško občinstvo in poslušalce pri radijskih sprejemnikih so zabavali:

Oto Pestner, Franjo Bobinac, ansambl Jožeta Rusa, mladinski pevski zbor osnovne šole Zreče, moški pevski zbor Svoboda Zreče, ansambl bratov Skaza.

Seveda smo poskrbeli tudi za tesnejši stik z občinstvom. Zanje smo pripravili nekaj zabavnih igrice, v katerih so se vsi dobro odrezali. Naj ponovimo le še to, da imajo vsi naši bralci možnost dobiti lepi nagradi. Tisti, ki bo zbral največ novih naročnikov za Novi tednik in podpisane naročnice poslal na naš naslov najpozneje do 15. maja, bo prejel dve lepi nagradi. Tovarna TOLO iz Sentjurja je prispevala komplet copat za vso družino, Kovaška industrija iz Zreč pa praktično torbico s svojim orodjem.

Kaj naj še povemo? Najbrž je prav, da ponovno poudarimo pomen takšnih oddaj, kot je bila v Zrečah. Veliko zanimanje in navdušeno občinstvo sta ponovno izpričali že zlikokrat povedano mnenje, da je tudi občanom v manjših krajevnih skupnostih treba pogostejše nuditi zabavne in kulturne prireditve. To je ena od poti, kako približati vsaj delček kulture najširšemu krogu naših občanov. In kako prav je, da naše uredništvo pripravi podobne oddaje nam vsakič pričajo nasmejani obrazi poslušalcev, ko ti zapuščajo dvorano in nam mimogrede vzkliknejo. Pa pridite še kaj k nam!

Branko Stamejčič

Bratje Skaza so s svojim nastopom navdušili vso dvorano. Mladi fantje, ki še vsi hodijo v osnovno šolo, so presenetljivo dobro zaigrali dve domači. Le tako naprej!

Na oddaji smo imeli tudi majhen kviz. Najtočneje je odgovoril Marjan Skaza, nič dosti slabši pa ni bil Slavko Ledinek. Za odgovore sta si oba »prislužila« darilo tovarne Comet.

Mladinski pevski zbor osnovne šole Zreče je zapel Jersensko in Mrzek. Lep nastop, dobri glasovi, morda za mlade pevce le nekoliko prezahtevni pesmi.

Dekleta so morala pri nagradni igrici zanje pokazati precej spretnosti. Čim hitreje in čim boljše so morala zabiti v desko pet žehljev. Čeprav ji je šlo sprva bolj slabo, je bila najhitrejša Jelka Svab. Za nagrado je dobila komplet orodja Kovaške industrije in si bo lahko svojo spretnost še izpopolnila.

Občinstva se je v dvorani kar trlo. Prišli so vsi, stari, mladi, delavci, kmetje... Se en dokaz, kako v manjših krajih manjka podobnih prireditev.

Mozirje

USPEHI TERJAJO

HUBERT HERCEK sodi med tiste profesionalne družbenopolitične delavce, ki so ustvarjalno delo začeli s strojem v neposredni proizvodnji. Doma iz Ljubnice pri Rušani v okrilju zeleznic Pohorja ga je pot v Celje prinesla, ko se je vpisal v in jo tudi končal. Zanimljivo se je v takratni IFI, odsluženju vojaškega ropa v EMO. Od tod je prestopil v vrste profesionalnih političnih delavcev, ko je prevzel mesto Okrajnem komiteju mladosti. Ob začetku izvajanja gospodarske reforme, leta 1965, je preselil v mozirsko občino, nastopil odgovorno mesto tajnika občinskega sveta in njegovega predsednika. Sedaj pa kandidira za predsednika izvršnega sveta mozirske občinske skupščine. Spoznal je ljudi v teh letih, občani ter delavci so spoznali njegovo razvilo se je medsebojno zaupanje, kajti Hubert je skozi delo vseh let praktično že postal pravi Gornjesavinjec. Spoznal je občino, ljudi, njeno problematiko, se je zanimal na vse to in ker je s tem še velik ljubitelj go-

Hubert Herček

ra, navdušen lovec in smučar, potem je več kot razumljivo, da je poglavlje v dolini močne korenine, kot bi temu po domače rekli. Povprašali smo ga, kaj sodi o dosežkih mozirske občine v minulih letih in v čem so njeni bodoči načrti. Takole jih je opredelil: »Največji premik v minulih letih je bil storjen s tem, da smo uspeli zavezati odhod ljudi na delo zunaj občine. Odprli smo številna nova delovna mesta in rekli bi dobra, aku-

mulativna delovna mesta. Odprli smo dolino navzven, uspeli referendum bo omogočil obnovo, oziroma izgradnjo nekaterih sol, stekla je proizvodnja v tovarni iveric, ki je tudi perspektivno zelo pomembna, v zadnjem obdobju pa moramo šteti med večje akcije tudi razširitev avtomatičnega telefonskega omrežja, pri čemer so se zopet s prostovoljnim delom in prispevki izkazali občani. V bodoče bo najprej potrebno zagotoviti nadaljnje odpiranje delovnih mest, kajti še vedno imamo precej ljudi, ki delajo izven občine. Prizadevali si bomo, da razvijemo finalizacijo lesa. Poleg uspehov v razvoju kmetijstva, ki smo jih dosegli že doslej, ko smo številne kmete preusmerili v to, da so postali resnični blagovni proizvajalci, bo treba na tem področju aktivno delovati tudi v bodoče. Kot obsejno območje bomo morali skrbeti, da nam višje ležeči kmetje ne bodo odhajali, da jim ne bomo dajali le socialnih podpor, temveč jih moramo vzpodbuditi, da bodo tudi oni postali tržni proizvajalci. Sicer pa, dosežki obvezujejo! B. Strmčnik

ZA 1. MAJ NA SLEME

Andrejev dom na Siemenu pri Soštanju, ki je bil nekaj časa zaradi preureditvenih del zaprt, bo prvega maja gostil več sto delavcev in planincev, ki se bodo udeležili proslave delavskega praznika. Dom upravlja kolektiv tovarne usaja v Soštanju, ki ga je tudi zgradil. Letošnja proslava prvega maja bo združena s podelitvijo 70-letnice planinskega društva Soštanje. Proslava se bo začela prvega maja ob enajstih dopoldne pri Andrejevem domu. Sodelovali bodo godbeniki, pevci in recitatorji. Planinska zveza Slovenije pa bo podelila zaslužnim planinskim delavcem tudi priznanja. Na proslavi bodo sodelovali tudi taborniki odreda Pustega gradu iz Soštanja, ki bodo na večer pred praznikom pripravili taborni ogenj in kulturni program. Na sam praznik prvega maja bo z Glavnega trga v Soštanju šli na Slemo tudi avtobus in to med 9. in 10. uro. Vožnja je brezplačna. V. KOJC

MOZIRJE: OF NAGRAJENCI

Letošnja občinska priznanja OF bodo v Mozirju prejeli: OSVALD SVERC iz Nazarij za dolgoletno družbeno delo v organizacijah in društvih; STANKO MIKLAVC iz Ljubnega za poizrtvovalno delo v krajevni samoupravi; VINKO KNAPIC iz Ljubnega za poizrtvovalno delo v krajevni samoupravi in družbenopolitičnih organizacijah; EDI HERMAN iz Nazarij za dolgoletno družbenopolitično delo v občini in IVAN GLÖJEK iz Smartnega za utrjevanje ljudske oblasti in uvajanja sodobnega kmetovanja.

PRVOMAJSKI POHOD

Taborniki odreda 2. grupe odredov Celje so organizatorji 5-dnevnega pohoda po poteh borcev V. prekomorske brigade od Vinice do Savinjske doline. Pohod, ki je posvečen 30. obletnici ustanovitve V. prekomorske brigade »Ivana Turšiča — Istoka«, se bodo udeležili tudi taborniki grupe bratskih odredov »Tito«. Po osem skavtov bo prišlo iz Novega Beograda, Stajčeva, Kruševca, Sida in Vinkovcev. V sredo 1. maja se bo okoli 80 tabornikov odpeljalo v Vinico na Dolenjsko. Udeležence bodo na pohodu spremljali borci in takratni staršina V. prekomorske brigade, ki bodo pripovedovali o svojih spominih in doživljajih. V petih dneh bodo tako taborniki prehodili okoli 30 km poti. JOZE CEH

SCHIEDEL — YU —
Kamin, dimnik št. 1
v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

Intervju

USPELI SMO!

Ni naključje, če se je pomenek z Ivanom Sketom, direktorjem Opreme v Celju in predsednikom krajevne organizacije SZDL v Medlogu, vrtil predvsem okoli dela mi-zarskega kolektiva in seveda okoli tiste aktivnosti, ki je vezana na najbolj množično politično organizacijo in krajevno skupnost.

»Prihodnje leto bo naš kolektiv slavil že svojo dvajsetletnico. V njem sem trinajst let. Prišel sem v to sredino v času, ko se je ubadal s številnimi težavami, od zadolžitve do slabih delovnih prostorov, zastarelih strojev in

Ivan Sket

podobno. Skratka, začetek je bil težak. In vendar smo se lotili tudi teh problemov. Pa tudi uspeli. Danes lahko to rečem. Uspeli smo.

Začeli smo s stroji, ki smo jih kupili pri lesno industrijskem kombinatu Savinja. Sčasoma smo prišli do lastnih sredstev. Delali smo več in bolje. Potem smo se lotili prostorov tu v razpadajočem zadružnem domu na Babnem. In znova stroji. Vsako leto nekaj novega, boljšega. Skrbno smo gospodarili in preudarno obračali ustvarjena sredstva.

Pred štirimi leti smo se lotili prve večje investicije. Zgradili smo novo halo. V njej sta ročna in strojna delavnica. Tudi letos bomo namenili za nove stroje 70 milijonov starih dinarjev. Stare moramo zamenjati z novimi. Postopek vse bolj moderniziramo.

Dela imamo dovolj. Predvsem se ukvarjamo z opremo hotelov, z opremo stanovanj, parketarstvom, plastičnimi masami in seveda tudi z drobnimi naročili, ki jih serijska industrijska proizvodnja ne sprejema.

»In vaša perspektiva?»

»Ostali bomo obrtniki. Naša pot ni industrijska proizvodnja. Zato pa bomo skrbeli za čim boljše delo v okviru manjšega kolektiva in z dobrimi, sodobnimi stroji.«

»Kako doživljate aktivnost krajevne skupnosti kot predsednik organizacije SZDL na tem območju?»

»Moram reči, da sem z delom zadovoljen. Zadovoljen zato, ker je izraz skupnega dela in nastopa. Naloge rešujemo skupno. In kadar koli smo pred njimi, se sestanejo predstavniki vseh krajevnih družbeno političnih organizacij in sveta krajevne skupnosti ter se dogovorimo za enoten nastop. Prav zato tudi lepi uspehi. Ti so tako v asfaltiranih cestah, v vodovodu, nasipu ob Savinji kot v številnih političnih akcijah. V tem je precej našega dela, sredstev itd. Samo za cesto skozi Medlog smo prispevali enajst starih milijonov dinarjev.

Ob uspehih pa ne kaže pozabiti na težave. Prva in največja je v pomanjkanju prostorov za delo družbeno političnih organizacij in krajevne skupnosti. Zaenkrat se vsa ta aktivnost odvija v prostorih našega kolektiva. Toda, vprašanje je, kako dolgo bo še tako.

Vrh tega nas težijo še nekatere druge težave. Tu so še vedno odprta določena komunalna vprašanja, pa steza za pešce ob Ljubljanski cesti vsaj do železniškega prehoda in ne nazadnje tudi progla lokalnega avtobusa čez Ostrožno in Lopato.«

Ivan Sket je med letošnjimi celjskimi nagrajenci OF. Tudi naše iskrene čestitke.

MB

ŠENTJUR: MLADI NA RESEVNO

V počastitev praznika ustanovitve OF in praznika dela 1. maj, sta občinski sindikalni svet in krajevna organizacija SZDL pripravila koncert godalnega ansambla iz Celja.

Kot je že običaj, pa bodo na večer pred 1. majem na bližnjih vrhovih zagoreli kresovi. Najbolj veselo bo na Resevni, kjer se bo tudi letos abrala mladina iz Šentjurga.

DRAGO MACKOSEK

KABARET KOROŠCEV

V petek, 26. t. m., bodo gostovali v Celju koroški Slovenci iz Pliberka. Nastopila bo igralska skupina »Oder 73« s satiričnim kabaretom Anite Hudl »SEL JE POPOTNIK SKOZI KOROŠKI VEK ALI NA KOROŠKEM JE FLETNO«. Predstava z besedo in petjem ironizira sodobne razmere na Koroškem (podiranje tabel z dvojezičnimi napismi, razstrelitev partizanskega spomenika, bombni atentat na poslopje Zveze slovenskih organizacij in še in še).

Koroški gostje bodo nastopili dvakrat, in sicer ob 18. in 20. uri, obakrat v Pionirskem domu (Ul. 29. novembra).

Celjani, ogledjte si to prireditve naših koroških rojakov!

Ponovno v zalogi
preklopne ure za dvotarifni tok
pri **KOVINOTEHNI**

blagovnica **IDEAL**
Mariborska 7

Preklopne ure THEBEN uvoz ZRN

KAKŠNO BI BILO ŽIVLJENJE, ČE BI NE BIL

ČLOVEK ČLOVEKU ČLOVEK

ali besedica, dve o tem, kako bi izgledalo naše življenje, če bi ne bilo solidarnosti delovnih ljudi?

Lani v jeseni smo v tedniku čez vso stran zapisali: **Briga nas tretjina plače!** Takrat smo vzeli za primer nekoga, ki ima neto 2.400,00 novih dinarjev osebnega dohodka in povedali, kako malo nas pravzaprav zanima, kam gre tretjina od brutto, okoli 1.428,00 novih dinarjev, kolikor znašajo razne dajatve in prispevki.

Medtem smo vsi o tem zvedeli kaj več. Na razpravah o splošni in družbeni porabi smo se pogovarjali o dinarju, ki ga bomo namenili šolstvu, kulturi, športnemu življenju, otroškemu varstvu, za socialno zavarovanje in pokojnine in še nekatere stvari.

Morda je kdo rekel svojemu sosedu med razpravo, morda si je kdo mislil: dajte mi celo brutto plačo, pa bom že sam skrbel zase, kajti tretjina več niso mačje solze... Mačje solze pa tudi ni solidarnost, s katero si med seboj pomagamo premagovati težavno življenjsko pot. In o tem bo tekla beseda:

VSAKODNEVNI STROŠKI

Recimo, da je naš poglavar družine Janez. Kvalificiran delavec je in zasluži, kot smo že rekli, 2.400 novih dinarjev. Vzemimo, da je njegova žena Marija in kot tekstilna delavka zasluži 1.500 novih dinarjev. Imata dva otroka. Hčerka Marica že hodi v šolo, sinček Jakec pa v vrtec. Oba zakonca imata še starše, stanujeta v stanovanju družbene lastnine. Janezu, da rečemo po starem, odtegnemo na mesec okoli 1.400 dinarjev za razne dajatve, njegovi ženi pa nekaj manj kot 700 novih dinarjev. Skupaj za oba je to 2.100 dinarjev ali 210 starih jurjev. Že kar v njunem razmerju se jasno vidi razlika, koliko manj plača prispevkov ona od njega, čeprav je razlika v plači za nepolnih 1.000 dinarjev.

»Da, z okroglih 7.000 novih dinarjev bi že šlo,« boste rekli. Res ni malo sedemsto starih jurjev, če bi jih smeli vsak mesec lepo do dinarja porabiti. A kaj ko bi se zdaj pojavila oba kot plačnika za vse stroške:

● Za Marico, ki hodi že v šolo bi v Laškem na šoli Primoža Trubarja na mesec morali plačati 320 novih dinarjev šolnine. V ta znesek je zajeto vse, od kurjave do krede, od plač za učitelje in pomožne osebe do amortizacije stavbe, toda brez knjig, zvezkov, malic in drugih reči.

● Jakec bi bil že dražji. Prispevek za vrtec, če bi računali polno ceno za poldnevno varstvo, bi znašal 640 novih dinarjev. To pomeni, da bi kar za oba otroka morala starša pla-

čati okoli 1.000 dinarjev mesečno.

● Oče Janez je, vsak ima svojo slabo točko, velik pristaš atletike. Nobena prireditelja mu ne uide. In nogomet mu je tudi pri srcu. Če bi moral plačati vstopnice, plačati toliko, kolikor bi zneslo, če bi klubi in društva ne dobivala denarja iz družbenih sredstev, bi moral za štirikratni obisk takih prireditev v enem mesecu odšteti vsaj 600 novih dinarjev. Pa so še časopisi tu, ki so vsi dotirani in televizor, katerega slika in glas prihaja v hišo ob pomoči velike družbene dotacije.

● Mama Marija rada hodi v gledališče. Če bi plačala polno ceno, bi se sukala nekje med 60 do 100 dinarjev vstopnice. Seveda je odvisno od predstave in ob pogoju, da je gledališče vedno polno, torej da so vsi sedeži plačani.

Vsa družina, razen Jakca, rada bere. Ni knjige, ki bi ne bila dotirana.

BREZ POSEBNOSTI

In kar je najvažnejše, otroci rastejo. V srednji šoli bi bilo treba odšteti za šolnino vsaj enkrat več, na višjih in visokih šolah pa tri do petkrat več šolnine. Vzemimo, da Marica in Jakec nekega dne oba študirata na univerzi. Od sedanjih plač njunih staršev bi bilo kar za 3.000 dinarjev šolnine za visoko šolo, brez drugih stroškov.

Vendar ne glejmo naprej. Trenutno bi za vrtec, šolo, za obisk prireditelj, gledališče in knjige šlo od prej omenjenih 7.000 dinarjev mesečnega

dohodka, če ne računamo razlike do ekonomske najemnine, vsaj toliko, kolikor je odbitkov — 2.100 novih dinarjev

Toliko, če je vse v redu, če se prav nič nenačelnega ne zgodi. Pri tem pa ni na strani niti dinar za pokojnine, za primer brezposelnosti.

GRIPA JE NALEZLJIVA

Gripa je navadna, že kar običajna bolezen hladnejših dni. Vzemimo, da se je oče Janez prehladil in mora k zdravniku. Navaden klinični pregled v zdravstvenem domu bi ga stal 28 novih dinarjev, če je to prvi pregled. 16 novih dinarjev, če je ponovni. Če bi bile potrebne laboratorijske usluge (kri, voda), bi bilo še enkrat več. Sicer pa to ni glavni strošek. Janez je moral za pet dni v bolnišnico, kar ga stane 120 dinarjev na dan ali 600 dinarjev manj od njegovih 3.400 dinarjev bruto plače. Vse to brez zdravljenja.

NISO VSE TABLETE ENAKE

V lekarni imajo cenik. Acisol, navadne aspirin tablete, ki bi jih jemal verjetno med drugim tudi naš Janez, veljajo 1.30 ND za 20 tabletk. Malenkost, kaj? Ze prav. Acinorm, želodčarji jih poznajo dobro, stane 50 tablet že 11 dinarjev in 20 par. Penbritin (penicilin-antibiotik) je že spet dražji. 16 kapsul stane nekaj nad 50 novih dinarjev.

In injekcije?

So takšne, ki stanejo nekaj več kot dinar za en

vbrizg, so pa tudi takšne, ki stanejo 1.000 novih dinarjev ali sto starih jurjev.

OPERACIJA OMINEGA KOLKA

Rekli smo, da imata zakonca še starše. Janezovi mami je treba narediti operacijo kolka ali pa ne bo več mogla iz postelje. Oglejmo si račun klinične bolnice v Ljubljani. Za 28 oskrbnih dni, operacijo, zdravlila in medicinsko nego zneso 16.504 nove dinarje ali stari milijon in 600 tisoč dinarjev. Toda

ce v bolnišnici, ker jo je zbil avto. Potrebna je bila transfuzija. Za liter krvi, ki jo je krvodajalec brezplačno dal, nastanejo s postopkom odvzema, hranjenja in dajanja stroški v višini 900 novih dinarjev ali devetdeset starih tisočakov. Potrebna je operacija. Najmanjša na kirurgiji stane vsaj 150 novih dinarjev, malo bolj zahtevna, recimo operacija slepega črevesa že 1.500 dinarjev, so pa operacije, ki zahtevajo tudi po dva stara milijona in več.

IN ŠE VEDNO — KAJ NA STAROST?

Z očetovo gripo, Maričino poškodbo, je seveda izdelek izjemen, vendar ne nemogoč. To dvojce skupaj, ob ostalih stroških more hudo prizadeti proračun družine. Lahko so ti stroški takšni, da je bilanca na minus. Kje je zdaj prihranjen dinar za starost?

In koliko bo današnji dinar vreden čez dvajset let, ko bo Janez šel v pokoj? Na pokojninskem zavarovanju imajo upokojence, ki so šli v pokoj že v stari Avstriji (gre za invalide). So upokojenci, ki uživajo pokojnino tudi po 30, 40 let. Nismo jih nikomur nevoščljivi. Toda kako dolgo in koliko bi morali varčevati, da bi si navarčevali za trideset let.

Kaj pa inflacija?

Današnji dinar čez dvajset, trideset ali celo štirideset let? Koliko bo vreden? Nekaj razvrednotenja je bilo od črno-žoltnih avstrijskih časov. Še kdaj pomisliti, da bi s takratno plačo okroglega sodnika, prihranjeno v nogavici do današnjih dni, lahko kupili steklenico piva in morda zemljo povrhu?

SOLIDARNOST, KOT LE MALOKJE

Ni treba zgubljalati besed o tem, kje vse so dokazi solidarnosti. V našem stavku smo videli, da daje Marija 700 dinarjev mesečno za razne prispevke, njen mož Janez že 1.400 dinarjev, ker ima pač večji dohodek. Janezov generalni direktor daje pri 6.000 novih dinarjih že 3.000 novih dinarjev prispevkov od bruto plače. V takšnih razponih se

giblje solidarnost vseh zaposlenih, tako tudi delavcev in kmetov: KDOR VEČ ZASLUŽI, TUDI VEČ PRISPEVA.

Solidarnost je tudi, da zdravi prispevajo bolnim, zato bi lahko rekli, da je prispevek za zdravstveno zavarovanje dajatev, ki jo noben človek rade volje ali celo zaželeno koristi. Egoist, ki danes pravi, »zdrav sem in vseeno plačujem,« je jutri lahko na tem, da bo njegovo ponovno zdravljenje terjalo milijone dinarjev. Danes ti, jutri jaz...

Solidarnost je tudi, da se socialno vseeno razlikujemo. Kdor ima višji osebni dohodek po principu progresije plača za nekatere neobvezne stroške več; plačuje za vrtnice po progresiji, ne dobi za otroke otroških doklad, ne dobi za otroke štipendije.

Razvite so tudi druge oblike solidarnosti. Ta na primer, da ponekod dobijo delavci z nižjimi dohodki več regresa za dopust, da dobijo tudi prispevek za ozimnico. Solidarnost se razvija tudi v stanovanjski potrošnji v obliki solidarnostnih stanovanjskih skladov, iz katerih bodo dobili pomoč delavci z nizkimi dohodki za pridobitev stanovanja, oziroma za dotacijo, če bo stanarina za njih plačilne zmoglosti prenizka.

Solidarnost je, da prispeva vsak po višini svojega dohodka in je brez razlike deležen ugodnosti, ki jih dajatve omogočajo. Pri nas v bolnišnicah ni razredov, vsi so deležni tistih zdravil, ki so nujna za ponovno ozdravitev, za lajšanje bolečin in trpljenja. Solidarnost je, da je premoženjsko stanje staršev vse manj pomembno za študij in kariero otrok in vse bolj pomembna pridnost ter nadarjenost.

Če bi se temu odpovedali, bi se razdelili v družbo ljudi, katerih manjši del bi zmogel vzdržati stroške, veliko večji del pa bi živel na sebi, opotekal ob beraški paliči, umiral prezgodaj, veliko prezgodaj.

V tej solidarnosti smo tudi vsak sebi in sotovarisu dobrotnik. Nikomur nam ni treba biti klečeplazno hvaležen. In ko hočemo doseči svoje socialne pravice, ne pišemo več prošnje — pišemo zahteve.

JURE KRAŠOVEC

70 LET »NEOZDRAVLJIVO BOLAN«

Se predlanskim je dobival pokojnino človek, ki je bil upokojen leta 1902 zaradi neozdravljive bolezni — tuberkuloze. Pokojnino je dobival 72 let. Če bi ne bil zavarovanec in bi hotel mesečno dobiti vsaj sto starih tisočakov pokojnine, bi moral imeti 86 starih milijonov dinarjev na kupu.

Skupnost pokojninskega zavarovanja ima na spisku precej invalidskih upokojencev, ki pokojnino dobivajo po 40, 50 in tudi 60 let. Mnogo je upokojencev, ki dobivajo pokojnino po 40 let, to se pravi dlje, kot je trajala njih delovna doba. Vse to je mogoče, ker živimo v družbi, ki se je odločila za solidarnost.

zdravljenju v bolnici še ni končano in tudi v rehabilitacijskem centru, kot je Laško, bo treba iskati poboljšanje stanja za tri tedne ali več. Recimo, najmanj 30.000 novih dinarjev bi stala Janeza mama, če bi ne bilo zdravstvenega zavarovanja, če bi kot slab sin ne rekel: Kaj me briga, naj leži, saj ima čas!

NESREČA NIKOLI NE POČIVA

Nekega dne lahko namesto Marice iz šole pride sporočilo, da je deklet-

LE DOLŽNOST JE BILA

Ce bi Guliver stisnil v dlan učiteljico MARIJO KALČIČ, bi mislili, da ima opraviti s prahcem in bi ga odpihnili. Tako drobna in krhka je Ernestova učiteljica. Majhna postavica pa nosi v sebi energijo, ki jo ne bi pripisali Martinu Krpanu. Odločna in energična je, le na zunanost, znotraj pa je krhka in podobna jajčni lupini, ki v svoji sredini skriva nov zarod, bodoče življenje. Učiteljica Kalčičeva je del tega življenja namenila otrokom. Že 23 let se odpira in zapira zanje, kadar pa ostane njen učenc tako sam, kot je ostal Ernest, pa je radodarnost njene daritve toliko večja. Na zunanost se to ne pozna, ostane pa zapisano na njenem obrazu. V njem so zareze gube, ki s starostjo še nimajo opravka. So pa odraz notranjega življenja, pogolbljene so od vsakodnevnih dolžnosti, ki si jih še dodatno sam naloži. Ne za to, da bi veljala za dobro, ne za to, ker bi to morala, preprosto zato, ker meni, da je to njena dolžnost. Ker ve, da se delo z učenci ne konča v razredu, ker jo izkušnje dvajsetih let, ko uči v elementarki, navajajo k poglobljenemu delu, k vzgoji, k otroku. Rada pokuka v vsak njegov kotiček in kmalu spozna, iz kakšnega testa je vsak njen učenec in le kdo bi naštel vso dolgo verigo, ki jo je začela kovati prav ona. Tudi Ernesta, ki je po dveh mesecih sožitja z otroki v razredu zgubil starše v prometni nesreči in ostal sam. Pokopali so mu mamico, očca in bratca, ki je hodil v četrty razred.

Ko se je nesreča zgodila, sta se z Ernestom in učiteljico pravzaprav malo poznala. Vedela je le to, da živi v srečni in urejeni družini.

To je bilo vse, dokler niso 4. novembra preteklega leta v razredu vsi onemeli. Ernest je postal sirota.

PET MESECEV OBISKOV

«Ko smo izvedeli za nesrečo, ki se je zgodila Svečakovim družinam, nismo skraja vsega niti dojeli. Otroci v mojem razredu so za Ernesta kar naprej spraševali. Potem smo pokopali njegove starše in bratca, ki je tudi hodil na našo šolo. Tomija. Kaj zdaj, je greblo v meni? Ernestovi sorodniki so bili čisto iz sebe. Veliko so imeli opraviti s pokopniki, Ernest pa je ležal v bolnici hudo poškodovan. Imel je delni pretres možganov in zlomljeni nogi. Se mu lahko približam, ga lahko obiščem, sem premišljevala in se opogumila. Morala sem vedeti, kako je z njim. Navezala sem stike s primarijem Laknerjem, ki je ves čas zdravljenja izredno skrbel za Ernesta in on mi je dovolil, da sem ga po tednu dni že obiskovala.»

Učiteljica Marija se mu je približala s šopkom nageljnove in pismom vsakega učenca iz njegovega razreda. Sklicala je roditeljski sestanek in prosila starše za pomoč. Vsi so doma z veliko ljubeznijo pomagali svojim otrokom pri pisanju pism, ker, saj veste, v prvem

Ni vzroka zakaj se ljudje rodijo, ni vzroka, zakaj ljudje umirajo. Nobenega načrta ni. Naravi gre zgolj za eno — prekrti zemljo s kolikor mogoče debelo plastjo protoplazme: z rastlinami, ribami, žuželkami in sesalci. Narava ni zelo premišljena. Ne izbira in mori vse od kraja. Poseže in uniči tudi celo družino. Meseca novembra je tako naredila s srečno Svečakovo družino iz Celja. Živ je ostal le sedemletni Ernest, učenec prvega razreda IV. osnovne šole v Celju.

mesecu šole je roka še okorna in so črke šepave. «Vsakega mojega obiska je bil Erni zelo vesel. Jaz ga kličem kar Erni. Rad je sprejemal tudi pisma svojih sošolcev in kazal mi je slike svojega očeta. Za nesrečo še ni vedel, niso mu povedali. Zelo dolgo ni vedel, več kot mesec dni. Izvedel je potem po naključju in bilo je hudo... Iskala sem

besede, ki bi smrt omili- le, a te besede ni. Le to sem spravila iz sebe, da je med vojno veliko otrok izgubilo starše. Erni je potem ob vsakem obisku stiskal slike svojih dragih k sebi.»

«V naši bolnišnici smo Ernesta dalj časa zadržali, kot je bilo potrebno zaradi telesnih poškodb. Bil je zelo šokiran in smrti staršev in bratca

še danes ni v celoti dojel. Z dejstvom, da je izgubil starše, se je sprijaznil, zlasti zato, ker danes živi urejeno in v lepem okolju. Materialne možnosti, ki so ugodne, so trenutno nadomestile vse ostalo. Tudi ljubezni mu ne manjka. Pri nas je bil velik ljubljencek, ima pa tudi v redu sorodnike. In zlato učiteljico, ki je vsak

teden, od kraja pa še večkrat hodila k njemu. — Pri Ernestu pa travma še deluje. Tega najbrž ne bo nikoli prebolel.» je dejal doktor Edo Lokner.

Že smo zapisali, da se je učiteljica Kalčičeva Ernestu približala z rožami in pismi sošolcev. Da ne bi izgubil leta, je pričela tudi z učenjem. In začela je ubirati pot, ki je ni prekinila polnih pet

mesecov. Najprej trikrat tedensko, potem pa vsako soboto ali nedeljo. Vmes pa so romala še pisma sošolcev in tudi obiski. Dvakrat so Ernesta obiskali vsi sošolci. Za 29. november, ko je postal pionir in so ga sprejeli v pionirsko organizacijo, in za Novo leto. Ernest pa se je seznanil s pomočjo svoje tovarišice z velikimi in malimi črkami. In ko je pred 14 dnevi stopil po petih mesecih ponovno v razred, ni nič zaostajal za svojimi sošolci.

V bolnici je bil v prvem polletju tudi ocenjen in izdelal je z odličnim uspehom.

Njegova vrnitev v razred je bil dogodek za vseh 28 učencev, kjer je bil junak, mali svetlolasi in zvedavi Ernest v središču pozornosti. Pa le prvi dan, potem pa se je življenje v razredu odvijalo normalno. Ernest je danes razredni predsednik in izbran je tudi za »največjega prijatelja v razredu«. S testi so v razredu določevali prijatelje in največ glasov je dobil Ernest.

PLAČILA NI

Življenje prvošolca Ernesta je danes razpeto med razred na IV. osnovni, vsakodnevno težko hojo do tja, ker so noge še težke, Pionirski dom, kjer ima tudi veliko prijateljev, in novim domom, ki ga je našel pri očetovem bratu, Jožetu Svečaku. Da se tam dobro počuti, da ga imajo radi, nam je povedal Ernest sam. Predstavil nam je tudi svojo »sestrico« kot je dejal svoji sestrični, ki nam je prišla odpri in smo povprašali, kdo je to. Trezno mišljenje o nadaljnji vzgoji malega Ernesta, kateri se je pridružila še bojazen, odgovornost, predvsem pa velika mera ljubezni, je trden pogoj za Ernestov nadaljnji razvoj. Malo je vmes sicer strahu, kako se bo drugo leto Ernest vživel na drugi šoli, ki mu bo bližja in kako bo tedaj, ko ne bo v njegovem življenju več »tuvaršice«.

«Ce bi se vam kaj zgodilo, bi šel kar jaz namesto vas v razred,» je Ernest pred kratkim zaval svoji učiteljici. In s tem poplačal vso skrb, ki jo je imela z njim. Pa se res poplačati da?

«Le občutek dolžnosti me je vodil, da sem Ernesta obiskovala. Vsa moj učenec mora zdelati razred, če ima za to vse pogoje. Ker jih Ernest ni imel, sem mu jih omogočila. Svojo moč sem črpala iz materinstva, tudi sama imam otroka. To je dovolj, da premaguješ ovire. Meni pomenijo otroci svetlinje in moja dolžnost je, da z njimi tudi tako ravnam.»

To je povedala Marija Kalčičeva tako preprosto, kot bi otrokom dejala, da je zunaj grdo vreme in naj se zato oblečejo. Tudi v lažno skromnost se ni zavijala. Opravila je le eno svojih dolžnosti, za katere meni, da morajo biti vtkane v vsak učiteljski in vzgojiteljski poklic. Kljub temu pa meni, da malega, bistrega in neugnanega Ernija ne bo kmalu pozabila. Sledila bo njegovemu življenju kot mati svojemu otroku. Besedilo: Zdenka Stopar Slike: Drago Medved

Marija Kalčič

Ernest Svečak

Pri Oglajnerjevih v Peclju imajo

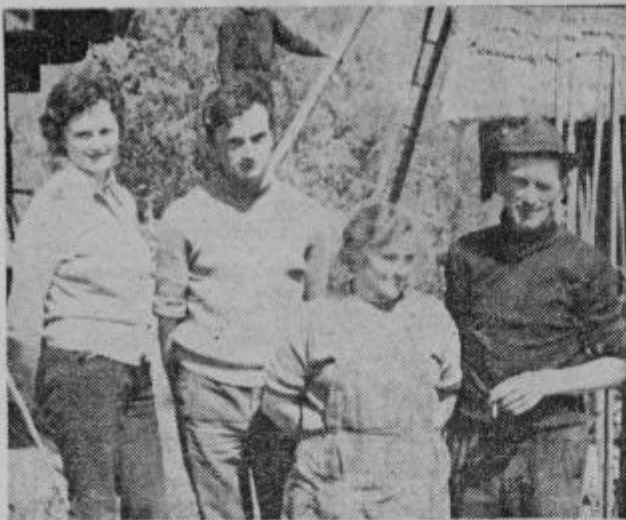
KOPAČE V PRAHU

Ni prvoaprilski. Vsaka beseda je resnična, kot so resnični Oglajnerjevi v Peclju med Imenim in Bučami. Najbrž ni treba pripovedovati, da so Buče, kot je Virštajn, vinorodni kraj in če tam ni dobrega vina, kje je bolje?

Oglajnerjevi ne gospodarijo na posestvu kdo ve kako dolgo. Bilo je deset otrok pri hiši, pa le Terezija, ena od hčera, je prepričala svojega moža, da sta z družino odšla iz ravne Savinjske doline v Obsotelje. No, sicer je gospodar Alojz Oglajner tudi iz teh krajev, toda delo si je poiskal v žalskem »Ferraletu«. Toda ni še bil dovolj vkoreninjen v tovarno, da se je lahko vrnil z družino v rodni kraj. Oba otroka, zdaj že vodsluženja vojak Ivan ter nekaj mlajša hči Zinka se tu in tam potegneta po savinjsko, sicer pa sta se živela. Ivan bo bržčas ostal doma, Zinka pa se ozira v svet po kakšni službi, le da doma o takem ni nič ne poslušajo radi, kaj šele par pridnih. Alojz Oglajner sicer ne žaluje za tovarno. Malo mu je žal za leti, ki mu nič ne koristijo za zavarovanje in pokojnino, včasih se mu stoji tudi po rednem mesečnem dohodku, ki ni bil velik, bil pa je reden in ne tako kot letos, ko vino nima cene in ga za drugi po 650 starih dinarjev res nerad proda, na mize v gostilne pa prihaja to vino po dva jurja in več.

No, naš obisk ni bil namenjen čemurkoli. Namenjen je bil vinogradu, ne toliko zaradi kleti, v kateri, »hoj, kako diši dobro vince«, marveč zaradi vinograda samega.

Lani je ing. Franc Sattler prepričal Oglajnerjeve naj poskusijo s »Caragardom«. Dandanašnji so vinogradniki neprestano v stiski za ljudi. Za vinograd, okoli trideset

Od leve proti desni: Zinka, Ivan, Terezija in Alojz Oglajner iz Peclja pri Imenem. Zadaž za njimi vinski hram, v njem pa, hoj, kakšno vince?!

hektarja ga je, je potrebnih po dvesto kopačev in ne okopljejo en dan. Vinograd je razmeroma mlad, trsje ob koleh in se zaenkrat še ne kaže odločati za žičnico. Del starega vinograda so namreč Oglajnerjevi so storili, kot žičnični sistem. Pa ni samo globoka spomladanska kop. Treba je v vinograd tudi še dvakrat ali celo trikrat do trgate, odvisno od leta, kako zel poganja in grozi zadušiti rast ter zorenje grozdja. No, Oglajnerjevi so storili, kot jim je bilo svetovano. Okopali so vinograd in ga poškopili s »Caragardom«, ki so ga poprej seveda po predpisih razredčili v vodi. Bili smo tam pred dobrim mesecem. Niti ena zel ni poganjala med trsem, trsje samo pa je lepo odganjalo v toplem marčevskem soncu. In zemlja, suha kakor je zdajle, bi bila muka za kopače. Kopačev ni treba. Caragard je storil svoje tako temeljito, da bo bržčas treba letos samo enkrat škropiti in ponoviti in kopanje sploh

ne bo potrebno.

No, Oglajnerjevi niso edini, ki so si oskrbeli kopače v prahu. Caragard je namreč prah, ki ga je treba zmešati v vodi pred škropljenjem. Mnogi vinogradniki že uničujejo plevel v vinogradih s tem sredstvom. Svetovalec ing. Franc Sattler pri Agrotehniko o učinkovitosti tega sredstva takole pravi:

»Caragard je selektivni herbicid, ki uničuje zel v vinogradih, trsju pa ne škoduje, vendar vinograd ne sme biti mlajši kot štiri leta, kajti pred tem lahko škoduje rastlini. Najboljši uspeh je dosežen, če škropi vinogradnik v jeseni in na pomlad, ko pleve, če ga je kje kaj, ravno odganja.«

No, pri Oglajnerjevih so se prepričali, da so »kopači v prahu« zelo dobri in zanesljivi. Je pa res, da ne juckajo pred židnico in ne zbijajo šal na likofu. Sicer pa, za tako »delo« ni težko dobiti družbe.

JURE KRAŠOVEC

STORE: USTANOVLJENA ZVEZA KLUBOV ZDRAVLJENIH ALKOHOLIKOV

Pod pokroviteljstvom predsednika občinskega sindikalnega sveta Celje IVANA KRAMERJA je bila v preteklem tednu v Storah II. redna letna skupščina Kluba zdravljenih alkoholikov Store ter ustanovitev ZVEZE klubov zdravljenih alkoholikov za celjsko regijo.

Za trenutek se pomudimo pri ustanovitvi ZVEZE za celjsko regijo, ker je za boj proti alkoholizmu na našem območju izrednega pomena.

V Sloveniji obstaja danes že preko sto klubov zdravljenih alkoholikov. ki so združeni do zdaj v dve regiji — gorenjsko in primorsko regijo. Tema dvema se je zdaj pridružila še celjska regija, ki bo združevala preko 15 klubov zdravljenih alkoholikov. V razpravi, ki se je razvila po poročilih in pozdravih predstavnikov ostalih klubov v Sloveniji, je bilo jasno rečeno, da je led med klubi in družbo prebit. Alkoholizem danes ni več samo zadeva posameznika, temveč stvar celotne družbe, katere interes je — zdravi in ustvarjalnosti polni ljudje. Današnja družba je pripravljena na odziv in pomoč, pri tem pa notranja trenja, ki so se v zadnjem času pojavljala med strokovnjaki, ki alkoholizem zdravijo ne smejo vplivati na uspešnost nadaljnjega dela. Kriza, ki je v teh vrstah trenutno prisotna, mora najti izhod iz položaja, zlasti zdaj, ko je družbena podpora vedno večja.

To so izrazili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij, ki so bili pri ustanovitvi Zveze prisotni, veliko razumevanja pa je pokazal tudi pokrovitelj sam.

Z. S.

CELJE: ZADNJA SEJA

Jutri, v petek, 26. t. m. bo 61. in hkrati zadnja seja članov obeh zborov celjske občinske skupščine v mandatni dobi, ki se je pravkar končala. Četudi bo imelo zadnje srečanje odbornikov slavnostno obsežje, bo tudi delovno. Še pred razpustom bodo odločili o dveh predlogih. Prvi se nanaša na odlok o priznanju samoupravitelja, ki ga bodo podeljevali vsako leto ob dnevu samoupravitelja, 27. juniju, v drugem pa gre za pooblastilo centru za poklicno usposabljanje in zaposlovanje invalidov v Celju, da za potrebe občine Celje ustanovi strokovno komisijo prve stopnje za razvrščanje otrok z motnjami v telesnem razvoju, dolgotrajnimi obolenji, govornimi motnjami, duševno nezadostno razvite, ter vedenjsko motene.

MOZIRJE: PRAZNOVANJE IN BRUCOVANJE

Osrednja proslava v počastitev praznika OF in delavskega praznika 1. maja bo v mozirski občini v Gornjem gradu v nedeljo, 28. aprila ob 15. uri. Proslava bo združena tudi z revijo pevskih zborov mozirske občine, podeljena pa bodo tudi priznanja letošnjih nagajencev Osvobodilne fronte.

V ostalih krajih mozirske občine bodo proslave lokalnega značaja. Predvsem jih bodo pripravili v Solah.

V soboto, 27. aprila prireja klub študentov zgornjesavinske deželice brucovanje, za katerega je v Gornjesavinski dolini veliko zanimanje.

STORE: STROKOVNI SEMINAR

Več kot 50 strokovnjakov s področja varstva pri delu se je zbralo prejšnji teden v gasilskem domu Zelezarne Store na strokovnem seminarju, ki ga je organiziralo društvo varnostnih inženirjev in tehnikov »DVT« Celje.

Seminar je obsegal problematiko čiščenja odpadnih vod, o tehničnih in organizacijskih varnostnih ukrepih na plinskih sistemih mešanega plina (butan, propan, zrak) spremljano z diapozitivi. Udeleženci so si ogledali demonstracijo plinskega varjenja na plinovodu pri pretoku plina, delovanje naprave za čiščenje odpadnih vod, ter obrate železarnice, elektrojeklarno, valjarne II, livarno II in mehansko obdelavo.

Seminarja so se udeležili tudi strokovni sodelavci, ki se v naših podjetjih ukvarjajo s tehnologijo in problematiko zgornjih tematik.

P. M.

OF NAGRAJENCI

ŠMARJE

V šmarnski občini bodo letošnja priznanja OF podelili na posebni akademiji 30. aprila ob 19. uri v zdraviliški dvorani v Rogasški Slatini. Dodelili jih bodo:

FERDO KUNEJ, predsednik KS Bistrice ob Sotli, ANTON TUSEK, upokojenec, predsednik KS Rogatec, MARTIN VORNIK, upokojenec iz gaske Slatine, INSTALACIJSKI Ljubljana, za izreden poseg v nerazvito področje pri silnici, KS ROGASKA SLATINA, za izjemne uspehe v zadnjih letih na področju združevanja sredstev delovnih organizacij in organiziranja občanov v akcije na področju KS VILDO TRAVC, inž. kemik iz Rogaske Slatine, za uspehe v organizaciji partizanske enot v občini Šmarje pri J. šah.

ŽALEC

V Žalcu bodo letošnja priznanja OF podelili 8. občinskih priznanj OF. Dodelili jih bo 7 posameznikov in eno društvo.

Za aktivno dolgoletno delo v družbenopolitičnih organizacijah bodo priznanja dobili Anton Kotnik iz Prebolda, St. va Rehar iz Petrovč in J. Praprotnik iz Braslovč. R. Herman iz Prebolda bo dobil priznanje za aktivno in uspešno delo pri razvoju s. sistva v kraju, Helena K. novšek iz Polze za aktivno in uspešno delo na področju svobodnih dejavnosti s. plom. ji in mladino, Zora Dobnik Letuša in Miroslav Roter st. reži iz Sentrupertu pa za aktivno družbenopolitično delo v kraju.

Priznanja bo dobila tudi godba na pihala rudarjev iz keramikov iz Liboj, za dolgoletno in uspešno širjenje gl. bene kulture ter vključevanje mladine v svoje vrste.

CELJE

Takoj po redni seji članov obeh zborov občinske skupščine bo jutri, v petek, še s. splošnega zbora občine Celje, ki bo posvečena prazniku Osvobodilne fronte. Na njej b. do podeliti tudi letošnja priznanja OF. Le-ta bodo prejeli: Rudi Falgelj, Vld Jeri Ivan Jezernik, Darinka Joj, Famika Jugovič, Miro Klanik, Anica Kmet, Jaka M. cen, Olga Matjaž, Marija P. teršek, Franc Renčelj, Stan. Selsk, Ivan Sešel in Iva Sket.

ŠMARJE PRI JNLŠAH

PROIZVODNO PODJETJE

ZARJA - Žalec

s svojimi poslovnimi enotami

POHIŠTVENA INDUSTRIJA (Petrovče)

Izdelovanje pohištvene in stavbne opreme, serijske in individualne proizvodnje, razrez hlodovine in prodaja rezanega lesa

MODNA KONFEKCIJA (Žalec)

Izdelovanje moške, ženske in otroške konfekcije

KLJUČAVNIČARSTVO (Žalec)

Splošno ključavničarstvo, kleparstvo, izdelovanje ekshaustor naprav in kovinoplastika

PLESKARSTVO (Žalec)

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA (Žalec)

Trgovina — prodaja na drobno iz trgovskih strok

želi vsem delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem prijetne prvomajske praznike in se priporoča!

agrotehnika

UNIČEVANJE PLEVELA V PESI

V zadnjem času opažamo, da kmetijska gospodarstva, usmerjena v živinorejo, pridelujejo vedno več krmne pese kljub temu, da zahteva pridelovanje precej delovne sile — največ za uničevanje plevelov. Kmetovalci pravijo: kjer se krmi živina s peso, ni potrebe živinozdravnik.

Za uničevanje plevela v krmni pesi, sladkorni pesi in jedilni rdeči pesi, priporočamo BETANAL.

Da bi dosegli z betanalom zadovoljne uspehe, moramo upoštevati naslednje:

- z betanalom škropimo takrat, ko imajo plevel 2-4 liste (na razvojni stadij pese se ne oziramo, v jedilna rdeča pesa mora imeti dva prava lista);
- uporabljamo ga 6 l na ha;
- paziti moramo, da 1 l betanala ne raztopimo več kot 50 l vode (6 x 50 = 300 l na ha);
- da ne škropimo od rose ali dežja mokre pese prav tako ne škropimo pred pričakovanimi padavinami;
- škropimo vedno v popoldanskem času.

BETANAL prodaja kmetijska apoteka Agrotehnika v Celju v litrski in 1 del embalaži. Tu dobite tudi navodila o uporabi.

CELJE: PRESELITEV RK

Te dni se je sedež občinske organizacije Rdečega križa v Celju preselil z Gledališke ulice 2 na Standrovo trg št. 7, v prostorih, ki jih je nekoč zasedal mladinski klub.

3. MAJA UPRAVA NE DELA

V petek, 3. maja organi občinske uprave ne bodo poslovali.

Celje: Komorni moški zbor je dobil

TITOVO ODLIKOVANJE

za petindvajsetletnico uspešnega dela

Trije koncerti za srebrni jubilej. Dva večerna in mladinski. Več kot tisoč hvaležnih poslušalcev. In koliko še drugih čestitk in toplih želja. Pa zahval za vse, kar je povečano s petindvajsetletnico uspešnega dela. Sopki rož. Kdo ve koliko!

Takšna je bila proslava ob jubileju celjskega komornega moškega zbora. Iskrena in priskrena, veličastna in zmagovita. To je bil praznik zbora in Celja. In še več. To je bil praznik naše prelepe pesmi.

Dolgoletne člane zbora je Zveza kulturno prosvetnih organizacij Slovenije počastila z Gallusovimi znaki. Trije zlati, sedem srebrnih in štirje bronasti.

Zbor je ob tej priložnosti dobil tudi svoje prve častne člane. Tudi to je bilo priznanje za dolgoletno članstvo in za posebne zasluge. Ta odličja so dobili: dr. Jože Čakš, Franc Jakše, prof. Egon Kunej, Ivan Lah, Karel Peer, Ivan Sepec, dr. Herbert Zaveršnik in Božidar Zobar.

S posebnim darilom se je izkazal skladatelj in dirigent Rado Simoniti. Kunejevemu zboru je izročil posebno kantato.

Na zaključni slovesnosti in sprejemu, ki ga je za pevce pripravila celjska občinska skupščina, je njen podpredsednik prof. Jože Marolt spo-

ročil, da je predsednik Tito odlikoval komorni zbor z redom zasluge za narod s srebrno zvezdo. Zbor bo to visoko priznanje prejel ob dru-

Komorni moški zbor ob svojem srebrnem jubileju.

gi priložnosti.

In še nekaj misli, izjav:

Inž. Dušan Burnik, predsednik občinske skupščine:

Zahvaljujem se vam za trud in delo, predvsem pa za to, da ste ponesli ime našega mesta daleč preko meje Jugoslavije in dokazali, da tudi v našem mestu gojimo široko razvejano kulturno dejavnost!

Prof. Gustav Grobelnik, predsednik zbora: Ob jubileju ugotavljamo, da je uspešen razvoj našega kolektiva resda utemeljen s predanostjo, voljo in verno slehernega njegovega člana.

Prof. Egon Kunej, umetniški vodja: Za nami je delo, ki je kronano z uspehom, katerega sem vesel, zlasti pa zato, ker je to edino plačilo in zadoščenje za dolgoletni trud članov zbora.

Alfonz Vrčkovnik, avtomehanični tehnični kontrolor: Imam lepe spomine. Zdaj po 25. letih dela v njem se tudi poslavljam od zbora.

Risto Gajšek, upravni pravnik: Spominov na vsa ta leta nazaj je veliko. Najbolj živo pa nosim v spominu dogodka ob ustanovitvi zbora, ko smo ugotovili, da nimamo v Celju ansambla v majhnem sestavu. In še to, delo v zboru je tudi pomembno družbeno politično delo.

Drago Randl, visokokvalificiran strugar: Delo v zboru mi pomeni precejšnje razvedrilo po napornem delu. Vesel sem, da sem v zboru že deset let.

Rafko Cede, modelarski mlazar: V zboru sem enajst let. V njem sem doživel lepe trenutke. Zame je bil najlepši nastop v Gorici, ko smo osvojili prvo mesto.

Ivan Zupanc, kovinostругar: Želim si, da bi zbor tudi v prihodnje kvalitetno rasel.

Peter Hrastelj, mizarški mojster: Vesel sem, da sem član tega zbora. To je velika čast!

Erik Stepanič, strojni tehnik: Važna je ljubezen do slovenske pesmi in do amaterske dejavnosti.

Dr. Franc Lah, zdravnik, primarij: To je meni največje veselje in največje zadovoljstvo.

Inž. Franc Satler, kmetijski inženir: To je posebno zadovoljstvo, ki se ne da izraziti z navadnimi besedami.

Stane Bizjak, ekonomist: Brez njega bi bili duhovno in tudi sicer za marsikaj prikrajšani.

Prof. Milan Lorenčak, akademski slikar: Meni je petje nujna potreba, dopolnilo mojemu slikarskemu udejstvovanju, delu v šoli.

Jože Dimec, kmet, zasebnik: Pojem od mladih let. Največjo čast pa sem doživel, ko so me sprejeli v ta zbor.

Prof. Leopold Pere, dipl. filozof: Petje mi pomeni več kot konjček in upam, da mu bom zvest do konca življenja. Za zbor pa si želim le-to, da bi šel vedno le naprej, naprej!

M. BOZIC

Žalec: JOŽKO ROZMAN se poslavlja

TUKAJ SEM PUSTIL DEL ŽIVLJENJA

Neverjetno, kako pravzaprav hitro bežijo leta. Skoraj trideset let je minilo od tistega majskega dne, ko je bil JOŽKO ROZMAN v imenu ministrstva za industrijo poslan kot delegat v tekstilno tovarno v Sempetru in v Juteks. Skoraj trideset let, ko je prišel v žalsko občino človek, ki je delu v teh krajih posvetil vsa svoja najlepša leta, ko se je dobesedno razdal za napredek ter si kot komunist prizadeval, da bi povsod kar najhitreje ustvarjali nove družbene odnose. Kot sin delavske družine iz Stražišča pri Kranju se je tudi sam v predvojnih letih udinjal v tekstilni tovarni in si tod nabiral prvih izkušenj, ki jih je potem v povojnih letih tako koristno vsajal v nove razmere v krajih, kjer je deloval. Pa naj si bo to v Sempetru ali v Volni Laškem ali v Juteksu. Leta 1965 je ob volitvah prevzel mesto predsednika žalske občine in to dolžnost opravljal dve mandatni dobi. Sedaj odhaja v pokoj, pa smo ga ob tej priliki naprosili, da nam odgovori na nekaj vprašanj, povezanih z njegovim dolgoletnim županovanjem v žalski občini.

N. TEDNIK: Nobena skrivnost ni, da je žalska občina v zadnjih letih dosegla izreden gospodarski napredek in razvoj. V čem je po vašem mnenju skrivnost teh uspehov?

J. ROZMAN: Verjetno je težko, kar takole izdvojiti nekaj temeljnih ugotovitev, pa kljub temu poskusimo. Že sam začetek gospodarske reforme, ki je sovpadal z mojim prihodom na mesto predsednika skupščine, je pomenil za žalsko gospodarstvo goro problemov. Ukiniti je bilo potrebno proizvodnjo v obeh rudnikih. Likvidirati smo morali KOVO Vransko. Temeljna značilnost gospodarstva je bila v tem, da ni imelo prepotrebne razvojnih načrtov, elaboratov, da pravzaprav nismo vedeli kaj hočemo. Osnovni razlog in tudi skrivnost, če že tako vprašujete, je v tem, da so v naših delovnih organizacijah, sledeč napotkom s strani skupščine in drugih družbeno političnih organizacij, pristopili k temu, da so si preskrbeli razvojne programe. Uspeli smo uveljaviti nekaj dobrih sanacij. Spoznanje, ki je prav tako pomembno, da nimamo kadrov, je vezano tudi za te začetke, zato takšna skrb in pozornost tudi tem, čeprav so mnoge stvari še vedno od-

prte, še nismo zadovoljni in kadrov nam še vedno manjka.

N. TEDNIK: Kakšen pa je bil pri tem delež delovnih ljudi, kako so se oni vključili v te napore?

J. ROZMAN: Brez izredno prizadetega vključevanja občanov, oziroma delavcev v delovnih organizacijah načrtovanih programov ne bi mogli uresničiti. Najpomembnejše pri tem je bilo, da smo jih uspeli aktivirati v takem obsegu, da so pričeli samostojno razmišljati, da so sami ugotovili, kako morajo naprej.

N. TEDNIK: Nekoč izrazilo kmetijska občina se je raz-

vila tudi v močno industrijsko občino. Kako gledate na to?

J. ROZMAN: Tudi to kmetijsko področje je napredovalo, vendar ne v tolikšni meri kot industrija, ki je dejansko napravila skokovit razvoj in po ustvarjenem deležu prekosila kmetijstvo. Nedodelan sistem politike cen v veliki meri hromi uspešnejši razvoj kmetijstva, ki ima vsekakor izredne možnosti kvalitetnega razvoja tudi v bodoče.

N. TEDNIK: Ker ste že omenili prihodnost — kako gledate na integracijska gibanja in kako na tesnejše povezovanje Hmeza in Merxa konkretno?

J. ROZMAN: Na področju integracij smo v minulem obdobju prav gotovo najmanj napravili. Nismo zapostavljali teh prizadevanj, kajti zavedamo se, da je povezovanje gospodarstva naloga številka ena. Glede možnosti za integracijo med Hmezdom in Merxom mislim, da bi bilo to v vsakem oziru pametno, saj bi prišlo do tesnejšega sodelovanja proizvodnje in trgovine, kar bi lahko ugodno vplivalo na rešitev prenekaterega problema v kmetijstvu, pa tudi kakšen dinar, ki ga na račun kmetijstva ustvari trgovina, bi se v obliki ustreznih naložb lahko vrnil

tja, od koder pravzaprav izhaja. Predlog velja obojestransko temeljito proučiti, kajti takšen agrotrgovski in proizvodni velikan bi veliko pomenil na celotnem celjskem območju in tudi zunaj njega.

N. TEDNIK: V času vašega mandata ste uspešno izpeljali referendum za samoprisevek za obnovo in izgradnjo šol. Kako gledate danes na to akcijo?

J. ROZMAN: Najprej moramo povedati, da smo bili kot ena izmed prvih občin pravzaprav kritizirani, da se odločamo za tako obliko zbiranja sredstev. To, kar je takrat samoniklo nastajalo pri nas, je danes postalo v obliki samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja naša vsakdanja praksa. Akcija je v celoti uspela, in tik pred tem smo, da sto odstotno izpeljemo program, s katerim smo šli pred volilce. Bojazen, da programa ne bomo izpeljali, je že zdavnaj mimo, zato je zaupanje ljudi v toliko večji meri poraslo.

N. TEDNIK: Kdaj vam je bilo kot županu najtežje in kdaj najlepše?

J. ROZMAN: Hm? Najtežje verjetno na začetku, ko sem prihajal poln idej iz neposredne proizvodnje, pa sem ugotovil, da se jih na ravni občine ne da uresničiti. Najbolj vesel pa sem bil zadnja leta, ko sem se veselil skupaj z našimi kolektivi ob njihovih dosežkih. Sicer pa sem pustil tód dobrišen del svojega življenja, ki se ga bom vedno z veseljem spominjal. Kajti bil sem med ustvarjalnimi ljudmi, ki vedo kaj hočejo. Marsikdaj je bilo težko, pa vendar lepo...

BERNI STRMCNIK

Ferralit

PRELOMNICA

22. april je praznik Ferralita. Na ta dan so namreč leta 1947 ustanovili podjetje. Letos je bilo praznovanje še posebej slovesno, saj so z njim zaključili večletno sanacijo podjetja. Ob prazniku so odprli novo livarno barvnih kovin in livarno za sivo litino. Postavili so ju ob maksimalnih naporih in z investicijo milijardo 450 milijonov starih dinarjev. S temi sredstvi so kupili dve nagibni peči za baker in aluminij, peč za termično obdelavo vliktov, več žerjavov, podaljšali so halo za sivo litino, izgradili novo za barvno, kupili več peči za dogrevanje litine itd. Z novimi zmogljivostmi bodo v Ferralitu izdelali 500 ton barvnih in 4500 ton sive litine. To je za kolektiv, ki šteje 330 ljudi, ogromen napredek. Poleg nove livarne bodo imeli v kratkem tudi sodoben laboratorij, v katerem bo tekla stalna kontrola končnih izdelkov in surovin. In kaj kažejo izračuni o bodočem poslovanju Ferralita? Celotni dohodek se bo povečal za 66%, dohodek za 79%, za razširjeno reprodukcijo jim bo ostalo 138% več kot prej, akumulativnost bo narasla za 45%, tako da bo stopnja 16 odstotkov. Povprečni osebni dohodki so poskočili za 30%, rentabilnost je večja za 50%. Vse to pa so številke, ki govorijo same zase. Šele sedaj bo imel kolektiv resnične možnosti za hitrejši razvoj in nova vlaganja, zaradi katerih so v preteklosti le pretrdo stiskali pasove.

BRANKO STAMEJCIC

RAZSTAVA IVANA VREČKA

Za poživitev in popestritev prijetnih pomladanskih dni in praznikov bo v Cateških Toplicah odprta razstava slik priznanega dekorativnega slikarja Ivana Vrečka iz Sentjurja pri Celju.

Razstava bo odprta v avli hotela Cateške Toplice od 27. aprila do 10. maja, kjer bodo razstavljena dela iz zgodovine ondote kraja, nekaj tiložitij in pejzažev.

Glede na posebnost tehnike slikanja na les z izžiganjem so bile razstave povsod po Sloveniji zelo uspešne in privlačne tudi za zahtevnejše obiskovalce slikarstva.

Kot smo zvedeli, bodo nekatera dela tudi lahko kupili obiskovalci, saj so te umetnine zelo primerne za mirne kotičke vikendov ali dnevnih sob, še posebej pa za razne dvorane in lokale.

Na razstavi bo tudi stalni zastopnik, čez praznike 1. maj pa avtor sam. Za razstavo vlada precejšnje zanimanje.

ČAKOVEC: POHORKE GOSTOVALE

V četrtek, 18. aprila 1974 je bila v Čakovcu v Hrvatskem Medij-murju vsakoletna prireditev pod naslovom DJECA PJEVAJU. Organizator je Lira, udruženje muzičarja iz Čakovca. Na tej zanimivi kulturni prireditvi nastopajo in tekmujejo v petju otroci od 5. do 12. leta. Prijavitelj je bilo 16 pevcev, ki jih je spremljal orkester Bohem. Kot gostje so nastopile tudi Vesela dekleta izpod Pohorja. Obločene v gorenske narodne noše so vzbudile takoj pozornost in bile tople pozdravljene. Poslušalec je posebno ugajala pesem Zar mladosti. Sicer pa so ljudje v dvorani s ploskanjem spremljali izvajane melodije ansambla Veselih pohorskih deklet. V njem so nastopale sestre Lajzka in Milena Leskovic iz Oplotnice pri Slov. Konjicah in sestra Olga in Milka Mikec iz Gorenja nad Zrečami. K uspehu jim iskreno čestitamo.

KONRAD SODIN

pisma

TRNOVA POT

Po raznih revijah in časopisih imamo dostikrat priložnost brati, kako se mladi ljudje pritožujejo nad presuhimi nogami, predolgimi nosovi, premajhnimi dojkami in tako dalje. Pri vsem tem pa jim manjka le samozavest, da so kljub hibam normalni ljudje. In če so pri vsem tem še zdravi, da lahko delajo, bi vzrok za malodušnost lahko odpadel.

V Slivnici pri Sentjurju se je rodil človek, invalid, ki ga je narava prikrajšala za največje bogastvo, za zdrave ude. To je Ivan Zafra.

Niso še daleč časi, ko ni bilo zaslužka niti za zdrave ljudi, kaj šele za invalide. Če je Ivan hotel živeti, za kar je imel vso pravico, mu ni preostalo drugega kot potna palica pa iz kraja v kraj po miloščino. Miloščina je bila

smoter njegovega življenja in le ta mu je pomagala prehoditi življenjsko pot. Zdal gre osmemu križu naproti.

Z miloščino pa si je kupil Ivan v Zlatečah pri Sentjurju domačijo, kjer je tudi toliko zemlje, da redi kravico. S pomočjo sestre, ki mu gospodinji, kravico tudi ima. Kot takšen pa je prišel v poštev kot kmečki zavarovanec in nekajkrat že dobil kmečko pokojnino. Pa sem ga povprašala, kako se počuti kot upokojenec.

Odvrnil mi je: »Sedaj mi dajo, ko vedo, da bom kmalu umrl. So pa tudi dajatve velike in moram precej zdajati. Če ne bi imel dobrih sorodnikov in drugih usmiljenih sre, ne bi bilo za živeti in ne za umreti.«

Ivan ni nikdar hodil v šolo, pa zelo lepo piše in to z levo roko, če ta sploh zasluži to ime. Nadvse rad tudi bere, predvsem dnevnice in časopise. Odkar pa ima nečakinja naročen NT, tudi tega vneta prebira in se o njem pohvalno izraža.

Upam, da nimate nič proti, če mu v imenu bralcev NT zaželim, da bi svojo pokojnino še dolgo užival, zraven pa vneta prebiral NT.

URSA UROS

ZNAŠANJE NAD OTROKOM

Ze v treh zaporednih številkah NT čitamo stvari, ki se nanašajo na gornji naslov in opisujejo zadevo, katere žrtev naj bi bila prvošolka. Otivo se

nanaša na osebe, ki so izobražene in bi človek sodil, da bi spor znale same rešiti med sabo. Zato ni bilo tako. Moral se je nekdo pojaviti in zadevo po svoje prikazati v javnih obdilih. Ljudi pa, ki jim pravimo, da so javni delavci okarakterizirati verjetno enostransko. Pa naj bo. Objavljeno je bilo in stvari, ki so prenešene na papir, se ne dajo več brezmadežno popraviti. Obe osebi, ki jih novinarika obravnava, sta bili vsaka po svoje prikazani javnosti.

Kljub temu pa nas do ločene stvari motijo. Novinarika, ki se je spustila v opisovanje dogodka, pa le ni v svojem članku z dne 11. 4. 1974 dovolj pojasnila, kaj misli o »dobrnščini«. Neobstoječnosti zdravnikov v sami Dobrni niso krivi sami Dobrnščani. To krivdo nosijo tudi tisti, ki so pred javnostjo odgovorni za zdravstveno zaščito občana — krajana. Neurejeno je predvsem stanovanjsko vprašanje. Zgodilo se je, da je stanovanje zdravniškega zasedal človek — ne po krivdi Dobrnčanov, ki ni bil zaposlen v Dobrni. Vzrok za odhod zdravnikov iz Dobrne je torej ne kje drugje, ne pa v takozvani »dobrnščini«. Za nas, ki v Dobrni delamo že desetletja, je tako izražanje žaljivo.

Nerazumljiv nam je tudi izraz »srednjeveške metode«, ki se nanašajo na občanko, ki nam že več let — četrto stoletje vzgaja mladino. Zanimivo bi bilo slišati tiste, ki jih je to. Rožančeva učila pisati prve črke. Teh v teh preteklih letih ni bilo tako malo. Ta obdolžitev ni lahka in človeku da misliti, da v kolektivu, kjer dela, nekaj ni v redu. Vprašamo se, kje so tisti vodilni delavci, ki so na tej šoli bili odgovorni za pravilno humano socialistično vzgojo naše mladine? Tovarišica, ki se ji

tako delo očita, je že preko 20 let na istem delovnem mestu. In končno, kje so njeni sodelavci in zakaj jo že pred tem niso opozorili na srednjeveške metode dela. Skoraj neverjetno je, da je prav pri tem otroku oživel tak način vzgoje. Če pa je, verjetno ne zasluži take obravnave.

Zelimo osvetliti delo to. Rožančeve izven njenega poklicnega dela. Tovarišica ni do sedaj bila samo učiteljica na šoli v Dobrni, temveč tudi javna družbeno politična delavka. Ni malo tistih ur, ki jih je to. Žrtvovala za delo komisije za socialna vprašanja pri KS. Nikdar ni postavljala vprašanja in delala nevednosti, če je bilo treba iti na teren in na kraju samem preveriti primer, ko ga je obravnavala komisija. Noben obisk terena ji ni bil pretežak, čeravno je bilo treba iti na Paški Kozjak ali Brdce, ki so res najoddaljeni kraji od Dobrne. Ljudje, ki so bili in so drugače usmerjeni in drugače gledajo razvoj naše družbe, verjetno ne bi bili pripravljeni tako sodelovati pri javnih opravilih. Ze več let aktivno dela v odboru SZDL Lokovina. Tudi tukaj je vedno iniciator naprednih in humanih akcij. Nihče od članov odbora SZDL ji ne mora očitati srednjeveštine.

In končno, če se misli ta akcija in polemika nadaljevati, naj se otrok izloči iz nadaljnjih sporov in naj se zadeva preusmeri na mesto, od koder naj bi izvirala.

Zastopnike javnih občil — konkretno tovarišico novinariko, ki je primer obravnavala, pa prosimo, da naj v bodoče prishlne tudi drugim govoricam in mnenjem, ki se bodo verjetno drugače kresala, kot so se dosedaj. To poudarjamo zato, če bi bila to. Novinarika prisotna na letošnjem zboru občanov,

ki je obravnaval občinski družbeni plan, bi verjetno zadevo drugače obravnavala in po drugih virih skala realne informacije.

Odbor SZDL
Lokovina

STARI, ZLATI ČASI

Nekje sem prebrala, da bo tudi letos v Celju nastop nekdanjih prebivalcev mesta ob Savinji.

Iz svojega arhiva sem potegnila sicer že nekoliko orumenel letak, ki me ob brskanju po spomnih spominih na dijaška leta v Celju in na prireditve, katere je takrat ob malo posluha mnogih prirejala Delavska univerza Celje.

Ne vem sicer še danes, ali je bila to zasluga ustanove ali neumornega člana njihovega kolektiva, ki se je trudil dati Celju iz tedna v teden res odlično predavanje in pa kar je še bolj privlačevalo nas mlade, mnoge nastope naših priznanih pevcev in pevk. Da ne pozabim iz omeniti še študentov iz Zagreba, ki so predvajali Bulatovičev Budnik in še dvoje krajših del. Pozabiti ne smemo priznanega kabaretnega gledališča Jazavac iz Zagreba.

Zašla sem nekoliko. Hotela sem govoriti ali bolje rečeno pisati o nastopu nekdanjih Celjanov. Težave so nastale zaradi epidemije gripe. Ze najavljena prireditev je bila preložena, ker so na sam dan prireditve kar deževala odpovedi. Gripa je zdesetkala ekipo in ko smo pozneje le dočakali to prireditev, je bila ta nekaj posebnega. Mnogi smo se čudili, kako je to uspelo.

Točke programa je povezovala Bogdana Grobelnikova zelo domiselno. Škoda je bila le v tem, da je ta odlično pripravljen program tako hitro minil.

Letak, ki ga prilagam, je za prvi napovedani večer. Pozneje, na dan prireditve, se je nekoliko spremenilo. Nastopil je še Milan Stante, pesmi svojega moža Mojmirja Sepeta je pel njegova soproga Majda. Res nepozabni večer.

In kaj sem hotela s tem pismom? Opozoriti vas, spoštovani tovariš novinar, da tak nastop nekdanjih prebivalcev Celja ne bo nič novega, temveč že od nekoga ustvarjena, ponovljena ideja.

Ko občasno obiskujem svoje znance in prijatelje, zvem za mnoge novice in tako sem tudi poučena, da Celje nima več tistih zanimivih in dobro organiziranih predavanj. Morda bom lahko neke nekoč tudi prebrala, da temu ni tako, da so me znanci napadno informirali.

Upam, da boste to moje pismo objavili. Hvala za prijaznost. Bralcem tednika pa mnogo lepih prireditev, takšnih, kot so bile takrat, ko smo se še v šoli navduševali za obisk te ali one prireditve Delavske univerze v Celju.

ANICA PREMROV

GRAČNICA

Med skalovjem po soteski teče potok Gračnica. Spremlja jo po vsej dolini

»sosedna cesta vijugasta.

Tod hodila in napadena bila

štirinajsta je divizija. Tukaj švabska krogla ubila

je komandanta Ilija. Ko bo zgrajena

asfaltna cesta, spominja naj na pohod divizije,

nasi naj ime heroja Badovinac Ilije.

LEOPOLD MACEK, Kladnje 8, Laško

STOJI, STOJI BELI GRAD

PIŠE (10)
ZDENKA STOPAR

V zadnjem sestavku smo govorili o ječah, ki so bile nameščene v pritličjih grajskih stolpov. Zdaj nas kajpak tudi zanima, kako so bila izrabljena nadstropja teh velikih stavb, ki so imela včasih tudi po štiri in več etaž. Povejmo na kratko, nadstropja so rabila tako za shrambe

več dvajset centimetrov. Le v vrhnjem nadstropju, ki je bilo že zaradi svoje višine dobro zavarovano, so bila okna večja. Notranjost nadstropij pa je bila večkrat še predeljena z lesenimi stenami. Takšne predelne stene je včasih težko ugotoviti, ponekod

bil tudi za prebivanje, so držala iz nadstropja v nadstropje stopnišča. Šele pri poznih primerih stolpov naletimo tudi na zidana stopnišča, nameščena znotraj debeline stene. Takšno stopnišče se je ohranilo v stolpu na starem žovneškem gradu, od tam

jih je bilo mogoče za seboj porušiti, medtem ko so bila kamnita stopnišča znotraj zidov tako speljana, da jih je bilo mogoče z višje ležečega nadstropja uspešno braniti. To je bilo važno, saj je bil vrhnji del stolpa zadnje zadodisce branilcev, ki so tu čakali na pomoč od

topili svinec, ki so ga potem razstopljenega živili na sovražnike. V zgodnjih obdobjih so to delali kar z nadzidkov oziroma iz reš med njimi, pozneje pa z lesenimi hodniki, ki so obtekal vrhnji del stolpa. Ti leseni hodniki se nam kajpak niso ohranili, kakšni pa so bili, lepo vidimo na Vischerjev upodobitvi studenškega gradu. Ob koncu petnajstega in v šestnajstem stoletju pa tudi ti leseni hodniki odpadejo. Takrat se tudi na naših gradovih pojavijo renesančne utrdbe prvine in poslej tudi več ne govorimo o bergfridih, ampak o renesančnih bastijah ali rondelih. To so praviloma okrogli stolpi, katerih vrh je prirejen tako, da v obliki na konzolah počivaajočega friza seže prek obodnega zidovja. Branilci so s teh frizov mnogo lažje obvladovali podnožje stolpa, ki je bilo vselej najbolj izpostavljeno, ter s sipanjem kamenja, polivanjem vrele smole, streljanjem ipd. preprečevali, da bi ga sovražnik načel.

Na romantičnih upodobitvah gradov pogosto vidimo stolpe, katerih zid-

na krona je prosta in ki torej niso bili pokriti. Za naše gradove velja, da so imeli vsi od kraja tudi strehe, ki so segale s svojimi napušči preko zidnih kron. Le tako je bilo namreč mogoče zavarovati stolpe pred pogostimi padavinami. Strehe so bile zlasti v gotski dobi, to je od 13. do 15. stoletja, zelo strme ter krite včasih s skodlami, včasih z opeko, pogosto pa tudi s kriljem. Prekrivanje streh s svincom na naših gradovih enkrat še ni dokazano. In zakaj so bile strehe tako strme? Mislimo si pač lahko, da ne le zaradi videza. Strma streha je omogočala, da je atmosferska voda z njih hitro odtekala pa tudi sneg s svojo težo je kmalu zdrsnil dol. Poleg tega so s take strehe naglo zdrsnile tudi sovražne puščice in celo tiste, ki naj bi streho zažgale, za to po navadi, niso imele dosti časa. Če je bila streha opečna ali skrilatna je bila spričo velike višine tudi po tej plati dobro zavarovana.

Grajski stolpi še danes ostajajo simboli nekdanjih mogočnih gradov.

STOPNICE V ZIDU

kot za prebivanje. Če je bil grad majhen, je včasih kar v stolpu prebivala tudi graščakova družina. Če je bil večji, je prebivala v njem predvsem grajska posadka. Nadstropja so bila predeljena med seboj z lesenimi stolpi, ki so počivali na močnih hrastovih tramovih. Ležišča tramov še danes lahko opazimo na vsaki grajski razvalini. Toda svetloba, ki so jo dobivala nadstropja, je bila skromna. V stenah so bile nameščene le ozke reže, visoke kakšnih osemdeset centimetrov in široke petnajst ali naj-

pa njihov nekdanji obstoj lahko celo dokažemo, tako na primer na spodnjem kebeljskem gradu nad Opotnico na južnih obronkih Pohorja. Podi so bili vselej leseni, le na vrhu stolpa, ki je bil prirejen za obrambo, so bila tla prekrita z opečnimi tlakovci ali estrihom, kot imenujemo maltasto oblogo tal. Nadstropja so bila med seboj povezana z lestvami ali lesenimi stopnicami. Kjer je bil stolp prvenstveno utrdbenega značaja, so se zadovoljili z lestvami, kjer pa je ra-

izvira rod celjskih grofov, predstavlja pa pri nas prej izjemo kot pravilo. Nekaj podobnega bi lahko našli šele na mogočnem stolpu gradu Rihemberk na Krasu. Toda naj kar takoj povemo, da gre obakrat za okrogla stolpa, medtem ko je imela večina stolpov na naših gradovih pravokotno osnovo.

Stopnišča, ki so v mirnih časih nadstropja med seboj povezovala, pa so v času nevarnosti nadstropja med sabo tudi ločila. Vsaj kar zadeva lesene stopnice, so bile navadno tako narejene, da

zunaj in je bila zato njihova naloga, da čim dlje vzdržijo.

Na koncu nas kajpak še zanima, kako so bili stolpi urejeni na vrhu, da so bili kar najbolj pripravljeni na obrambo. Povedati smo že, da je bila vrhnja ploščad posebej utrjena. Tja so bila tlakovana, pa tudi sicer so morala biti precej močna, saj so prav tu grmadili kamenje in druge priprave, s katerimi so se otepal sovražnika. Tu so imeli med oblega postavljene kotle, v katerih so kuhali smolo in olje ter

POROKE

CELJE

Poročilo se je 11 parov, od teh: BOJAN GRAJZL, Store in ELIZABETA HRIBAR, Zgodno ter MARJAN POTOČNIK, Bistrica in IVANKA LENART, Prožinska vas.

LASKO

SILVO POMPE, kmetovalec, Polana in MARJANA TOVORNIK, poljedelka, Velike Gorice; RAFAEL JAKOPIC, pisar in ROMANA PAVLIČ, delavka, oba iz Rečice; JOŽEF LIPOVSEK, Petrovče in JOŽEFA KNEZ, delavka, Belovo.

SLOVENSKE KONJICE

ANTON MAZI, 29, Zirovnica in JOŽICA JUG, 24, Loče; IVAN JEZOVSEK, 21, Mlače in CVETKA KOSIR, 21, Zbelovo.

SENTJUR PRI CELJU

JOŽE TOVORNIK, 23, delavec, Vodice in ANA PODGORSEK, 22, delavka, Kalobje; FRANC KOPRIVIC, 24, delavec, Hruševje in MARJIA MLAKAR, 23, poljedelka, Košnica; FRANC DOBOVSEK, 24, električar, Sentjur in FRANCISKA PLANKO, 25, natakarica, Celje.

SMRTI

CELJE

FRANCIŠEK HROVATIC, 70, Gorica pri Smartnem; PAVLA KRANJC, 69, Lokovina; TEREZIJA ZOLGER, 87, Bukovčak; JOŽEFA GOJŠNIK, 66, Bezenškovo bukovje; ALOJZ MAKUC, 61, Store; ZOFIJA DINEC, 60, Polže; ALOJZ GRIL, 67, Dobrna; IVAN MEDVED, 62, Store; ANTONIJA GORSEK, 90, Dol pod Gofko; MIHAEL STINGEL, 82, Ljubčana; MARTIN ISKRAČ, 21, Secka; MARGARETA BOROVINSEK, 64, Celje; IGOR DEBELJAK, 69, Orešje; JAKOB TANSEK, 72, Podgorje; MARJIA KENDA, 64, Dobrna; JANEZ STRIMPF, 71, Rajkovec; FRANC CEVZAR, 68, Celje; JOŠIP SMID, 68, Celje; STANISLAVA HOHBAUER, 70, Ljubno; MARJIA ZELE, 84, Ljubljana; MARJIA SIGL, 63, Rogaska Slatina; DANIELA LACNIKAR, 38, Ličena; MARIJA LESKOVSEK, 80, Celje; FRANC MARUH, 7, Pongrac; SMARJE PRI JELSAH; MATILDA JAGER, roj. Salej, 59, Vinski vrh in AGNES METLICAR, roj. Kovač, 84, Vrb.

ROJSTVA

CELJE

112 dečkov in 85 deklic

SLOVENSKE KONJICE
3 dečki in 3 deklice

TMC priporoča

Kar nekam prazno že zveni tale naš stavek: Pri Tehnomicatorju so že spet dobili nove plošče. Toda verjemite ali ne, res je. Ni se nam še pripetilo, da bi bili v zadregi, katere od novih plošč iz Tehnomicatorjevih trgovin bi vam predstavili. Prej narobe. Plošč je res toliko, da komaj sproti predstavljamo vsaj nekatere od njih. Tudi danes vam priporočamo nakup treh:

MELANIE: LIVE

Gre za veliko ploščo znane ameriške pevke Melanie Kalka. Plošča je bila posneta lani na njenem koncertu v Montreuxu. Posnetki so odlični, Melanie glas pride zelo do ušesa. Edina sprememba ji je kitara... Na plošči boste našli Melanie največje uspehe, med njimi tudi What have they done to my song ma'. Za ljubitelje preproste glasbe z dobrimi besedili je plošča kot naročena.

NEW SEEKERS:

Ta plošča je najnovejša iz bogate izdaje priljubljene angleške skupine. Je prijetna, rada gre v uho, če po dveh poslušanjih si jo boste žvižgali. Sama po sebi pesem sicer ni nič posebnega. Je pač tipičen

hit, ki ga bodo nekaj mesecev vsi prepevali, nato pa bo zatonil v pozabo.

SANTANA: WELCOME:

Welcome je najnovejša velika plošča odličnega ameriškega ansambla Santana. Tokrat je ansambel še bolj spremenjen kot na zadnji plošči. Med množico novih glasbenikov izstopa zlasti pianist in pevec. Glasbo Santana je težko označiti. Gre za nekako sintezo rocka, latinsko ameriške glasbe in jazz. Skratka plošča, ki bo vseh ljubiteljem zahtevnejše glasbe. Prava poslastica! Toliko za tokrat. Čez štirinajst dni pa se spet dobimo na mladinski strani, kjer vas bomo seznanili z novimi ploščami iz Tehnomicatorjevih trgovin.

LESTVICA T

Poglejmo si, kakšno lestvico smo po vaših predlogih sestavili tokrat.

1. Kornel grupa: Moja generacija
2. Mouth & Mc Neal: I see a star
3. Grupa 777: Hej curo mala
4. Mud: Tiger feet
5. David Bowie: Rebel rebel

Izbrano lestvico T boste lahko poslušali v naši naslednji mladinski oddaji. Dolžni smo vam še ime naše nagradenke. Ploščo za katero je glasovala bo tokrat dobila MARJETICA NOSAN iz Celja.

In če vam je katera od plošč iz lestvice T všeč, pohitite v eno od Tehnomicatorjevih trgovin in si jo kupite.

Se to. Pišite nam in nam sporočite naslov pesmi, ki vam je trenutno najbolj všeč. S tem pridete v poštev za našo nagrado.

KOVAŠKA INDUSTRIJA ZREČE

čestita delovnim ljudem ob prazniku dela in vas vabi

1. MAJA na ROGLO

na delavsko srečanje v naravi

pomaga si sam...

UNIOR EXTRA

1. KOVAŠKI PIKNIK

Tekmovanje kovačev, zabavne igre in tekme, jedača in pijača, za ples in razvedrilo igrajo ŠTIRJE KOVAČI

1. MAJA VSI NA ROGLO!

ZREČE NEKDAJ IN DANES

PIŠE (9)
FRANC KOZJEK

postopki z ljudmi zelo surovi. Prišli so v vas in ljudem dali za odhod le do uro ali še manj časa. V tistih kratkih minutah so lahko zbrali svoje premoženje, kolikor so ga lahko odnesli na rokah, tehtati pa je smelo le 50 kg.

Dne 16. junija 1941. leta so Nemci zjutraj prišli v Zreče in odpeljali družinske člane internirancev v Maribor. Snidenje je bilo kljub vsemu prisrčno. Zene so vedele povedati marsikateri dogodek, ki se je v Zrečah zgodil po odhodu mož. Pobirali so slovenske knjige in jih odpeljali na občino, kjer so jih kasneje zažgali.

Dne 21. junija so naložili na transport veliko ljudi in jih proti večeru odpeljali v Celje, drugi dan pa so že bili v Slavanskem Brodu, kjer so jih prepevali po ozkotirni železnici v Užice v Srbiji. Tu pa je krožila novica, da je Hitler napadel Sovjetsko zvezo.

Zreški izseljenci so večinoma prišli v Kruševac in okoliške kraje. Srbi so izseljence gostoljubno sprejeli, nekateri so za begunce kot so jih Srbi imenovali, skrbeli vso vojno. Večinoma izseljencev se je po vojni vrnila, le Dušan Hus in Milan Mravljak sta med vojno umrla.

NARODNI JUNAK BORIS WINTER

Boris Winter je bil rojen v ugledni Winterjevi družini, v kateri so bili vsi fantje postavniki in lepi ljudje. Boris je mlad izgubil očeta, ki se je ponesrečil na svoji žagi. Zrečani se še danes spominjajo Borisa, ki je bil zelo živahen deček in je zgodaj, komaj 15-leten, odhajal s svojim stricem Jožetom Lepšinom na lov. Ko je bil Boris star 16 let, je odšel v Ljubljano v šole. Tja je po prihodu Nemcev bežala tudi njegova mati Nina, drugič poročena z zdravnikom dr. Mirkom Pokornom.

Borisov lik je bil že večkrat opisan, lahko se dodamo, da se je o njem veliko govorilo v Zrečah in okolici. Ta legendarna osebnost je padla 22. 2. 1945 v Spi-

taliču v Tuhinjski dolini, dva meseca pred koncem vojne, star komaj 20 let in tri dni.

ZREŠKA INDUSTRIJA

V zadnjih 50 letih so Zreče izredno napredovale. K temu je pripomogla tovarna, ki se je začela razvijati po letu 1922, ko sta ing. Bremec in ing. Mach odkupila potrebno zemljo za razvoj tovarne. Istega leta je tovarna tudi začela obratovati, imenovala pa sta jo Stajerska železo-industrijska družba Zreče. V bivši graščini so naredili 10 stanovanj za kovače, stare hleve in gospodarska poslopja pa so preuredili v upravne in pisarniške prostore.

Lastnika tovarne sta takrat tudi preuredila velik mlin ob Dravinji v tovarniško kovačnico, potem pa sta k njemu poslopja samo dodajala. Ko stara pogonska

sila ni bila več zadostna, so nabavili iz Avstrije velik plinski motor. Prenesli so ga v Zreče in pridobili štirikratno pogonsko silo. V tovarni so začeli izdelovati raznovrstno poljedelsko orodje: sekire, lopate, ronvice, pluge in podobno. Tovarno je vodil ing. Mach, ing. Bremec pa je bil velikokrat odsoten, da je proučeval trg.

Pred drugo svetovno vojno se je tovarna znatno razširila, ker so v njo veliko investirali. V njej je bilo zaposlenih okoli 240 delavcev, niso pa zanje sezidali niti ene stanovanjske hiše. Pač pa je v tem času ing. Bremec kupil od posestnika Ivana Oprešnika okoli 6 ha zemlje na Dobravi z namenom, da bi tam zrastle delavsko naselje. Delavci so stanovali po kmečkih hišah, pri posestnikih, katerim je dala tovarna posojilo, da so preuredili zanje stanovanja. Večina delavcev pa je prebivala po bajtah, najemnine so morali odslužiti z delom. Čevljar Ignac Matavž, ki je imel 11 otrok, je stanoval v mali Verčnikovi bajti, ki je stala blizu železniške postaje. Za to stanovanje sta morala Matavž in njegova žena pomagati Verčniku pri delu na njivah 100 dni v letu. Podobnih primerov je bilo še več. Po prihodu Nemcev pa so izselili iz Zreč vse kovače, ki so bili rojeni na Kranjskem, ker so bili manj zaželeni. Tovarna pa je dalje delala, vendar v okrnjenem sestavu. Ko so se pojavili partizani in začeli napadati nemške postojanke, občine, šole, žandarmerijske postaje in vsa večja podjetja so leta 1944 napadli in zažgali tudi tovarno.

Po osvoboditvi pa je bilo težko za zaposlitev, a ker je bilo dovolj kvalificirane sile, so z obnovo tovarne pospešili. Danes ni potrebno posebej zapisati, da je nadaljnji razvoj Zreč bil in je odvisen od Kovaške industrije v Zrečah.

Leta 1968 pa je začela z delom tudi tovarna Comet, ki je najprej delala bruse samo za Kovaško industrijo, potem za slovensko in jugoslovansko, danes pa svoje izdelke tudi izvažata na tuje.

Mladinska delovna brigada: Jih bodo Savinjsčani še videli?

TI ZLATI ČASI

V časopisih piše: udarniška akcija KOZJANSKO. Vsi, ki smo pred leti sodelovali v teh prostovoljnih storitvah, se sprašujemo: Mar ni tudi sredi Savinjske doline kaj podobnega, kjer bi se zbrali mladi ljudje in zavijali rokave?

O tem naj razmisli občinski odbor ZMS!

Tako pravi zagorelo dekle iz Prebolda, ki ni več dekle, marveč je že vrsto let žena, mati, gospodinja, uslužbenka. Ni hotela povedati osebnih podatkov. Vendar je vsa čila, nasmejana, zdrava, iz nje veje en sam mladostni zanos.

— Kolikokrat ste sodelovali v mladinskih delovnih akcijah?

— Ne vem. Mogoče dvakrat, trikrat, morda desetkrat. Vedno, ko je bilo treba kaj prostovoljnega storiti, sem bila zraven. Spominjam se

mnogih akcij, tiste, ko smo čistili asavinjsko strugo, pa še najbolj. Bučar Franček je bil naš komandant. Požar eva! Taja-pardon sedaj Debitoval — je bila nekakšen politični komisar.

— To so bili zlati časi!

— Ste prepričani, da bi se lahko vrnil? Na tiste zlate čase mislim.

— Tudi o tem čisto razmišljam. Čeprav sem žena, mati, gospodinja, uslužbenka. Razmišljam zaradi tega, ker so mladinske delovne akcije zares nekaj izrednega. Spominjam se, kako se je mama jezila, da se bom vrnila z neizbrisno oznako — ta pa je tista, ki je bila v mladinski brigadi. V tem je videla nekaj črnega. Ko pa sem se zares vrnila in sem ji povedala, da sem bila proglašena za udarnico, je dahnila.

— Mogoče pa si zares nekaj koristnega storila...

In sem. Ne samo to, da sem spoznala nove tovariše, tovariše, ki smo si potem še leta dopisovali. Spoznala sem, da je tudi sredi Savinjske doline še mnogo problemov, ki jih je moč reševati samo s pridnimi rokami. Zakaj ne bi poiskali ni potrebnih treh sonc! — še kake podobne akcije? Prav, pa bi začeli s parolo: OCISTIMO NASE OKOLJE. Ko mi bi bilo še enkrat tistih nepozabnih šestnajst let, bila bi med prvimi, ki bi dvignila mladinsko delovno zastavo:

— DELU CAST IN OB-LAST!

Tako je povedala, dala sliko in pripomnila: »No, med temi graditelji sem tudi jaz. Pa o tem ne pišite. Na svidenje!

-dk-

ZDRAV DUH

VEDENIK ZANI je bil med ustanovitelji SOKOLA v Preboldu. SOKOL pa tiste čase ni pomenil strankarskega boja, pomenil je boj za zdravo telo, boj za sklop mišičevja, saj je tiste čase orodna telovadba bila najbolj čislana, negovana.

Danes je na fizikalnem področju v Preboldu spet živahno. Rekel bi, da je v občini Zalec tako rekoč na prvem mestu. Tudi nekaj let po vojni je bilo tako. Nato pa so nastopila sušna leta. Pogosto sem srečeval VEDENIKOVEGA ZANJA, ki nikakor ni mogel doumeti, zakaj mladi vse preveč govorijo in premalo praktičnega store. Izdelani so bili tudi idealni načrti, do uresničitve pa ni prišlo.

— Včasih smo mi, preboldski fantje, take stvari hitreje reševali. Manj smo govorili, delali smo, delali-ha! No, kar pogledajte to sliko. Ne vem, če kdo od teh še živi. Mogoče sem edini. No pa me najdi med temi petnajstimi.

— Z brčicami, tretji z leve proti desni v prvi vrsti, stoji, ne?

— Ali veš, da je tega skoraj petdeset let? Kako si me prepoznal?

— Kako. Nekaj nosite v sebi, nekaj, česar ljudje, ki nikoli niso telovadili, nimajo.

— Ja, pa kaj je tisto?

— V zdravem telesu zdrav duh!

— Zdaj, ko sem si osmega naložil na pleča, me zdravje zapušča. Ha, nekaj pa me je bila ena sama mišica. Se me morda spominjaš?

— Prav to sem hotel povedati. Zame je bil telovadni nastop največji užitek. Skril sem se za živo mejo in vas občudoval. Zmeraj sem si želel, da bi imel na sebi toliko mišic... Ah, bili ste za mlade Preboldčane pravi idol. Kakor v popevkarstvu Tom Jones. Mislim, da je bilo potrebno precej samoodrekanja, ne?

— Tako je. Ni bilo denarnih dotacij. Prihajali pa smo na vaje redno. Ne samo usluž-

benci. V naših vrstah so bile zastopane vse branže. Kmet, delavec, obrtnik, uslužbenec. In koliko zdravega humorja je bilo v nas!

Kadar je VEDENIKOV ZANI govoril o »zlatih časih« v Preboldu, je bilo videti v očeh nek čuden sij, nekaj, česar ni moč z besedami popisati. Kolikokrat sva skupaj posedela in jaz sem poslušal, poslušal... Zame je bil živa kronika plemenitih dejanj in težko sem čakal ponovnega srečanja.

— ZANI, slišal sem, da si nekaj bolan. Nikar! Kako rad bi te še enkrat slišal, ure in ure bi presedel poleg tebe; videl bi, kako bi stisnil pest, oči bi zažarele, ko bi zaključil!

— V ZDRAVEM TELESU ZDRAV DUH!

-dk-

Radeče

MLADI BI IMELI KLUB

Tudi mlade v Radečah čedalje bolj pesti prostorska stiska. Nimajo prostora, kjer bi se lahko zabavali in zaplesali, nimajo prostora, kjer bi imeli sestanke, nimajo prostora niti za to, da bi se uredili spise, literaturo, dopise in materiale, ki se stekajo na občinsko konferenco ZM. Končno pa se jim je letos ponudila priložnost, da bi uredili prostore starega radeškega kegljišča v lep, čeprav ne preveč prostoren mladinski klub. Toda že na začetku se je malce zataknilo, ker kegljišče nima lastnika in mladi ne morejo začeti z deli do tedaj, ko bo lastništvo urejeno. Krajevna skupnost Radeče si prizadeva, da bi kegljišče postalo njena last in bi ga takoj dobili v najem mladinci. No, kljub

vsem zapetijem pa radeška mladina je upa, da bo dobila svoj težko pričakovani klub tja do 25. maja.

Za adaptacijo starega kegljišča bi potrebovali radeški mladinci kakih 40.000 dinarjev. Ker sredstev nimajo, jim bodo pomagale delovne organizacije, ki so že podpisale sporazum o dodelitvi sredstev za obnovo starega kegljišča. Takoj ko bo problem lastništva starega kegljišča rešen, bodo mladinci začeli z delom. Domenili so se, da jim bodo pri večjih delih pomagali delavci iz Papičnice, ostala dela pa bodo opravili sami s prostovoljnimi delom. Upamo, da se jim bo želja uresničila in da se bodo kmalu shajali v lepem in novem mladinskem klubu.

D. S.

Pred dnevi so imeli občni zbor člani avto moto društva Saleška dolina, ki ima trenutno 673 članov, predsednik pa je Milan Lukman. Društvo je izredno prizadevno, saj vsak mesec izloča po 50 voznikov, organizira šolska tekmovanja o znanju v prometu in se udeležijo »pravih« tekmovanj. Lani so uredili eno najsodobnejših učilnic za učenje o prometu in klubske prostore, kar jih je veljalo 60 milijonov starih din.

Med tekmovalci AMD Saleška dolina sta trenutno najboljša Hubert Candek (na sliki) in sovoznik Peter Pogorelec, ki sta dosegla enega največjih svojih uspehov lani, ko sta v vožnji motorjev s priklopcami premagala tudi slavna Celjana očeta in sina Salobirja.

LOJZE OSTERSEK

ŠENTJURSKI DROBIŽ

Kakor vse bolj Sentjur prerasča v strnjeno mestno naselje, naraščajo tudi naloge Stanovanjsko-komunalnega podjetja. Zato so pripravili obsežen program del do leta 1980. Poleg že dosedaj bogate dejavnosti program predvideva razširitev gradbeno remontnih del ter vodovodno instalaterskih in vzdrževalnih del, vzdrževanje stanovanjskih hiš, upravljanje s pokopališčem in bazenom ter minerske usluge. Za uresničitev nalog se bo moral podjetje kadrovske okrepiti in še bolj mehanizirati. Trenutno vzdržujejo tudi vodovode v Sentjurju, na Planini, Ponikvi in v Gorici pri Slivnici. Prevzeli bodo tudi vzdrževanje novega vodovoda Škofja vas — Sentjur.

Predvidevajo, da bodo po 1. maju pričeli z deli na vodovodu v Prevorju in Lokci pri Zusmu z nadaljevanjem proti Črnelici in Novi vasi. Za izredno obsežna dela so že odobrena finančna sredstva v višini 3,7 milijona dinarjev.

Z novo šolsko telovadnico v Sentjurju se je izredno popestrilo telesnovzgojno delo. Vsaj tako kažejo izkušnje štirih mesecev. Telovadnica je zasledena kar 14 ur dnevno, saj v njej vadijo poleg učencev šole še pripadniki TVD Partizan s svojimi predšolskimi oddelki, pionirji, mladino, člani in članicami ter zaposleni iz delovnih kolektivov »Alpse« in »Li Bohor«. Zelo intenzivna je vadba odbojke in rokometu, največ uspeha pa imajo za sedaj košarkarji. Zanimivo in pohvale vredno je, da je član košarkarske sekcije DANILO RAZBORSEK izdelal pripravo, s katero elektronsko kontrolirajo košarkarsko igro.

Sentjursko turistično društvo je bilo v zadnjih letih pobudnik mnogih koristnih akcij, s katerimi so vzpodbudili krajanje, da so urejevali okolico svojih domov s čimveč cvetja in okrasnega grmičevja. Pomembno je tudi sodelovanje društva pri seznanjanju javnosti z Rifnikom. Zgrajena je bila nova cesta in postavljena brunarica. S tem so celjskim arheologom znatno olajšali nadaljnje izkopavanje in odkrivanje arheološko izredno zanimivega Rifnika.

E. REČNIK

Zabe so s svojo glasbo p...

KON

Pred dnevi je bil praznik za vse celjske ljubitelje bayne glasbe. V Narodnem domu je imel namreč koncert celjski pesniški zbor Zabe. Celjani so na koncert povabili tudi slovenski dami zabavne be Marjano Deržaj in Ma Sepe, seveda pa večer zabavi ne bi bil popoln, če bi nastopil kot gost tudi hov nekdanji član Volja Peer, igralec iz Maribora. Iodja je imel nalogo, da cert vodi in vodil ga je da so bili vsi poslušalci dušeni.

O samem koncertu u rečemo, da je odlično u za kar gre največ za vsem članom naših Zah so še enkrat dokazali, da glasbeniki z dušo in teles saj so vse skladbe zares zares brezhibno. Navda sta tudi solista Roman da s trobento v skladbi River in odlični bobnar ko Divjak v skladbi ning the page.

Pa poglejmo nekaj iz orkestru:

GALEBI I ŠPITALIČ

V Špitaliču, idilični v pod Konjško goro, že raj leto dni deluje vol instrumentalni ansambel LEBI. Sestavljajo ga I Slatinšek (orgle), Jože danšek (solo kitara), M Planinc (bas kitara) in ko Vidali (bobni). Čepr le kratak čas skupaj, z jo, da je kaj. Nastopili v Slovenskih Konjicah, venski Bistrici, Ločah in gih krajih. Poslušalci in salci jih radi poslušajo leg zabavne glasbe za se kakšno narodno zab

Vadijo kar v Špitalič mrzlih dneh, po delu v t nabi in doma, se zbere stanovanju. Ko pa sonce leje posije vadijo kar na stem. Tako je bilo tudi dnevi, ko smo posneli fotografijo. Vadili so ob pred kmečko hišo, okrog pa se je zbrala kopica šalcev. Vsakdo, ki se je čajno pripeljal mimo, j stal in jih poslušal. Me slušalci je bilo tudi m delavcev, ki gradijo hitr sto. Poslušali so jih tud lijanski delavci, ki gr predor pod Golim rel Vsi pa so bili z njih igranjem zadovoljni. Z na prostem so si pri zopet nove privržence. gotovo jih bodo odšli j šat, ko se bodo mladi napotili iz tega majhn mirnega naselja v obč središče ali pa še kam d

Tekst in Milan

ERT, ŽAB

ANA DERZAJ: »Zabe navdušile in priznati da takega ansambla v Jugoslaviji Nih ne more predstavljati napor je, če si v poleg tega pa še član glavnega orkestra. Ko je, preden se lahko kaj dobijo na vaji in se igrajo tako, da jim marsikdo zavida. To so glasbeniki, kot jih je dalo malo. Želim si, da bi se prepevala z njimi. Vsem nadaljnjem delom največ uspehov Zabe!«

DA PEER, igralec: sem bil, sem in bom al. Bil sem glasbenik leta 1947 in leta 1948 sem kontrabas. Je že vse to! Ne bi predstavljal, kako ko še ni bilo nobenih instrumentov, in si je vsak kar jih najboljših močeh al sposoditi to ali kar. Takrat mi še na meti ni padlo, da bo-

mo leta 1974 navduševali Celjane. Za kaj takega morajo biti amaterski glasbeniki pravi profesionalci in ljudje v pravem pomenu besede. Iz vsega srca jim iskreno čestitam za vse, kar so dosegli! MAJDA SEPE: »Na Zabe imam same čudovite spomine. Velikokrat sem že prepevala z njimi, vedno znova so me očarali in navdušili, ne le kot glasbeniki, pač pa tudi kot prijatelji. Če pomislim, da je pri Zabih igral na začetku svoje glashene poti tudi Mojzes, postanem v njihovi družbi kar sentimentalna.

Zabe bi si morali vzeti za vzgled številni ansambli, ki igrajo skupaj komaj kake tri mesece, potem pa že na dolgo in široko kritizirajo po časopisih, da ne morejo ničesar posneti za radio. Dirigentu Ediju Goršiču in vsem članom naših Zab želim, da bi še dolgo navduševali ljubitelje dobre glasbe.«

JANEZ VEDENIK

Rogaška Slatina

MO LE ZAČELI

je že več kot leto nazaj so lahko prebivalci Rogaške Slatine zasledili, ki so vabili članke glavnega orkestra Zdravice, tiste, ki so že osnovno šolo, na sestanku kluba mladov. Ime smo po naših prednikov, ki zaradi nerazumevanja odreda morali prenehati delom. Sestanek je bil, saj se ga je udeležilo veliko tabornikov in mladih. Vrstili so se seki so bili za mlade celo zanimivi, saj smo jih uredili prodelo in razvedrilo. V Rogški Slatini, smo naleteli na veliko

razumevanje, saj nam pomagajo tudi finančno. Skupaj s pomladjo so se začele tudi prve samostojne akcije kluba. Ena prvih vidnih akcij je bilo prvomajsko taborjenje, ki je sedaj postalo tradicionalno. Izvedli smo še več drugih akcij, kot ilegalce, v katero smo pritegnili vso mladino Rogaške Slatine, priprava in izvedba letnega taborjenja, pohod na Triglav in Stol, priprava novalnetne čajanke in pustovanja za člane odreda, nočni pohod na Boč in druge. V letošnjem šolskem letu smo začeli z vodstvom Medvedkov in Čebelic. Poleg dela, ki nam ga nalaga odredov in klubski program, smo ustanovili še kulturniško sku-

ŠMARTNO OB PAKI: DOBILI NOVO CESTO

Pred dnevi so se sestali v Smartnem ob Paki predstavniki krajevnih skupnosti Smartno ob Paki, Lokovica, Podkraj-Kavče in Pesje na pobudo družbenopolitičnih organizacij Smartnega ob Paki.

Pogovorili so se in sklenili, da bodo asfaltirali cesto Smartno-Veliki vrh-Podkraj-Velenje. Cesta je dolga 8 km, od tega so že 3 km asfaltirali. Vsi ti kraji so bili v drugi svetovni vojni aktivno vključeni v NOB. Tu so bili prvi aktivisti in prvi partizani v naši občini, zato prebivalci teh krajev zaslužijo podporo. Dosedaj so občani pri ureditvi te ceste sodelovali s prostovoljnim delom. Opravljenih je bilo okoli 4000 ur, v denarju pa so zbrali že 80.000 dinarjev — predvsem prebivalci Velikega vrha. V tem letu bodo občani nadaljevali s prostovoljnim delom in zbrali še 60.000 dinarjev. Ta cesta je širšega pomena in pride v poštev kot obvozna cesta za osebna motorna vozila na relaciji Smartno-Velenje. Mladi ljudje iz omenjenih krajev delajo večinoma v tovarni Gorenje in v rudniku v Velenju, zato bi imeli dosti bližje na svoja delovna mesta. Ker se pot iz Smartnega do Velenja za polovico skrajša, ima zato še večji pomen za prebivalce teh krajev, ki so sicer precej odrezani od sveta.

Prebivalci teh krajev pričakujejo od širše družbene skupnosti in od delovnih organizacij v občini vsestransko podporo, ker pa je cesta tudi strateškega pomena, pričakujejo tudi pomoč JA.

POHOD NA PREŽIHOVINO

Pohod je bil organiziran dne 7. aprila 1974, v nedeljo. Taborniki odreda »Mlada Hudinja« smo imeli zbirališče pri osnovni šoli Franja Vrnčiča, taborniki iz Celja pa pred taborniškim klubom, od koder smo se potem vsi skupaj odpeljali v Kotlje, kjer se je rodil znameniti predstavnik novega realizma Lovro Kuhar — Prežihov Voranc. Pod njegovo domačijo je bila enourna proslava, ki so jo tamkajšnji organizatorji odlično pripravili. Mladinski in otroški zbor je zapel nekaj pesmi, recitatorji pa so recitirali njegove pesmi in odlomke iz njegovih del. Proslavo je popestrila grmada, ki so jo zakurili pred proslavo in je gorela vse do konca. Taborniki, »samorastniki« in drugi so se napotili peš v Ravne, kjer je bilo tekmovalje v malem nogometu. Ker pa smo imeli taborniki iz Celja avto, smo se na Ravne odpeljali z njim. Na tekmovalju v malem nogometu je bilo prijavljenih 14 ekip, izmed katerih smo celjski taborniki zasedli odlično 2. mesto. Dobili smo diplom, ki bo še bolj dopolnila zbirko diplom, ki smo jih že prejeli. Bilo pa je tudi tekmovalje v streljanju, ki smo se ga ravno tako udeležili. Vendar je zmanjkalo elektrike, zato ni bilo zmagovalca v tej disciplini. Iz Ravne smo se vračali vsi zadovoljni v Sp. Dolič, kjer smo imeli večerjo. Da smo bili vsi dovolj siti, se imamo zahvaliti natakarcu in našim dekletom, ki so priskočile na pomoč, da niso tarnali naši prazni želodčki, ki so se nejevoljno oglasali. Po večerji smo odšli v avto, kjer ni manjkalo razpoloženja. Vso pot smo peli in se smejali. Mlajše tabornike je počasi premagoval spanec, zato so kaj kmalu zaspali. Pot do Celja je hitro minila in končno smo se morali posloviti. V Celje smo prispeli ob 20. uri, kjer so nas starši že nestrpno čakali.

ROMANA STOJC,
Ceta Mlada Hudinja

SENTJUR

OBISK IZ POŽEGE

Pred dnevi je obiskala Sentjur mladinska delegacija iz Uzičke Požge, ki je vrnila nedavni obisk sentjurskih mladincev v Požgi. Tukajšnji mladinci so jih seznanili o delu mladih v Sentjurju, spregovorili pa so tudi o problemih, s katerimi se srečujejo. Prav tako so se dogovarjali o medsebojnem sodelovanju v času letnih počitnic, ko bosta obe občini izmenjali mladinski delovni brigadi. Za dan mladosti bodo v Sentjurju pripravili športna tekmovanja osnovnih šol obeh občin, ki je bilo lani v Uzički Požgi. To tekmovanje naj bi postalo tradicionalno.

MATJAZ LIBNIK,
Rogaška Slatina n. h.

D. MACKOSEK

mala anketa

KAKOR KDO...

Tokrat smo se namenili v Smarje pri Jelšah. Cisto preprosto. Hoteli smo zvedeti od občanov, kakole mimogrede na cesti, kako so zadovoljni s Smarjem. Z zdravstveno službo, trgovinami in še čim. Odgovori so bili zanimivi. Taki, kakršni smo ljudje: eni dobri, drugi nezadovoljni itd. Pa prepustimo besedo občanom:

JOZICA KUČEK iz Mestnja, kjer je tudi zaposlena v »Bohorju« na žagi: »Z zdravstveno službo sem še kar zadovoljna, čeprav moramo včasih dolgo čakati na zdravnika. Se primeri, da pridem že ob pol šestih zjutraj a dobim šele dvajsetico. Kako pa je z zobozdravstvom pri nas ne vem, ker že dolgo nisem bila pri zobozdravniku. Imam srečo, da bolj malo hodim okoli zdravnikov.«

VERONIKA KRANJC, Globoko pri Smarju, zaposlena v Smarskem Topru: »Kaj bi rekla o smarskih trgovinah? Hm, kakor kdaj. Največkrat nimajo živila kot je kruh in solata. Drugo se še dobi, recimo kakšni tehnični predmeti. Gospodinje pa pogrešamo nekatera živila kot sem že rekla. Sicer pa moramo za večjimi nakupi v večja mesta.«

JOZE PAHOLE, zaposlen na železnici, doma iz Sentvid pri Grobelnem: »Nič posebnega ne bi imel povedati o Smarju. Kadar kaj rabim v trgovini, pridem sem, v Smarje in vse dobim. Nihče me še ni razočaral. Trg je prijeten, miren in urejen. Sem zadovoljen, ko bi le povsod bilo tako urejeno. Trgovine so dobro založene, če pa rabim kaj zahtevnejšega, pa grem v Celje...«

LIDIJA LAZANSKI, doma iz Smarja, učenka 7. razreda osnovne šole v Smarju: »Mi mladi se imamo v Smarju kar lepo. Najtežje zdaj čakamo novo šolo, tudi z upanjem, da bi dobili kakšno igrišče za žogo ali kaj podobnega. Morda bi bilo dobro, ko bi se v smarskih trgovinah dala kupiti tudi kakšna knjiga, po vse moramo v Celje. Tudi vseh zvezkov ne dobim v Smarju.«

TANJA TAJNSEK, trgovka v »Trgoprometu« Zagreb, v Smarju: »Doma sem sicer iz Rogaške Slatine, vendar delam v Smarju in sem tako povezana s tem krajem, ki je kar prijeten. Za nas mlade še posebno, ker v Rogaški nimamo svojega kluba, tukaj pa je mladinski klub, kjer se šajamo. Drugače pa mi ni mar, nimamo drugega razvedrila kot ples.«

Tako v Smarju. Prav gotovo bi bilo podobno tudi v drugih krajih naše regije a o tem drugič. D. M.

KAKO JE Z ENERGETIKO, ZLASTI S PREMOGOVSITVOM

SVEČA JE ZA GROB,
NE ZA STROJ!

Slavko Janežič, bral sem vašo diskusijo, ki ste jo imeli na VII. kongresu zveze komunistov Slovenije in kjer ste med drugim povedali tudi misel, da ste rudarji vsa zadnja leta opozarjali na nepravilnost politike, ki se je vodila do domačih surovin in obenem nakazali, da v kritični situaciji niste stali ob strani. Imate občutek, da je bilo tem problemom, s katerih rešitvijo bo rešeno tudi naše gospodarstvo, na kongresu posvečenih dovolj tehničnih besed?

»Problem energetike je bil na kongresu premalo prisoten. Ker je to problem št. 1 za naše gospodarstvo, bi ga moral takšen forum kot je ekonomska komisija na VII. kongresu bolj poudariti in bolj obdelati. Tako, kakor so pravilno pristopili k obravnavi svojih problemov delegati iz Pomurja in Prekmurja, ki so opozorili na nerazvitost kmetijstva in potrebo po napredku na tem področju, bi bilo za pričakovati tudi od delegatov iz industrijsko razvitejših področij, da bi bolj izpostavili problematiko v industriji, ki pa se v sedanjem času zlasti drastično izraža v energetske krizi. Smatram, da bi bilo potrebno energetske politiko, ki je sicer že zavzela popolnoma nov kurz, pospešeno izvajati, da se čimprej osvobodimo pritiska pomanjkanja energije in ne bomo s strahom trepetali, kakšno bo vreme in če bo zadostna voda. V Sloveniji imamo poleg hidroelektrarn kot energetskega vira na razpolago samo še premog v Velenju in Zasavju in pa v Gorenji vasi možnost za razvoj nuklearne energije.

Rudarji smo na nepravilnost prejšnje politike vsa leta opozarjali in v mejah svojih možnosti tudi povečevali svoje kapacitete ter razvijali tehnologijo pridobivanja. Vsega pa seveda v takšnih razmerah nismo mogli narediti in zato danes občutimo pomanjkanje premoga, kot tudi ostalih surovin. V Velenju smo si s takšno razvojno politiko ustvarili možnosti precejšnjega povečanja proizvodnje, katero pa nam je na žalost prekrizal katastrofalen vdor vode ob koncu lanskega leta, ko smo izgubili delovišča v vzhodnem predelu rudnika s kapaciteto 2000 ton dnevne proizvodnje. Zaradi tega načrtujemo za letošnje leto le 3,9 milijona ton. Predvidevamo tudi pospešeno mehanizacijo pridobivanja, kajti povečanja proizvodnje zaradi pomanjkanja delavcev na drug način ne bomo mogli doseči. Za mehanizacijo pa so potrebna večja finančna sredstva, ki se jih da premestiti le s krediti. Na tem področju se stvari še vedno rešujejo nekoliko prepočasno. Zaradi inflacije, ki vlada pri nas, sredstva, ki so bila odobrena pred tremi leti, ne zadoščajo več, dodatna sredstva, katera smo zahtevali z aneksom k investicijskemu programu, pa še niso odobrena.

S tem, da se borimo za sredstva za razširitev kapacitet in razširitev proizvodnje ne zastopamo samo interesov nas rudarjev in energetičarjev, ampak leži v tem tudi skrb za celoten razvoj gospodarstva Slovenije in Jugoslavije, ki je odvisen od pravočasno rešenih problemov v energetiki.

O vseh teh problemih ste sami diskutirali na kongresu?

»Da.«

Je to dovolj?

»Povedal sem že, da ne. Na kongresu sem o tem diskutiral in povedal, da rudarji ob krizi nismo pomagali z besedami, ampak z dejanji in da to isto pričakujemo tudi od drugih, še posebno v tem trenutku, ko delavci v organizacijah združenega dela vlagajo vse napore za povečanje proizvodnje. Njihovih naporov nikakor ne bi smele

Tako nekako bi lahko zapisali za zadnje obdobje, ko nas je energetska politika, še zlasti pa politika do premogarstva, ki se je vodila v Sloveniji v zadnjih letih, pripeljala do tega, da bi stroje poganjali s svečami in da bi večere preživljali prav tako ob svečah. Medtem ko je zadnje še kar nekam romantično, pa je prvo hudo preobremenjeno in nevarno za kompletni razvoj gospodarstva. Koncem leta 1973 nas je to pripeljalo v resno energetske krizo. Nepravilno politiko, ki je pogojila takšno stanje, so obsodili že na 29. seji Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, sama kriza pa se je še zaostrila s situacijo na bližnjem vzhodu in s tem povezanim pomanjkanjem nafte in njenih derivatov.

O teh in drugih problemih v zadnjih mesecih tečejo povsod konkretne razprave. Kako bi neprijetno situacijo rešili? O problemih s posebnim poudarkom na »velenjskem primeru« pa je na zadnjem, VII. kongresu ZKS spregovoril (žal samo on!) Slavko inž. Janežič, direktor TOZD rudnik v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje.

»Z razvojem energetike na vsak način zamujamo, zamujamo že pri planiranju, še bolj pa z izvajanjem (izgradnjo) že planiranih objektov. Mislim, da je čas od pristopa k izdelavi projekta pa do pričetka izgradnje vse predolg. Če pogledamo samo izgradnjo jedrske elektrarne, vidimo potrditev te misli, kar pa sigurno negativno vpliva na ekonomičnost gradnje, še bolj pa na izvajanje celotnega zastavljenega plana gospodarstva.«

Slavko Janežič je inženir rudarstva, po rodu iz Rimskega Toplica, od koder je šel v Velenje.

Jože Medved ima že tudi dolg staž pod jamo v temnem svetu sredi premoga, kjer je zaposlen že dvajset

vseh področjih, še posebno v energetiki. Z novo ustavo so ta združevanja dobila tudi pravno, trdno osnovo.

Velenjski rudarji smatramo, da je nedavna združitve energetske kapacitete v Saleški dolini šele začetek ureditve energetske politike, ki so prisotne v dolini že od leta 1964 (vendar so bile zaradi znane usmeritve politike blokirane vse do nekaj mesecev nazaj!) in da se mora to združevanje nadaljevati v združenju vseh energetskega vira republike. Prav tako pa smatramo, da morajo enaki postopki najti svoj rezultat tudi v drugih panogah gospodarstva, kajti samo tesno povezana surovinska baza s predelovalno industrijo in njihov skupni razvoj lahko odpravita pojave krize, kakor smo jim bili priča v zadnjem času.

Umestnost zapiranja rudnikov

Res je, da obstaja cela vrsta faktorjev (za ali proti) za zapiranje rudnikov. Samo v zadnjih letih so širom po Jugoslaviji po nepopolnih podatkih za prišli okoli 45 (!) rudnikov in to v času, ko premoga še kako primanjkuje. Medtem ko pri nas rudnike zapiramo, pa jih v inozemstvu ponovno odpirajo in iščejo preostale zaloge, da bi omilili nastalo situacijo. Drži, da je poleg nerentabilnosti rudnikov tudi problem kadrov, mehanizacija in podobno, drži pa tudi to, da bi se to dalo vsaj delno urediti v času, ko je vsaka kocka premoga dragocena, kajti sveča je za grob ne za poganjanje stroja.

Kako je s tem?

»V Sloveniji so v zadnjih desetih letih (to je v kriznem obdobju) zaprli samo premogovnik Krmelj in to zaradi

nerentabilnosti takratne proizvodnje in pa zaradi pomanjkanja rudarjev v ostalih rudnikih. Rudnika Laško in Kočevje sta pred zaprtjem vendar zaradi sedanjega pomanjkanja premoga izkoriščala še zadnje ostanke premoga. Zatem pa jih bo potrebno zaradi izčrpanja zapreti.«

Govorijo o zadnjih dnevih zagorskega rudnika...

»Smatram pa da nikakor ne bi smeli prenehati s proizvodnjo v rudnikih, ki trenutno sicer niso rentabilni, kot na primer Zagorje, ampak bi morala v takšnih primerih družba pokrivati izgubo, ker bi bila ta še vedno manjša, kakor je izguba zaradi izpada proizvodnje vsled redukcij. Kljub vsemu pa moram poudariti, da je proizvodnja premoga v zadnjih letih v Jugoslaviji v porastu, medtem ko so v državah zahodne Evrope v kriznih letih močno zmanjševali proizvodnjo premoga, kar se jim bradko mašuje, posebno še v zadnji naftni krizi.«

Kje si, knap?

V zadnjem času je vse večji problem, kako dobiti v jamo mladega in zdravega človeka, ki bi kopal črno zlato. Na tem področju marsikaj še ni urejeno (še nimajo 42-urnega delavniškega, ker delajo več, nizki osebni dohodki in drugo) in zato se mladi, močni in zdravi fantje odločajo za lažji in varnejši poklic. Sama mehanizacija, pa naj je bo še toliko, vsega ne more opraviti, kajti ni stroja, ki bi v kompletu nadomestil človeka, njegovo glavo in roke.

»Vprašanja delovne sile ne bo mogoče reševati samo z osebnimi dohodki, kajti ti predstavljajo le del osebnega standarda, ampak bo potrebno za pridobitev posebno mladih ljudi v rudarstvo le-tim nuditi več, predvsem mišlim tu na stanovanje, družbeno prehrano in ne nazadnje bomo morali tako, kot so to že storili v nekaterih vzhodnih in zahodnih državah, razmisliti o oprostitvi rudarjev služenja rednega vojaškega roka.«

Namesto zaključka

Zaradi čudnih teženj posameznikov pred leti smo prišli v krizno obdobje, ki je na vso žalost najbolj prizadelo tisto področje, od katerega je odvisno vse gospodarstvo — to je problem energetike in rudarstva. Na vso srečo smo to kmalu spoznali in je prišlo do temeljitega preobrata, ki že kaže (na primer združitve v Saleški dolini in drugo) pozitivne rezultate. Res pa je eno: na tem področju bo potrebno več sistematičnosti in hitrosti, več dejanj in manj besed, da čez nekaj let ne bomo ugotavljali, da nam je premoga zmanjkalo, nismo pa uspeli poskrbeti za druge energetske vire.

Slavko Janežič je povedal, da »z razvojem energetike na vsak način zamujamo, zamujamo že pri samem planiranju, še bolj pa pri izvajanju že planiranih objektov.«

Če samo pogledamo malo okoli sebe, bomo videli, da ima popolnoma prav. Povsod je dovolj razgovorov in prepričevanj, akcije pa ni. »Mislim, da je čas od pristopa k izdelavi projekta pa do pričetka izgradnje predolg.«

Vse to pa niso samo problemi rudarjev iz Saleške doline, to so širši problemi in je prav, da smo se tako vključili v njihovo reševanje, kajti sveča je za grob, ne za stroj. Za slednjega rabimo energijo. Vedno več bomo potrebovali energije!

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERSEK

Med reševalce s pravilnimi rešitvami nagradne prvo-
ke slikovne križanke bo žreb razdelil nagrade:

1. nagrada 500 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 50 din

brezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Ured-
bo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5.
pisemski ovitek napišite NAGRADNA PRVOMAJSKA
ZANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki
v uredništvu do četrta, 9. maja.

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku 11. aprila, smo dobili 139 rešitev. Zreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): **MARIJA SEGRO**, 62390 Ravne na Koroškem, Dobja vas 104

1. nagrada (100 din): **MARIJA SEGRO**, 62390 Ravne na Koroškem, Dobja vas 104

2.—6. nagrado (po 50 din) prejmejo:
VIDA HOČEVAR, 63000 Celje, Vodnikova 11/II

JOZE HORVAT, 63000 Celje, Trubarjeva 3
MARJETA CEHNER, 63010 Zalec, soseska Ložnica 7

MARJETA CEHNER, 63010 Zalec, soseska Ložnica 7
JOSIPINA NOVAK, 61000 Ljubljana, Šišenska 8
OLGA SENICA, 63000 Celje, Čuprijska 21

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti.
Čestitamo!

VODORAVNO: pol, ključ, kralj, znamka, Ida, Juana, pra, modras, avba, gripa, Piava, Jezus, FRONT, dolce, uha, Neni, Addis, Njasa, Atila, las, LT, iglu, apeks, za, Si, ano, ragu, ureter, ose, gosli, oval, Rem, part, oslica, ovca, Zidani most, stanar, zaostalist, Ast.

MANJKAJOCI PREDAL
Predal s številko 2.

[illegible]

MARJAN JERIN

BOHOR JE VSTAL ...

Prekipevajoča radost borcev novoustanovljene Kozjanskega odreda je bila na večer obletnice Osvobodilne fronte neizmerna. Dali so si duška na različne načine. Ze v zboru ob formiranju bataljonov in čet ter razdelitvi orožja, so glasno izpovedovali željo po vojaški akciji, s katero bi dokazali odločenost tolči sovražnika in se mu maščevati za krutosti, ki jih je izvajal nad ne-moćnimi prebivalci Kozjanskega. To noć niso pomislili borci na tišino, ki naj bi vladala v taborišću na gozdni jasi. Niti večerja jim ni teknila, čeprav je bila posebej pripravljena za ta njihov veliki praznik. Posebno so se razvneli, ko so odjeknili kratki rafali iz strojnice in brzostrelk, ki so označevali vsem in zaselkom pod Drenovcem veselo novico o ustanovitvi Kozjanskega odreda. Srećni in obenem ponosni so bili posebno še zato, ker je bil ustanovljen odred na terenu, s katerega je bilo najveć prostovoljcev že prej v Kozjanski četi in bataljonu. Tudi komandni kader je bil izbran povećini iz borcev s predela Pišec, Sromelj, Globokega, Dećnih sel in Bizeljskega. Se dolgo v svežo pomladansko noć je odmevala partizanska pesem, spremljana od zvokov harmonike.

Ze naslednjo noć sta izvršila oba bataljona rekvizicijo pri Koćevarjih in Beserabcih ter na državnem posestvu na Bizeljskem. Poškodovali so tudi telefonske zveze.

Ni se uresničila naslednji dan tiha želja, da bodo Nemci napadli za boj izredno razpoložené borce. Zal, tudi aktivisti niso sporoćili štabu odreda nobene vesti o kakšni moćni vojaški akciji, s katero bi Kozjanski odred počastil praznik dela — 1. maj.

V noći od 1. na 2. maj se je odred umaknil z Drenovca preko Zelezne-ga pri Podsredi na Pokojnik, kjer se je utaboril. Dan je hitro potekal v urjenju borcev in ob političnih urah. Novinci so ta dan marsikaj pridobili posebno glede rokovanja z orožjem. Komisarji čet so poskrbeli za interesantne politične ure, na katerih so seznanili borce o situaciji na frontah in o zadnjih uspehih, ki so jih dosegli enote NOV in POJ v boju z okupatorjem.

Po večerji je bil izvršen zopet premik iz Po-

kojnika na vrh Bohorja na Javornik. Odred se je razporedil kakih 200 metrov pod Javornikom, ob nizkem smrekovju, na vrh pa je bila poslana zaseda šestih borcev s strojnico, ki bi varovala glavnino. V dopoldanskih urah pod stoletnimi bukvami so se počutili borci varne.

Vendar ves ta čas okupator ni miroval. Po osvoboditvi zaseženi nemški podatki govorijo o njihovi obveščevalni službi, ki je zasledila koncentracijo »banditov« na obmoćju Drenovca. Komandant 18. polka deželnih strelcev je odredil obsežno akcijo nemških čet in toćno določil začetek zasledovanja »banditov« 3. maja ob 2. uri zjutraj. Vsaka četa je dobila toćno smer gibanja. Komandant je zahteval od komandirjev čet, da morajo pregledati vse sumljive osebe in jih predati po konćani akciji štabu bataljona v Brežicah. Druga četa, ki je bila stacionirana na Planini, je imela določeno smer poti na Zabukovje in preko vrha Bohorja na Ložice. Komandant polka ni pričakoval spopada s par-

tizani na Bohorju, temveć na podroćju Javornja, Osredka in Spićaka.

2. četa je krenila iz Planine toćno ob 2. uri zjutraj. Med pohodom se je večkrat ustavila in obveščevalci so spraševali po »banditih«. V Zabukovju se je nemška kolona ustavila in tu so se vojaki nahranili. Bilo je že precej čez poldne, ko je četa krenila v koloni v smeri vrha Bohorja. Na grebenu Javornika je nemška predhodnica naletela na partizansko patrolo, poslano iz zasede. V taborišću borci Kozjanskega odreda še niso pokosili, ko je na vrhu počil strel iz nemške puške, ki je smrtno zadel borca patrolje Ivana Savška, doma iz Pišec. Ostala borca sta stekla proti zasedi, ko sta zapazila nemško kolono. Nekaj minut za tem je bila napadena partizanska zaseda. Vrh Bohorja je oživel. Hrup je postajal vedno moćnejši. Komandant odreda je poveljeval: »II. bataljon v strelce v levo na vrh k zasedi, I. bataljon v desno! Rešimo zasedo!« V trenutku so zgrabili borci za orožje in poslušali povelja komandantov bataljonov

in komandirjev čet. Z vsem orožjem so skušali z naskokom ubraniti greben Javornika, a bilo je že prepozno. Nemci so bili bliže in z več strojnicami so pregnali našo zasedo z vrha. Ni mogla vzdržati moćnega sovražnikovega pritiska. Ob umiku je bil težko ranjen Stan-ko Koprivc iz Pišec. Nemški vojaki so se v trenutku razporedili na grebenu in zadržali naskok partizanov z rafali iz strojnic in brzostrelk. Borci odreda so morali opustiti naskok in poiskati zavetje za debelimi bukvami. Razdalja je bila le še 50 do 70 korakov. Vsak nepreviden obrat je bil lahko usoden. Od tod ni šlo nikamor dalje. Zdaj so poizkušali Nemci z bliskovitim naskokom pog-nati partizane v beg. Čez čas so prav tako zaman borci jurišali proti vrhu, da bi pregnali Nemce. V teh poizkusih je padel smrtno zadel Anton Kostrevec iz Blatnega zaradi ne-previdnosti. Ko se je nevarno odmaknil od bukv, ga je pokosil rafal iz nemške brzostrelke. Tudi z grebena je bilo večkrat slišati po-

slednji krik zadetega švabskega vojaka. Već kot dve uri so poslušali Nemci razloćna povelja partizanskega komandanta, prav tako pa tudi partizani povelje švabskega komandanta, ko je pozival na naskok. Celo polnjenje šaržerjev se je razloćno slišalo v teh usodnih trenutkih. Tovariš Mišelj, operativni oficir IV. operativne cone, ki je ležal kakih 50 metrov izza strelcev za debelo bukvijo, je poslal obveščevalca Tarzana h komandantu in komisarju odreda in ju pozval k sebi. Opozoril ju je na občutno sovražnikovo ognjeno premoć in dvomil, da bi lahko zdržali do noći. Po kurirju so poklicali še namestnika komandanta odreda Janeza Janežića in se posvetovali. Dogovorili so se za prevaro. Janez Janežić je neopazno izvelkel iz položaja nekaj borcev, se spustil z njimi kakih 200 metrov nižje in zaobšel greben z dobro oboroženo desetino. Po nekaj minutah so prenašali borci od bukv do bukv naslednje povelje: »Čez približno pet minut moćno streljaj in krići juriš, vendar se ne pre-

makni izza bukv!« Povelje je bilo izvršeno in Nemci so pričakovali naskok. Streljali so kot neumni iz vsega orožja. To so ponovili po presledku partizani še enkrat. Ni minilo 10 minut za tem, ko je Janežićeva desetina na vso moć streljala in prav za hrbtom Nemcev krićala »juriš!«. Isto so sedaj storili tudi borci obeh bataljonov in moćno streljali. Nemški vojaki so bili preprićani da so obkoljeni. Na grebenu je nastala zmeda, ki je ni mogel več prećiti nemški komandant. Borci obeh bataljonov so izvršili energičen naskok proti vrhu grebena in zbegani nemški frici so stekli brezglavo v smer, od koder so pred dvema urama pregnali partizansko zasedo in sami zasedli greben. Tam pa so jih pričakali borci z brzostrelkami in jih uspešno lovili na muho. Eden od zadnjih se je izvelkel iz grebena nemški komandant.

Rezultat te edinstvene borbe je bil za kozjanske borce izredno pomemben. Tu so prestali mnogi borci odreda svoj ognjeni krst, dvignila se je samozavest. Zaplenjeno švabsko orožje je bilo dosti bolj imenitno, kot tisto, ki so ga dobili ob vstopu v partizane. Na samem grebenu je ležalo 11 mrtvih nemških vojakov, nekaj pa jih je ob-ležalo zadetih pri umiku. Najbolj imenitna je bila nemška strojnica tipa 42, ki je ležala poleg mrtvega nemškega mitraljeza. Se po gozdu smo našli puške, municijo in drugo opremo, ki so jo metali bežeći švabski »junaki«.

S to pomembno zmag-o na Javorniku, na najvišjem vrhu Bohorja, začne rasti moć in ugled Kozjanskega odreda tudi zunaj kozjanskih meja. Težko ranjenega nemškega vojaka, mobiliziranega Poljaka, je prevzela naša bolničarka Minka Germovšek Vida in bližnji kmet ga je odpeljal na vozu v Sevnico. Komandant odreda pa je priložil v nemščini sestavljeno pismo, s katerim kaže na vzgled, kako je treba rav-nati z ranjencem.

Na najvišjo bukv je razobesil mlad partizan zastavo s peterokrako zvezdo, ki je oznanjala bohorskim prebivalcem, da je to pot zmagalo partizansko orožje. Od tega dne ni več stopil škorenj nemškega vojaka na Javornik — najvišji vrh Bohorja.

Ljubljanska banka

podružnica Celje

Vsem delovnim ljudem in svojim varčevalcem čestitamo k prazniku dela 1. maju

Kdor varčuje, si srečo kuje!

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE

Centrala, Ljubljana
Korytkova 2

GRADBENO VODSTVO CELJE

Naša delovna organizacija se bo ustvarialno vključila v akcijo gradnje stanovanj za delavce in si prizadevala za dosledno uresničitev ustavnih sprememb ter programa stabilizacije gospodarjenja.

V teh naporih vabimo k sodelovanju in iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom za dan OF in 1. maj – praznik dela!

CIGANKA — povest iz domačih hribov

Tudi na zunaj se je v teh dveh letih zelo izpremenila. Prej je bila suha in koščena; zdaj je postala polna in temna polt se ji je zjasnila. Tudi plaha ni bila več tako in je z domačini rada klepetala. Vendar pa ji je ostalo še nekaj ciganskega, kajti včasih je bila vsa razposajena, pela je in skakala po hiši, potem pa jo je zopet prišlo, da se je skrila v kak kot in čepela tu kakor bolna ptička in skrivala solze, ki so curljale po licu. Pri taki priliki jo je gospodinja nekoč vprašala:

»Pavla, otožna si — kaj ti je?«

»Nič, nič,« je jecljala.

»Teda se ne bi jokala. Dolg čas ti je pri nas, kajne?«

»O že ne!« je vzkliknila. »Tu mi je tako lepo; le na to mislim, kako bo, ko bom morala odtod.«

»Zakaj bi morala odtod? Zadovoljni smo s teboj in radi te imamo.«

Res so jo imeli vsi radi. Edino Franc, gospodar, ji slejkoprej ni privoščil lepe besede. Vendar pa se je večkrat skrivaj ozrl po njej. Tudi ujec Miha se je pri sebi še vedno jezil, da je obveljala Jerčina.

Sprva so se Bistričani razburjali in niso mogli razumeti, da so na Ravnah sprejeli ciganico pod streho. Zgodilo pa se je, kakor je Jerca prerokovala: ni bilo dolgo in jeziki so utihnili, posebno še, ko je Pavla po krstu pogosto hodila k sv. obhajilu in je mnogo in iskreno premolila v farni cerkvi; pa tudi govoriti se je po domače naučila in je bila vsa kakor druga bistrška dekleta. Zaradi prijaznega vedenja in tudi zaradi vedno očitnejše, prav posebne lepote so jo ljudje vedno rajši imeli. Z občudovanjem so se ozirali fantje za njo, toda nobeden si je ni upal podražiti, ker jim je pogled na njo vlival spoštovanje.

Iz nekega skrivnega, neznanega vira pa so se vedno znova pojavili kaki glasovi, ki niso bili Rovnjakovi novi dekli nič kaj prijazni. Ni je in ni mogla videti Klara, starejša Ravnjakova hči, ki je bila Pristovnica na Breznici in je pogosto prihajala na

Ravne. Kadar je obiskala mater in brata, jima je zmerom vedla kaj slabega povedati o ciganih; si bosta že še izkusili, jima je dejala. Na Ravnah pa niso kaj dali na njene marnje.

Doslej na Pavli še nihče ni opazil kake grde ciganske razvade. Edino to bi ji bil mogel kdo očitati, da so jo veselile kričeče obarvane in bliščeče reči, kakor se ciganice rade s takim odenejo in nakinčajo. V tej razvadi jo je podžigala druga ravniška kravarica. Urška po imenu, ki je bila prav nora gizdalinka. Čeprav ni bilo več najmlajših ena in so se ji vsi posmehovali, se vendar ni spametovala, ampak se je oblačila bolj pisano ko je mogla in si navesila, kar je kaj svetlega kje ugnala. Ni bilo redko kdaj, da si je oblekla zeleno krilo, rumen predpasnik, živoredečo bluzo in svetlomodro ruto. Zaradi tega se je je prijelo ime »tlička«, ker je bila pisana kakor kak prevzeten lišček. Ko je videla, da Pavli njena nošnja ugaja, je večkrat obesila svoje bleščeče

Neki dan je prišel na Ravne dalmatinski bratec in je razgrnil po mizi svoje blago; glavnike, škarje, nožičke, ogledala, naočnike, prstane, verižice, obeske in bogve kaj še vse. Dekleta so se prerivala okoli njega, vzela to in ono in marsikaj tudi kupile. Pavla, ki ni imela denarja, je gledala s poželjivimi očmi navidezno bogastvo. Hipoma je zagrabila s spretno kretnjo, ki jo je znala še iz ciganskih časov, srebrno verižico in jo vtaknila v žep. Komaj trenutek nato pa je vsa zardela, potegnila je verižico iz žepa in jo prav spretno položila nazaj v kramarjev predalček. Potem se je pokrižala in odšla v kuhinjo, se vsedla na stol in razjokala. Nekoliko pozneje je prišla gospodinja. Ta je ves dogodek videla nasproti v ogledalu. V roki je držala verižico, ki si jo je Pavla hotela prisvojiti, pokazala jo je objokanemu dekletu in prijazno rekla:

»Glej, Pavla, kaj sem ti kupila! Na, vzemi, da boš vesela!«

Dekle je od strahu prebledelo, zastokalo in za jecljalo:

»Ali... ali so... me videli?«

»Samo jaz sem slučajno videla,« je rekla kmetica, »nihče drug ne.«

»Odpustite mi, odpustite! Premotilo me je. Nisem vedela, kaj delam.«

»Tiho, Pavla! Pridna si in dobra.«

»Mati, prosim vas, le gospodarju ne povejte, le temu ne.«

»Ne, nihče tega ne bo zvedel.«

»Tudi Jerca, moja botra, ne?«

»Nikomur ne bom povedala. Sicer pa se ti ni treba sramovati. Premagala si skušnjava.«

Dekle se je krčevito jokalo.

Nekoliko dni pozneje je morala stara Ravnica zvečer prej h kraju; bati se je bilo hujše bolezni. Zato je Franc, gospodar, naročil, da mora ena od dekel ostati ponoči pri materi. Ravnica se je temu upirala in je dejala, da ni nič hudega in da bo hitro minulo; če bo pa treba, bo že trkala.

Res ji je odleglo, ko se je v postelji ogrela, in obšel jo je rahel spanec. Čez nekaj časa jo je zbudil šum in menila je, da čuje korake po sobi. Vzravnila se je in vprašala:

»Kdo pa je?«

Teda se ji je nekaj približalo in mehek glas ji je zadonel na uho:

»Jaz sem, Pavla.«

»Kaj pa delaš zdaj tu za božjo voljo?«

»Tako sem bila v skrbi, da nisem mogla spati. Zato sem prišla gledat, kako vam je.«

»Ti neumno dekle. saj mi ni nič, saj mi je dobro.«

»Potem je prav. Hvala bodi, Bogu! Ne smete zboliti, ne smete... Vedno morate ostati pri nas.«

Ko je dekle to reklo, je Ravnica začutila na svojem licu njene ustnice. Pobožala jo je in ji pošepe-tala:

»Pavla, ti si otrok — dober, dober otrok. Zda pa bodi pametna in pojdi spat!«

»Da, spala bom: pustite me tukaj!« je prosilo dekle. »Na tleh bom ležala.«

zaupno

SLABIČ

Star sem 26 let, zaposlen in se ne morem pritoževati, da se mi slabo godi, čeprav ne bi imel nič zoper večjo plačo. Moti me le to, da me vsaka stvar hudo prizadene. Če ne gre vse po mojih željah, postanem nezadovoljen, napet in se hudo razburim. Zelo hitro izgubim voljo do vsega, če mi gre kaj narobe. Sam se zavedam, da sem preveč občutljiv. Včasih bi najraje kam odšel, pa vem, da tam ne bi bilo nič bolje. Kako se naj spremenim?

JANKO

DRAGI JANKO,

Človek lahko uide vsemu razen smrti in samemu sebi. Kamorkoli gremo, vzamemo sebe s seboj...

Ni človeka, ki bi se mogel izogniti vsem življenjskim nevšečnostim. Z njimi, lažjimi ali hujšimi je treba računati in živeti. Brez njih bi bilo življenje dolgočasno, ker so tudi spremembe včasih koristne.

Ce se človeku ne izpolnijo vse njegove želje, če naleti v življenju na hujše ovire, ki jih ne more obvladati, se pojavi napetost, nezadovoljstvo. Toda človek, ki je trdna osebnost zmora ovire premagati ali jih obiti, drugi z labilno osebnostjo pa že ob lažjih življenjskih ovirah popustijo in so vedno nezadovoljni.

»Odpornost« do življenja pa se pridobi na več načinov. Pogojena je z našo preteklostjo in je odvisna od tega, kako hude so sedanje življenjske razmere in koliko trpimo zaradi neizpolnenih želja. Ljudska modrost je seveda še bolj kratka in enostavna: vsak je sam svoje sreče kovač. Se zdaleč pa ni res, da bi bile ženske za življenje manj odporne kot moški. Razlika je le v tem, da ženske bolj prizadenejo tegobe v čustvenem življenju, moške pa bolj tegobe pri uveljavljanju in poklicnem delu.

Zdravilo za tebe je samo eno: pogledati vase in počasi razvozlati kaj je v tebi, kaj te v življenju ovira in zaradi česa nisi srečen.

NATASA

NI MI VSEENO

Vse moje sošolke so že prave dame in zelo lepo razvite. Med njimi sem videti jaz še pravi otrok, čeprav imam že 16 let. Poglejte: tehtam 41 kg, visoka sem 150 cm, nimam še menstruacije, sem čisto brez prsi, a po obrazu vsa v mozoljih. Ni mi vseeno, da se me sošolke večkrat izposodijo, sošolci pa me niti ne pogledajo. Rada pa telovadim in sem mojstrica v vajah. Mi lahko kaj pomagata z nasvetom?

MINKA

DRAGA MINKA,

že vnaprej ti moram povedati, da si preveč nestrpna. V 14 dneh bi rada popravila vse, kar ti na sebi ni všeč.

Velika res nisi, a še vedno rasteš. Tudi to, da še nimaš menstruacije, je znak, da tvoj razvoj še ni končan, ampak se je šele začel. Se boš zrasla, se se boš zredila, prsi bodo vzcvetele in menstruacijo boš dobila. Ne bodi pa nestrpna in ne prehitevaj časa. Ze velikokrat smo zapisali, da ena dekleta dozorevajo prej, druga kasneje. Ene so »godne« že s 13. leti, druge pa rastejo do 19. leta. Zgodi se, da nekatera dekleta dobe menstruacijo pri 18 letih. Pri eni in drugih pa je spolni razvoj normalen, morda pri zadnjih nekoliko zakasnel.

Tvoje skrbi so torej popolnoma odveč. Prijateljicam, ki so že lepo razvite in ki te rade zafrkavajo, lepo razloži, da boš ti še zelo mladosina in lepa, ko bodo one že ovele in ostarele, kajti narava je pravična: konur prej da, temu prej vzame. Ko boste stare 40 let, jih boš videti ti 30, one pa 50. Zato mi ni treba posebej poudarjati, da si ti na boljšem.

Ker rada telovadiš, s tem nadaljuj, ker boš tako ostala gibčna. Pridobila pa boš tudi lepo in skladno postavo, ki ti bo lahko v ponos.

NATASA

MODNA
BLUZA

Moderna ženska bluza je doživela v zadnjem času nekaj prijetnih sprememb in novosti. Kroji so postali zelo raznovrstni in pestri, tako da lahko na tisti standardni strajčni kroj za nekaj časa kar lepo pozabimo in izberemo kaj svežega in novega.

Ze material, iz katerega so narejene bluze, lahen in tanek, nam pove, da so linije mehke in nežne. Oprieto krojeno bluzo z ozkimi rokavi in zavezanim pa-

som lahko poživlja velik zavezan ovrtnik. Bluza je lahko krojena tako, da se sprednja dela prekrivata in zavežeta ob strani. Rokavi so široki. Se vedno zelo učinkovit pa je kimono kroj z bogatimi rokavi, stisnjenimi v zapestju.

Najbrž ni potrebno posebej omenjati, da so takšne bluze primerne za boljše priložnosti, da se nosijo k elegantnemu krilu ali k večernim hlačam: prav takšna kombinacija pa lahko večkrat nadomesti večerno obleko.

STASA GORENŠEK

SPREHOD
PO TRŽNICI

Celjska tržnica je spet dobro založena. predvsem je dovolj solate in sicer kristalke po 10 do 14 din, majniške po 10 do 12 in berivke po 20 do 30 din. Radič dobite po 20 din, špinačo pa po 15 do 20 din. Tudi druge zelenjave je dovolj. Korenček je po 6 din, peteršilj pa po 9. Za čebulo boste odšteli 5 din in prav tako za zelje v glavah in kisljo zelje. Da ne pozabimo na krompir, ki je po 2,50 do 3 din za kilogram, in na jajčka, ki jih lahko kupite po 90 para do dinar in 10 para. Od sadja dobite jabolka po 4 do 5 din za kg, za cele orehe boste plačali 12 din, za luščene pa 45 do 50 din.

V soboto bodo gospodinje lahko kupile na tržnici tudi žive piščance po 19 din za kg. Dovolj bo tudi mlade solate in čebulčka. Ne pozabite na ribarnico!

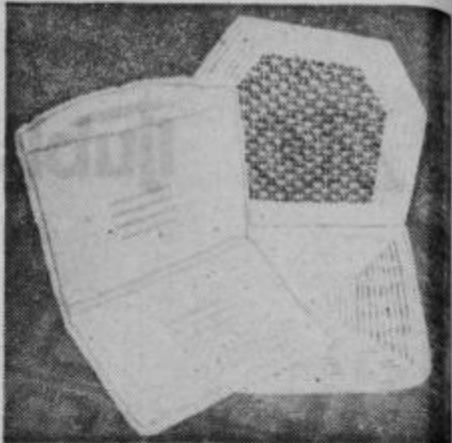
TABLETA IN
VITAMINI

Sodobna ženska poplakne strah pred nezaželeno nosečnostjo s požirkom vode, pišejo v nemškem Quicku. Vsak večer vzame tableto, ki je postala najbolj razširjeno zaščitno sredstvo našega časa. Ker pa raba tabletk ni še v celoti preizkušena, zdravniki in znanstveniki vedno ugotavljajo njene šibke točke.

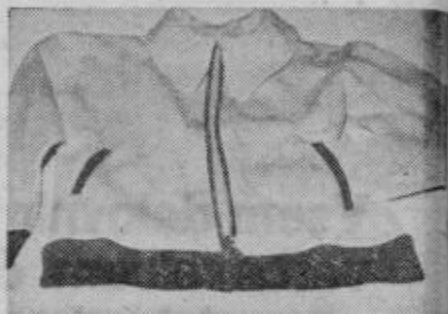
Pred nedavnim so ugotovili, da uživanje tablet povzroča v organizmu hitrejšo izločanje in večjo porabo vitamina C. Ženska, ki jemlje tabletko proti zanositvi, lahko trpi zaradi kroničnega pomanjkanja tega vitamina in je pogosto utrujena, brez volje, dovzetna za infekcijske bolezni. Prav v teh mesecih, ko je nevarnost gripe največja, bi morale žene hkrati s tabletko uživati tudi vitamin C.

priporočamo

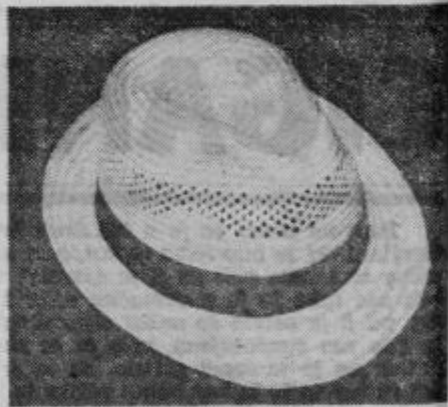
(Zalec)

Ce iščete primerne prevleke za avto, mobilne sedeže, izberite iz ličja lepo pletene sedeže, ki si jih lahko ogledate in seveda tudi kupite v Mladinski knjigi Zalec. Cena je 98 din.

Otroške vetrovke, ki jih izdeluje tovarna Triko iz mešanice sintetične in bombaže, lahko kupite v industrijski prodajalni Zarja Zalec za samo 79,20 din.

Prav kmalu bo tu čas slamnikov, tak ženskih kot moških, zato se že sedaj odločite zanje. V Slamniku Mengeš jih izdelujejo, v Manufakturi Savinjski magazin pa jih prodajajo. Cene: 38,35—58,00 din (ženski) in 11,10—75,00 din (moški) slamnik.

VILEDAN namizni prt je neobčutljiv madeže, pere se v pralnem stroju do 100 stopinj C, likanje je nepotrebno. Velikost 130x160 cm, prodajajo ga v Železnini To nomenclator Zalec. Cena je 113,85 din.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

VELEBLAGOVNICA
TRGOVSKO
CELJE

VSEM DELOVNIM LJUDEM, POSLOVNIM PARTNERJEM in OBČANOM ČESTITAMO OB PRAZNIKU DELA IN OF Z OBLJUBO, DA BOMO ŠE IZBOLJŠALI IN OBOGATILI NAŠO PONUDBO V ZADOVOLJSTVO POTROŠNIKA.

SE PRIPOROČAMO!

TOZD MALOPRODAJA
TOZD PRODAJA NA VELIKO

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

Kaj želimo s sindikalnimi igrami?

V navadi je še, da pred delovnim praznikom 1. majem pobrskamo po tistih stvarih, ki so temu prazniku bližje in zaradi katerih ta praznik tudi je. Resnica je v tem, da je več pomembnejših področij, kot je športno in rekreacijsko, vendar moramo tudi o tem nekaj spregovoriti. Danes življenje zahteva od človeka popolno zbranost in fizično ter psihično pripravljenost, kar pa ne bomo dosegli, če bomo po končanem delu obsedeli doma in gledali televizijo ali dremuckali ali brali, temveč s tem, da bomo kontinuirano nekaj ur tedensko posvečali in namenjali rekreaciji.

V delovnih kolektivih (zlasti celjskih) ta navada vse bolj prihaja v prakso in povedati je treba, da je še obrodila prve pozitivne rezultate. Ljudje, ki so bili prej razdrobljeni in so se ob odhodu iz tovarn izgubili v svojih domovih, se zdaj vračajo. Vidijo, da tisto, kar so delali prej, ni dobro. Zapiranje v svoj krog človeka fizično oslabi, poleg tega pa tudi odvrne od prijateljskega paberkovanja s prijatelji, kar dopolne za strojem zaradi dela ni mogoče. V tistih bolih dveh urah, kolikor jih preživijo v igri z žogo ali kolesarjanju ali samo da opovisi vaje na trim stezi — vse to ji bo pomagalo več, kot si lahko misli. Poznamo družine, ki redno vsak teden obkrožijo trim stezo, jo prehodijo in se vrnejo. Tako delajo tudi nekateri, ki stalno hodijo v hribe ali kegljati.

V Celju so na tem področju naredili v zadnjih letih velik korak naprej in priznati moramo, da so tudi rezultati iz leta v leto boljši. Zanimivo je to, da tu ne gre za nobeno »pravno tekmovalstvo, gre samo za tekmovalstvo s samim seboj, da premagas svoj odpor do rekreacije in športa. Nisi zdrav, če gledaš ali bereš o športu, zdrav boš takrat, če se boš primerno svojemu razvoju in zdravju stalno rekreiral.

Ni smisel v tem, da se z avtomobilom pripelješ do prodajne police, kupiš in se odpelješ, tudi če samo nekaj metrov hodiš, je bolje, kot nič. Uvideti je treba, da se danes borimo proti nasilni komoditeti in to naj bi vsi spoznali in začeli upoštevati.

Ne gre za učenje, gre za dejstva, da je bolje nekaj tistih skromnih prostih ur prebiti v naravi, kot pa v zaprtem stanovanju. Tudi v ostalih občinskih celjske regije se vse bolj odločajo za organizirane sindikalne športne igre. Mislimo, da bi med vsemi občinami tudi na tem področju moralo priti do sodelovanja, izmenjave izkušenj in konkretnih akcij, kot so tekme in podobno. Sindikati pokušajo z organiziranimi ceninimi enodnevnimi izleti, plavalnimi tečaji na morju, smučarskimi tekmami itd. Vse s enim samim ciljem, da bi se v ta širok krog vključil vsak delovni človek (po svojih zmoglostih) in tako okreplil svoje telesno počutje do tiste meje, ki bi mu omogočala in zagotavljala stodstotno izpolnjevanje vseh delovnih obveznosti. Ni vse čepavčiči in peka na konkretni tekmi, ampak tudi nekaj minutni tek po travi ali v gozdu. Če boste to delali, se boste bolj počutili, drugače ne. To pa je cilj, ki ga med drugim tudi zasledujemo tako sindikalne športne igre, rekreacija in sam sindikat kot takšen.

TONE VRABL

SMUČANJE

SMUKA POD OKREŠLJEM

Ob 80-letnici Libele so marljivo delavci športne sekcije priredili tekmovalstvo v veslanju. Proga je odlično pripravil Janko Četina in je bila dolga 700 metrov s vinskih raličk 170 metrov. Med ekipami je zmagala ekipa Aera, ki je prejela prehodni pokal Občinskega sindikalnega sveta Celje. Sledijo: Nivo, Libela, EMO in Cinkarna.

Med posamezniki pa je vrstni red: članice — M. Mulej, J. Mulej (obe Libela), Kurent (Aero); starejši člani — Rožič (Nivo), Tanšek (Libela), Debeljak (Aero), Nuncič (Aero), Korosec (Libela); mlajši člani — Brilej, Stor (oba Aero), Kolar (Cinkarna), Rozman (Libela) ter Kramer (Nivo).

Prihodnjo soboto bo na istem smučišču tradicijski troboj Nivo—Aero—Libela.

KOŠARKARJI NE, ROKOMETAŠI DA

Košarkarjem Kovinotehne ni uspel podvig, da bi v tretji odločilni tekmi premagali v Trbovljah ljubljansko Ilirijo in se nadalje ostali v II. zvezni ligi. Tako bodo naslednjo sezono, ki se je že začela, nastopali v republiški ligi. Dejstvo je eno: pri košarkarjih bo treba marsikaj spreminiti, še razširiti krog igralcev, tako ustvariti konkurenco in vse ostalo. Izpada ni treba jemati tragično, saj ni prišel zgolj slučajno in samo po krivdi drugih, temveč tudi samih Celjanov. Če bodo te pomankljivosti odpravili in se okrepili ekipo se ni bati, da ne bi v prihodnji sezoni ponovno nastopali tam, od koder so letos izpadli.

Rokometasem je skoraj doma spodrsnilo proti Zenici, pendar so le rešili dragoceni točki in po porazu ljubljanskega Slovana še nadalje ostali v borbi za prvo mesto. V naslednjih desetih dneh jih čakajo naporne tekme: že danes igrajo ob 17. uri na Skalni kleti pokalno tekmo z ljubljanskim Slovanom, v nedeljo gostujejo pri zelo neugodni Mehaniki v Metkovičih, prihodnjo nedeljo pa bo derbi v Celju za točke med domačini in Slovanom. Če bodo prebrodili vse tri težavne stopnice se bomo lahko veselili, drugače pa tudi ne gre obupovati. Celjani so kljub poškodovanim igralcem v zadnjem času (razen proti Zenici) pokazali tako dobre igre, da lahko upamo na najboljše. To jim tudi iz srca želimo.

X. FRENKOV MEMORIAL

Jubilejni, deseti namizno-teniški »FRENKOV MEMORIAL«, je v odlični organizaciji TVD Partizan Gaberje uspel nad vsemi pričakovanji. Mnogi udeležba, kvalitetni napredek mladih iz SSD in zagnanost že zrelih mož in žena, prijateljev in nekdanjih soigralcev pokojnega dr. Franceta Rebevskega — to so bile bistvene značilnosti dvodnevne revije namiznega tenisa v gabski telovadnici. Na ekipnem prvenstvu SSD je nastopilo kar 24 ekip s 64 igralci, v ostalih kategorijah pa 80 igralcev in igralke, skupno 144!

Pionirji: 1. Polule, 2. osn. š. I. celjske čete, 3.—4. Hudiča in I. osn. šola. V polfinalu so Polulčani premagali I. osn. š. s 5:4, v finalu pa osn. š. I. celjske čete s 5:3.

Pionirke: 1. Polule, 2. osn. š. Igralke iz Polul so v finalu zmagale s 3:0. Dvojni zmagi zastopnikov iz Polul veljajo vsekakor čestitke!

Mladinci: 1. Tehnična šola, 2. gimnazija, 3. ESC in 4.

SCBP. V finalu je tehnična š. premagala gimnazijo s 5:1, v PF SCBP s 5:0, gimnazija pa ESC s 5:3.

Mladinke: 1. SZŠ, 2. SCBP, 3.—4. ESC in gostinska šola. Mladinke srednje zdravstvene šole so vse svoje nasprotnice premagale s 3:0!

Člani do 35 let: 1. Breznik, 2. Langer (oba Ce), 3. Duh (Mb), 4. Pristovnik (Mb).

St. člani (do 50 let): 1. Zagorac (Mb), 2. Korber (Jes), 3. Stern in 4. Krsnik (oba Mb).

Veterani (nad 50 let): 1. Koser (Mb), 2. Štrumbi (Jes), 3. Končan in 4. Rebevske L. (oba Ce). Zmagovalec Koser je s 66 leti premagal v razburljivem finalu mlanskega zmagovalca, mnogo mlajšega Štrumbila z 2:0!

Ml. članice: 1. Podbrežnik, 2. Gerželj (oba Ce), 3. Svobljak (Mb), 4. Deželak (Ce). Vsekakor odličen uspeh Celjank!

Članice: 1. Kosi-Pogačar

(Lj), 2. Turner (Mb), 3. Lebar (Ce), 4. Konhajzler (Lj). Kostjeva je šele z 2:1 premagala odlično Turnerjevo, pa tudi Lebarjevo je šele v treh nizih z 2:1 premagala Konhajzlerjevo.

Vodja tekmovalstva Pavle Božič je o turnirju dejal: »Naveden sem nad napredkom in znanjem mladih iz SSD. To je ohrabruječe za nadaljnji razvoj namiznega tenisa v Celju, ki je v prvih povojnih letih preživljal zlato dobo, saj smo bili med vodilnimi v SFRJ (tretji v državi, Coh in dr. Rebevske druga v državi v dvojicah!). Propagande za to igro je dovolj. Celje potrebuje športno dvorano, da bomo lahko gojili tudi takšne športe. Tudi st. člani in veterani so nudili gledalcem polno športnega užitka s svojimi igrami, s svojim obnašanjem in tovarištvom pa so dokazali visoko športno moralo ter s tem najlepše počastili spomin na našega FRENKA.«

Nad 40 tekmovalcev v gimnastiki iz celjske regije je nastopilo na republiškem prvenstvu srednjih in osnovnih šol, ki je bilo v Ljubljani. Z uvrstitvami smo lahko kar zadovoljni. Pri mladinkah je bil ESC tretji (ekipa na sliki), med posameznicami Slapšakova druga, Malgajeva (obe ESC) šesta in Strelčeva (PSC) enajsta. Vrsta PSC je bila v generalni uvrstitvi peta. Mladinci RSC iz Velenja so bili v generalni uvrstitvi peti, Končan iz celjske gimnazije pa je postal republiški prvak na drogu. Pri pionirjih je bila II. osn. š. Celje četrta, med posamezniki pa je bil Pleteršek deveti, Jurak pa enajsti. Pleteršek si je priboril bron na bradli. Pri pionirkah je bila II. osn. š. Celje osma, osn. š. KD Kajuh iz Šostanja pa deseta. Med posameznicami sta bili iz celjskega področja Strnadova in Korenova (II. os. š. Celje) na 23. mestu.

K. JUG

Foto: D. Medved

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

PORAZ VODEČEGA

V nadaljevanju tekmovalstva v I. skupini CNP so se srečanja končala: Boč — Straža 2:2, Osankarica — Šostanj 1:1, Papirničar — Senovo 1:2, Ponikva — Ljubno 3:2, Vojnik — Celulozar 0:0, Kovinar — Opekari 1:0.

LESTVICA					
Opekari	15	9	3	3	31:13
Osankarica	15	8	2	4	35:31
Šostanj	15	7	6	2	34:19
Straža	15	8	3	4	54:31
Kovinar	15	8	3	4	23:12
Ljubno	15	9	1	5	49:24
Senovo	15	8	2	5	25:25
Celulozar	15	5	1	9	34:51
Boč	15	5	1	7	31:40
Vojnik	15	3	3	9	25:43
Papirničar	15	4	0	11	21:39
Ponikva	15	1	2	12	23:53

Rezultati II. skupine: Gotovlje — Zalec 0:2, Straža B — Pivovar 2:2.

Rezultati mladinske lige: Dravinja — Brežice 2:2, Smartno — Klavdivar 2:0, Kovinar — Polzela 0:2, Olimp — Rudar 1:6, Steklar — Šostanj 2:1.

T. TAVCAR

SUSPENZ KUDRU IN ANDJELKOVIČU

Sekretariat upravnega odbora ZNK Klavdivar je na svoji seji v ponedeljek sprejel zelo ostre ukrepe proti igralcem I. moštva Kudru in Andjelkoviču, ki sta v nedeljo, na tekmi proti NK Izoli v Izoli, grobo kršila klubsko disciplino in splošne etične norme športnikov.

Oba igralca pri odhodu v Izolo nista hotela vstopiti v avtobus z izgovorom, da se bosta peljala s Kudrovim osebnim avtom, zahtevala pa sta gotovino za prehrano na poti. Na pojasnilo vodje potovanja, da je klub najel avtobus za posebno vožnjo in da sta na poti organizirana kosilo in večerja, sta igralca odšla.

Moštvo Klavdivarja, ki se bori za vrh tabele, je zaradi odsotnosti obeh igralcev moral nastopiti okrnjeno, kar se je nedvomno poznalo pri igri in verjetno tudi pri končnem rezultatu. Višek netovarskega odnosa do celjske športne publike pa sta oba igralca demonstrirala v Izoli, kjer se nista javila klubskemu vodstvu, pač pa sta se vsedla med gledalce. Ko ju je ob koncu I. polčasa vodja ekipe pozval, naj prideta v garderobo in pomagata moštvo v II. polčas, sta ga ironično zavrnila, češ da sta se pripeljala v Izolo gledat tek-

mo, ne pa igrati.

Pri obeh igralcih, posebno še pri Andjelkoviču ne gre za prvi primer izsiljevanja denarja ali boljših pogojev, kot jih imajo v našem amaterskem kolektivu ostali igralci. Za svoja negativna stališča je Andjelkovič nekajkrat pridobil tudi ostale igralce in s tem poskušal organizirati enotno zahtevo igralcev po denarnih nadomestilih. Klubsko vodstvo se je z Andjelkovičem nekajkrat pogovarjalo in ga prepričevalo, naj ne razdvaja kolektiva, pač pa naj se bori za njegovo enotnost, ki je edina porok za športne uspehe.

Vodstvo kluba se je po izlošnem dogovoru odločilo, tudi za ceno uvrstitve na prvenstveni lestvici, obračunati z nosilci negativnih tendenc v I. moštvo in je sklenilo igralca Kudra in Andjelkoviča takoj suspendirati in predlagati disciplinski komisiji, da izreče najstrožje ukrepe, ki ga za take primere dovoljuje disciplinski pravilnik NZJ.

Sprejet je bil tudi sklep, da bo o zadevi preko Novega tednika in Radia Celje obveščena celjska športna javnost, od katere pričakujemo odbor ZNK Klavdivar polno podporo pri naporih za ureditev razmer v klubu.

USPEŠNO AMD ŠLANDER

Na 21. skupščini AMD Slander so zborovalci prisostvovali uspešnemu obračunu društvenega dela in življenja v zadnjih treh letih. AMD Slander se s 3.700 člani uvršča na 2. mesto v SRS po svoji množčnosti, pa čeprav trenutno vključuje v svoje vrste le nekaj nad 30 odstotkov vseh motoriziranih občanov Celja. Uo pod vodstvom pooblaščenega predsednika Albina Zupanca, ki je polnih 28 let uspešno vodil društvo, je uspešno uresničeval programske naloge. Poleg množičnosti je uspel razviti najrazličnejše dejavnosti, se je pri svojem delu uspešno povezoval z LT, AMZ Slovenije in ZSAM, obenem pa krepil materialno bazo, ki je služila interesom članstva in društva. V zadnjih treh letih je bilo v okviru avtomoto šole izločanih nad 2.700 voznikov. Instruktorji so pri tem poku oporabili nad 20.900 ur. V turistični delavnici AMD iz leta v leto nudi več uslug zainteresentom — v zadnjih treh letih 8.560, v mehanični delavnici 7.580 in v tehnični bazi 8.475! To so številke, ki naravnost presenečajo in kažejo na moč društvenega delovanja. Tudi strokovne službe, v katere je vključenih že kar 19 strokovnih kadrov, so svoje delo opravljale vzorno z vso pozornostjo do koristnikov uslug. Športna aktivnost je ob tolikšnih nalogah nekoliko zastajala, pa čeprav ima AMD

odlično organizacijski in sodniški kader. Zaradi neprimerne proge je AMD moral opustiti go-kart tekme v centru mesta, pa tudi moto kros na tleh pri Celjski koči je bil opuščen, ker makadamska cesta do tekmovalnih terenov ni več primerna za prireditelje večjega obsega.

V razpravi so udeleženci skupščine dali vrsto pobud in misli za obogatitev društvenega dela, ki jih je v svojem poročilu več ali manj nakazal tudi Albin Zupanc. Gre za dopolnitev društvenega življenja in dela ter notranje organizacije v skladu z novo ustavo, za ureditev prepotrebnega poligona za šolanje voznikov (poligon bi kot učni prostor imel vsekakor širši pomen tudi za vrsto drugih kategorij občanov), za večjo skrb pri vzgoji članstva in občanov z novimi prometnimi pravili in predpisi, da bi krvni davek na cestah bil čim manjši, za spoznavanje in instruiranje članstva pri vzdrževanju in odpravljanju manjših okvar na vozilih, za organizacijo množičnih športno-turističnih avtomoto rallyjev in ocenjevalnih vo-

ženj, za prikazovanje filmov iz prometa, avto športa in turizma ter pozitivno športno aktivnosti. Med pomembne naloge pa je vsekakor šteti vključitev društvenega dela v naloge SLO. Izražena je bila tudi sugestija, da bi AMD skupno z drugimi organi in organizacijami pristopil k ureditvi avtočampa pri šmartinskem jezeru, ker bi s tem to zanimivo področje močno pridobilo na turizmu.

Ob zaključku skupščine so podelili najuspešnejšim članom AMD priznanja in plakete ter značke. Dosedanji predsednik Albin Zupanc je prejel od AMZ SRS zlato plaketo ter zlato plaketo B. Kidriča, Stane Dolar in Ivo Terčič, častni znak znak AMZ SRS ter priznanja pa so med drugim prejeli tudi najboljši športniki AMD Slander: Saibor, Arčun, Gajšek in Pinter.

Novemu 15-članskemu odboru, kjer so zamenjali kar 50 odstotkov sedanjih funkcionarjev in s tem močno pomladili UO, bo predsednikoval Edo Steblovnik.

K. JUG

NOV REKORD DOBOVIČNIKA

Celjski strelci so imeli občinsko prvenstvo v streljanju s precizno zračno puško. Kar enajst tekmovalcev je doseglo normo za republiško prvenstvo. Najboljši rezultat in novi celjski rekord je dosegel Marjan Dobovičnik, ki je zadel 561 krogov od 600 možnih. Sledijo: Sršen 548, Jeram 546, Jager (vsi Celje) 545, Petrič (Tempo) 537.

Le dan prej pa so celjski strelci nastopili v ligi prijateljskega na Ravnah. V tretjem kolu so ponovno dosegli najboljši rezultat in povedli. Zadelo so 1823 krogov. Med posamezniki je tkrat zmagal Jeram 373 pred Dobovičnikom 369 in Kuštrinom 364. Četrto, zadnje kolo bo na programu v soboto v Celju.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Pisali smo že o gradnji skladiščnih prostorov TEHNO-MERCATORJA. Danes toliko bolj svečano zastavljamo ponovno besede o gradnji in doseženih uspehih v prvi fazi te gradnje. Ta je praktično zaključena, kar predstavlja v fizičnem obsegu 8400 kvadratnih metrov efektivne skladiščne površine. Ta podatek veliko pove, obenem pa je zelo skop. Zato je potrebno, da ob tem današnjem prazniku, ki simbolizira delo in njegove sadove, spregovorimo obširneje o vsebinskih zasnovah posodobitve poslovanja v Tehno-mercatorjevem TOZD VELEPRODAJA.

TOZD VELEPRODAJA je organizirana po novih ustavnih načelih. Korak naprej so storili tudi z notranjo organizacijo in medsebojnim povezovanjem, kar seveda utrjuje samopravno in politično skupnost TOZD VELEPRODAJA. V njeni strukturi so izoblikovani sektorji, ki so že in še bodo popolneje perspektivni nosilci celotne dejavnosti te temeljne organizacije.

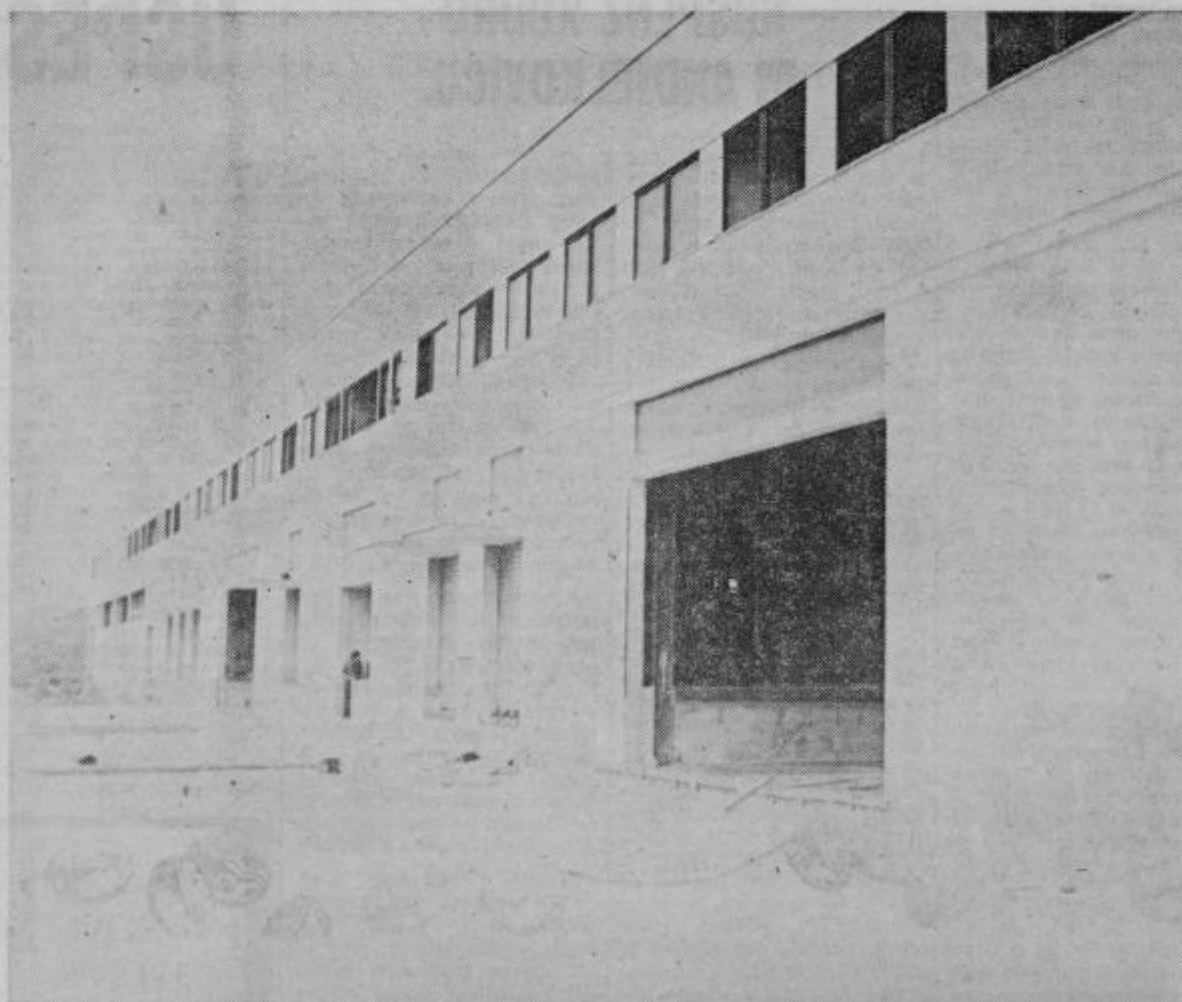
Kakšna je trenutno konkretna podoba tega delovanja in kaj sploh pomenijo novi skladiščni prostori, ki so rezultat prizadevnega dela tega znanega trgovskega kolektiva, ki ga poznajo doma v celi Jugoslaviji?

Ko govorimo danes o končani prvi fazi gradnje skladiščnih prostorov, imamo v mislih tudi celotno gradnjo, ki bo pomenila ob zaključku 22 tisoč paletnih mest v sodobnem silosu, ki bo meril v višino 20 metrov. Če temu prištejemo skladišče, ki je že gotovo (visokoregalno skladišče) in meri v dolžino 165 metrov, v širino pa 60, pomeni ta pridobitev veliko število ur in sredstev. K omenjenemu skladišču spada še dodatno posebno skladišče, ki je namenjeno gradbenemu materialu in zahteva posebno gradnjo zaradi prilagajanja transportu in posebnemu poslovanju z gradbenim materialom.

Ni še dolgo tega, ko smo Celjani negodovali zaradi skladišč, ki jih je imel Tehno-mercator v strogem centru mesta. To so bila skladišča za gradbeni material v Vodnikovi ulici, steklo, porcelan in keramika, barve, laki in kemikalije v Miklošičevi ulici, in elektro instalacijski material na Mariborski cesti. Ropot, zaprt promet zaradi tovornjakov in podobne nevšečnosti so bile v središču Celja na dnevnem redu. Vsega tega zdaj ni. Vsaj ne pod napisom Tehno-mercator. Vse te prodajne enote je sprejelo novo in sodobno skladišče, ki je s tem spremenilo tudi način in učinek poslovanja. Ker ni več razdrobljenosti skladiščnih prostorov, so se bistveno zmanjšali transportni stroški, kar pomeni tudi znaten prihranek časa. Sodobno skladišče v Bukovžlaku ima tudi svoj industrijski tir, to pa tako, da je tir priključen s severne strani, z južne pa kamionske nakladalne rampe. Ob samem skladišču je neposredna cestna povezava ob novi magistralni cesti vzhod—zahod, kar je nedvomno velikega pomena za skladišča. Vendar so sedanja visokoregalna skladišča, ki obsegajo 6500 kvadratnih metrov in skladišče gradbenega materiala prehodnega značaja, saj bodo dobila končno funkcijo sinhroniziranega dela šele ob zaključenih delih celotnega skladiščnega kompleksa. Z dobro povezavo zunanega transporta so tako tudi maksimalno izkoriščena notranja skladiščna transportna sredstva. Skoraj bi bilo odveč omenjati to, da je z novim skladiščem TOZD VELEPRODAJA pridobila na hitrejšem, boljšem in cenejšem poslovanju. Vsi dobro vemo, kaj to pomeni v današnjih prizadevanjih za boljše poslovne rezultate in v novih odnosih v združenem delu! Zaradi prejšnje velike razdrobljenosti skladišč ni bilo mogoče doseči na področju prodaje optimalnega izkoristka. Z združitvijo nabavno-prodajne operative in sodobne povezave s trgov in ob istočasni ekspanziji na področju prodaje na jugoslovanskem tržišču bo možno povečati fizični obseg prodaje. Kajti v Tehno-mercatorju se zavedajo, da mora grosistična prodaja distribuirati takšno blago, ki ga tržišče potrebuje pod najugodnejšimi pogoji. Dobra organizacija skladiščnega poslovanja, hitra odprema blaga, cenen transport — to so osnovne naloge pri vsaki grosistični dejavnosti.

Vse kaže, da se pri Tehno-mercatorju ne samo zavedajo, temveč tudi uresničujejo zastavljene in načrtovane naloge. In to z doslednostjo in vztrajnim delom, ki velja mnogo truda, vlaganja in velikokrat tudi samoodrekanja. Brez vsega tega in visoke delovne zavesti ne bi dosegli takšnih rezultatov, kakršne beležijo ravno ob prazniku dela. Zato velja ta omenjena pridobitev uspeh ne samo za kolektiv delovnih ljudi Tehno-mercatorja ampak za vse delovne ljudi pri nas. Pa seveda tudi potrditev prave poti in zasnove celotne samoupravljaljske zgradbe našega sistema.

USPEŠEN DELAVSKI PRAZNIK

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM V VARŠAVO?

Vsak teden bomo med našimi bralci izbrali dva potnika za izlet z NOVIM TEDNIKOM V VARŠAVO.

V četrtek, 9. maja začnemo z nagradno igro. Pripravite fotografije. Poslušajte Radio Celje. Fotografije boste lahko poslali: mladi od 15. do 20 let, kmetje in delavci nad 20 let. Seveda, moške in žene. 9. maja dobro preberite vsebino in potek igre. Danes vam lahko zaupamo predvsem tole: izmed vaših fotografij bomo v uredništvu izžrebali 4, jih objavili, med njimi pa bodo bralci s kuponi izbrali vsakič po enega potnika za Varšavo. Praznih rok seveda bralci ne bodo ostali. Kdor bo poslal kupon ali več kuponov in glasoval za enega izmed štirih objavljenih kandidatov, se bo tudi sam znašel v bobnu sreče.

Več prihodnjič!

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK

RES PRVI V SVETU!

VARŠAVA

ZLATARNE — CELJE TOZD — TRGOVINA

vabi k sodelovanju tovarišice in tovariše, ki bi se želeli zaposliti na enem izmed naslednjih delovnih mest:

1. VODJA službe programa in raziskave trga

Za to delovno mesto se zahteva, da je kandidat diplomiran ekonomist s 3. leti delovnih izkušenj ali ekonomist s 5 let delovnih izkušenj

Ostali pogoji:

- znanje nemškega ali angleškega jezika,
- poskusno delo 3 mesece
- stanovanja ni.

2. REFERENT uvoza in izvoza

Za to delovno mesto se zahteva, da je kandidat ekonomist s 5 let prakse v komercialnih poslih, od tega najmanj 3 leta na zunanjetrgovinskih poslih

Ostali pogoji:

- aktivno znanje nemškega ali angleškega jezika,
- dovoljenje za opravljanje zunanjetrgovinskih poslov
- poskusno delo 3 mesece
- stanovanja ni

3. SAMOSTOJNI REFERENT za servisiranje

Za to delo se zahteva, da je kandidat ekonomist z najmanj 3 leta prakse v komercialnih poslih,

Ostali pogoji:

- pasivno znanje nemškega jezika,
- poskusno delo 3 mesece
- stanovanja ni

4. REFERENTA za ekonomsko propagando

Za to delovno mesto se zahteva, da ima kandidat srednjo šolo za oblikovanje in vsaj dve leti prakse pri ekonomski propagandi.

5. BLAGOVNEGA KNJIGOVODJO

Za to delovno mesto se zahteva ekonomska srednja šola in nekaj let prakse v knjigovodstvu

— poskusno delo 3 mesece.

6. SALDAKONTISTA

Za to delovno mesto se zahteva da ima kandidat srednjo ekonomsko šolo in nekaj let prakse v knjigovodstvu

Poskusno delo 3 mesece.

Ponudbe je poslati do 10. 5. 1974 na naslov ZLATARNE CELJE — TOZD TRGOVINA

TOZD ZLATARNA CELJE, Celje

1. OBRAČUN proizvodnje

Za to delovno mesto se zahteva da ima kandidat srednjo ekonomsko šolo in nekaj let prakse v knjigovodstvu.

Poskusno delo 3 mesece.

2. KNJIGOVODJO osebnih dohodkov

Za to delovno mesto se zahteva, da ima kandidat srednjo ekonomsko šolo in nekaj let prakse v knjigovodstvu.

Poskusno delo 3 mesece.

3. STROJEPISEC — administrativni tehnik

Zahtevana izobrazba:

administrativna šola in nekaj let prakse pri administrativnih delih.

Poskusno delo 3 mesece.

4. 2 delovni mesti INFORMATORJEV nočnih čuvajev (moški)

Za to delovno mesto se zahteva nepopolna srednja šola in odslužen vojaški rok.

Poskusno delo 3 mesece.

Ponudbe je poslati do 10. 5. 1974 na naslov ZLATARNE — CELJE, TOZD Zlatarna Celje, Celje

IZBRANA ZA VAŠ OKUS KAVA

„Savinja“

LESNO INDUSTRIJSKI
KOMBINAT CELJE

žagan les, furnir, ladijska
tla, opaž, elat, sodi,
pohištvo

ob prazniku dela in OF čestitamo
vsem delovnim ljudem
in poslovnim sodelavcem

Se priporočamo!

TOVARNA AROM
in
ETERIČNIH OLJ
CELJE, Ipavčeva 18

Proizvaja vse vrste arom in želi svojim
partnerjem za praznik dela mnogo uspehov

OPEKARNE

LJUBEČNA PRI CELJU

LJUBEČNA

Vsem delavcem želimo
najboljše uspehe
v delu
in samoupravljanju

SLAŠČIČARNA

ZVEZDA

CELJE

Iskreno čestitamo
za 1. maj
in se priporočamo!

Minerva ZALEC — JUGOSLAVIJA

TOVARNA ZA PREDELAVO PLASTIKE IN KOVIN

Ob zadovoljstvu, da uspešno
uresničujemo dogovorjeno politiko
stabilizacije, dobrega gospodarjenja
in samoupravnih odnosov iskreno
čestitamo za dan OF in 1. maj.

KOMUNALNO OBRтни CENTER
VELENJE,
TOZD KOMUNALA,
REKREACIJSKI CENTER

IZ BAZENA V SAVNO IN NAZAJ

Velikokrat sem že slišal klepe...

Kam pa greš popoldne?

Verjetno v Velenje. Mali se mi bo igral na otroškem
igrišču, z ženo pa se bova kopala v zimskem bazenu
in poskusila tudi, kako je v savni.

Zakaj pa greš ravno v Velenje?

Ker je blizu in lahko vse opravim v treh, štirih
urah.

No, in tako se je začelo. Vsedeš se v avto ali avto-
bus in odpelješ proti Velenju, kjer imajo solidno ure-
jen rekreacijski center tik ob avtobusni postaji. Za
otroke (če jih imate in se ne bodo kopali) je po-
skrbljeno, saj se lahko igrajo na prijetno urejenem
otroškem igrišču v neposredni bližini bazenov in šport-
nih igrišč. Če vas je volja, se lahko pred odhodom v
bazen poskusite v igranju tenisa ali odbojke (poleti
tudi balinanja), potem okrepčate v priročnem bifeju
in — že ste na kopanju: voda v zimskem bazenu je
topla 28 stopinj in odkar imajo nove filtrirne naprave
(po principu popolne avtomatike se voda zamenja vsa-
ke štiri ure, to pa je delo JEKLO RUSE), je voda kri-
stalno čista. Ob koncu lanskega leta, ko so kopalni
center obnavljali so napravili tudi savno. Posredujemo
nekaj napotkov:

— savna pomaga pri izpopolnjevanju naših fizičnih
sposobnosti;

— v savno ne hodite s prepolnim želodcem in tudi
lačni ne;

— razen vročine je za savno enako važno tudi ohla-
jevanje in prav menjava vročine in hlada zagotavlja
uspeh. Obe fazi naj enako dolgo trajata.

— po zračni kopeli je na vrsti mrzla voda. Polivajte
se počasi s cevjo po nogah in rokah navzgor, nazadnje
pa še obraz. Mrzla prha na glavo ni primerna.

— savna je primerna za vse (razen srčne bolnike),
predvsem pa za otroke, saj je finski zdravnik dr. Ven-
ko po testiranju 138-tilh otrok ugotovil, da savna po-
zitivno vpliva na tiste otroke, ki so slabotni in nervoz-
ni, po »savniranju« pa se vse to odpravi.

— po savni postanete lepši, izgubite odvečne kilo-
grame, postanete elastičnejši in sploh se boljše počuti-
te. Čas med eno in drugo kopeljo naj bo enak in ne
daljši kot deset dni!

— vse podrobnejše informacije pa dobite direktno
na upravi rekreacijskega centra — telefon uprave 85572,
bife 85573, zažele ne pa so predhodne rezervacije, da
ne bi prišlo do nezadovoljstva, kajti večji del je savna
zasedena!

— savno je možno obiskovati tudi v poletnem času,
ko bo odprt letni bazen, torej v savni ste lahko v vsa-
kem letnem času, to pa vam omogoča boljše počutje!

Po tako opravljenem »športnem« popoldnevu (igra-
nje tenisa ali odbojke in kopanje v bazenu ter savni)
se lahko okrepčate v bifeju, kjer po solidni ceni nudijo
razna jedila in pijačo. V sezoni bodo imeli tudi glasbo
in zabavne večere, tako da vam v rekreacijskem cen-
tru v Velenju resnično ne bo nikoli dolgčas.

VABI VAS KOMUNALNO OBRтни CENTER,
TOZD KOMUNALA,
REKREACIJSKI CENTER
IN VAM ŽELI VESELE PRVOMAJSKE PRAZNIKE!
KJE?
OB LEPEM IN SLABEM VREMENU V VELENJU
V ZIMSKEM BAZENU IN SAVNI!

Kvalitetno PIVO pivovarne LAŠKO

TUDI NAGRAJUJE

8 zamaškov s črkami

Z L A T O R O G

pošljite na naslov:
PIVOVARNA LAŠKO

Zbirke zamaškov pošiljajte posebej! Kolikor zbirk, toliko vaših srečk.
Čim več osmic, tem več uspeha pri žrebanju, ki bo:

13. aprila v Mariboru

11. maja v Ptuj

29. junija v Celju

Nagrade:

9	6	18	9	30	60

Vsakokrat trije avtomobili, tri motorne žage, dve kosilnici itd.

**Uživajte pri zbiranju, ob pričakovanju nagrad
in z laškim pivom ZLATOROG!**

Na vsako vašo kuverto z osmimi zamaški - vaš naslov!

OZD KOMBINAT

KONUS

SLOVENSKE KONJICE

Zavedamo se, da bomo lahko samo z nadaljnjim uresničevanjem ustavnih sprememb dosegli še uspešnejše delovne rezultate.

Utrditi moramo neposredno samoupravljanje v temeljnih organizacijah združenega dela in odločni smo, da bomo izpeljali zastavljene naloge na področju samoupravljanja in gospodarjenja.

VSEM DELOVNIM LJUDEM ISKRENO ČESTITAMO ZA DAN OF IN DELAVSKI PRAZNIK 1. MAJ

alpos

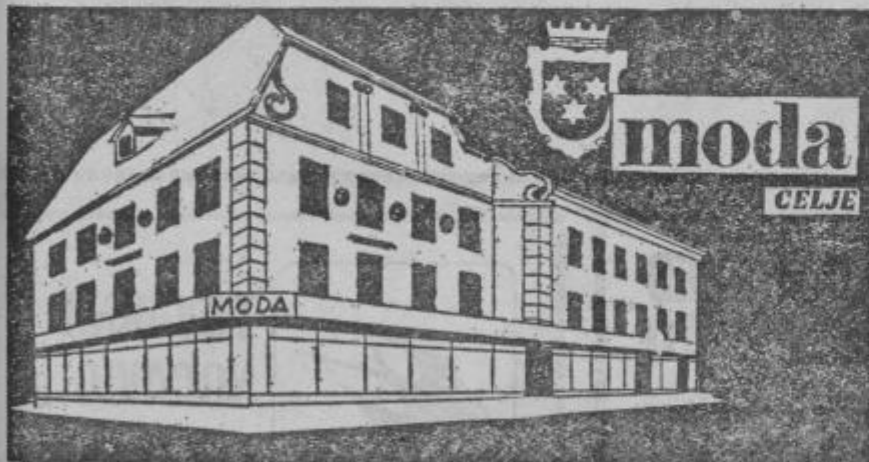
63230 Šentjur pri Celju

Oprema za gostinstvo, trgovino in turizem, posredništvo, stroje za izdelavo kovinskih izdelkov in opreme

tovarna kovinskih izdelkov in opreme

ISKRENO ČESTITAMO ZA DELAVSKI PRAZNIK Z ŽELJO, DA BI SE V GOSPODARSKEM RAZVOJU NERAZVITIH IZRAZILA DRUŽBENA SOLIDARNOST V KORIST HITREJŠEGA RAZVOJA CELOTNE SLOVENSKE SKUPNOSTI.

TRGOVSKO PODJETJE

ZA PRAZNIK DELA ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM SE PRIPOROČAMO!

Trgovsko podjetje MODA Celje s poslovnimi enotami: Volna, Vesna, Manufaktura, Drogerija, Stari trg, Baby, Mladost in Torbica.

Bližajo se dnevi kampiranja, ribolova, kopanja in druge rekreacije. Pohitite v novi oddelek športne opreme POSLOVALNICE 3 (POHIŠTVO) v Žalcu, kjer boste izbirali po želji vse, kar potrebujete za dopust in praznični vikend.

Premog iz bosanskih rudnikov na kredit od 6 do 10 mesecev, brez pologa, dostava na dom, lahko kupite v poslovalnicah SAVINJSKEGA MAGAZINA.

Ne čakajte na letni čas, ko bo d obava otežkočena!

10 % popusta boste deležni, če kupite zmrzovalno skrinjo LTH Škofja Loka, do 10. maja letos.

Znižane cene za konzerve, pijačo in drugo ob prvomajskih praznikih. Obiščite prodajalno SAVINJSKEGA MAGAZINA!

Braslovško jezero je že odprto. Koristite možnosti počitka in rekreacije.

lovenske železarno

žična

tovarna žičnih izdelkov
ipavčeva 20
63000 celje
telefon 063 25 830
telex 33 550 yu žična

Čestita vsem delovnim ljudem
in poslovnim partnerjem
za praznik dela 1. MAJ

Vulkanizacija Celje

delovnim ljudem
in občanom
iskreno čestitamo
za praznik dela
1. MAJ
in DAN OF

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

JUGOSLAVIJA
ustanovljena leta 1788
185 LET

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM
SODELAVCEM ČESTITAMO ZA PRAZNIK
DELA 1. MAJ in DAN OF

KOMBINAT
»HMEZAD«

MESNINE

CELJE

vsem delovnim ljudem in cenjenim potrošnikom
čestita za praznik dela 1. maj.

Kolektiv »MESNINE« se priporoča za obisk!

SUROVINA
MARIBOR

MARIBOR, POBRESKA C. 20

Podjetje za promet z odpadnim
materialom ter predelavo
tekstila
uvoz — izvoz

Delovnim ljudem k prazniku dela 1. MAJU čestita
kolektiv »Surovina« TOZD Celje, Mariborska 63

Vsem delovnim ljudem čestitajo
k prazniku dela 1. maju

Skupščina občine LAŠKO

Občinska konferenca ZKS Laško

Občinska konferenca SZDL Laško

Občinski sindikalni svet Laško

Občinski odbor ZZB NOV Laško

Občinska konferenca ZMS Laško

VSA SAVINJSKA S CELJEM VRED
JE ENO MESTO
KAKOR DA SO V NAŠI SLUŽBI

TOVARNA
NOGAVIC
POLZELA

*Lastovka iz Polzele
prinaša nove proizvode!*

- PLER
- GOLDEN PANTY
- GALA
- BRIT

PLER in GOLDEN PANTY sta preventivni hlačni nogavici, namenjeni ženskam, ki veliko stojijo!
GALA hlačne nogavice so izredno fine, ojačane v zgornjem delu in gladko pletene.
BRIT so kvalitetne, raztegljive hlačne nogavice. Cena je zelo ugodna!

tololo

**TOVARNA LAHKE OBUTVE
ŠENTJUR PRI CELJU**

PONOSNI SMO, DA LAHKO NA NAŠEM NERAZVITEM OBMOČJU POKAŽEMO NA USPEHE, KI SMO JIH DOSEGLI V NAŠI DELOVNI ORGANIZACIJI. NE BOMO OSTALI PRI TEM, KAR SMO DOSEGLI V GOSPODARJENJU IN PRI RAZVIJANJU SAMOUPRAVNIH ODNOSOV.

VSEM DELAVCEM KLIČEMO NAJ ŽIVI
1. MAJ, DELOVNI PRAZNIK VSEGA
SVETOVNEGA PROLETARIATA.

POLZELA

TOVARNA NOGAVIC * POLZELA

ŠE NAPREJ SE BOMO TRUDILI, DA BOMO PRI DELU IN V SAMOUPRAVLJANJU URESNIČEVALI STALIŠČA ZK IN VSEBINO USTAVNIH SPREMEMB. ČESTITAMO ZA DAN OF IN ZA 1. MAJ PRAZNIK DELA!

IP KONJICE

HITRA RAST

Lesno industrijsko podjetje Slovenske Konjice zavzema pomembno mesto med jugoslovanskimi in slovenskimi izdelovalci otroškega pohištva in tekstilnih garnitur iz bora, pa tudi za večjega proizvajalca stavbnega pohištva. Podjetje je med prvimi pri uveljavitvi nova ustavna razumom ustanovilo šest delovnih organizacij združenih v eno, od katerih je vsa specializirana za določeno proizvodnjo z določeno tehnologijo, organizacijsko obli-

ko in zagotovljeno lastno surovinsko bazo. V preteklem obdobju so se v podjetju usmerjali predvsem v kvantitativno zvišanje proizvodnih in standardnih kvalitete. Zato so zgradili nove objekte v Oplotnici in Vitanju ter rekonstruirali ostale TOZD. Večja obnovitvena dela so bila namenjena povečanju proizvodnje v Poljčanah, Slovenski Bistrici in Slovenskih Konjicah. Rast Lesno industrijskega podjetja je bila tako zagotovljena.

Vsa investicijska, komercialna, organizacijska, kadrovska in druga dejavnost je letos usmerjena v proizvodnjo izdelkov visoke kvalitete. To pomeni, da mora LIP še bolj oplemenititi surovine in se usposobiti za še bolj izkoristek lesa. V ta namen bodo investirali več sredstev v dodatno opremo specialnih strojev: opremo za krpanje, spajanje dolžin in širin, sušenje lesa, skladiščenje ter notranji in zunanji transport, temeljito pripravo surovin za nadaljnjo predelavo, vse za-

to, da bi bolje izkoriščali lesno maso.

Kvaliteto bodo dosegali tudi z boljšim izkoriščanjem delovnega časa, boljšo organizacijo dela in delovno disciplino ter z nenehnim uvajanjem nove, moderne tehnologije (s stroji in pripomočki visoke storilnosti) v proizvodnjo.

**LETO 1974 — LETO
VIŠJEGA
STANDARDA**

Naslednja važna programska naloga za leto 1974 je višji standard vseh zaposlenih v podjetju. Smotrna organizacija dela, stroji večjih kapacitet, delovna disciplina in boljši izkoristek lesne mase — vse to omogoča večjo storilnost in fizično olajša delo. Osební dohodki zaposlenih iz proizvodnje. Računajo, da se bo rastejo skupaj s storilnostjo dela in fizičnim obsegom proizvodnje za 15 do 20 odstotkov, celotni dohodek pa celo za 70 odstotkov. Da bi zagotovili čimboljši standard delavcev, bodo v podjetju uredili tudi sanitarije, garderobe, izboljšali poslovanje menz in ostalih objektov

družbenega standarda. Istočasno bodo uredili tudi delavnice in njihovo okolico, da bodo delavci delali v primerljivih delovnih pogojih. Predvideli so tudi sredstva za rekreacijo, ki bo močno vplivala na dobro počutje vseh zaposlenih.

**LETO 1974 — LETO
PRIPRAV NA TRILET-
NE INVESTICIJE**

Letos bodo v podjetju pripravili elaborate in načrte triletnega investicijskega plana. Namen vlaganj je ta, da bi si podjetje zaokrožilo in utrdilo lastno surovinsko bazo in z naložbami dosegalo večjo finalizacijo proizvodov. Pri tem bo morala odigrati pomembno vlogo solidarnost

med TOZD, ki bodo združevale sredstva za doseg enotnega cilja — čimboljšega poslovanja podjetja.

LIP je delovna organizacija, ki se od drugih tovrstnih podjetij razlikuje v tem, da proizvaja predvsem končne lesne izdelke in z njimi prodira na svetovni trg. V ilustracijo naj povem, da je lani podjetje izvažalo skoraj tretjino celotne proizvodnje. Tudi letos so si zastavili jasne cilje. Z uresničenjem letnih bodo z lahkoto konkurirali ostalim lesno industrijskim podjetjem, s katerimi se srečujejo na svetovnem trgu, z razvojem in poglobljanjem samoupravnih odnosov pa bodo ustvarili osnovo za boljše delo in svojo rast.

Lesno industrijsko podjetje v Poljčanah.

t i m

tovarna izolacijskega materiala laško

63270 LAŠKO
JUGOSLAVIJA

Tovarna izolacijskega materiala
Rudnik premoga, gline in peska
Organizacija skupnih služb

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM
PRIJATELJEM ČESTITAMO K PRAZNIKU DELA
1. MAJU IN K DNEVU OF

Nudimo vam naše kvalitetne izdelke:

TIM STIROPOR za toplotne in zračne izolacije

TIM bitumenski izdelki za hidroizolacije
v gradbeništvu

TIM stiropor embalaža

TIM hladilne torbe »ISABELL«

KONFEKCIJA OBLAČIL ROGAŠKA SLATINA

PROIZVAJAMO MOŠKO, ŽENSKO
IN OTROŠKO TEŽKO KONFEKCIJO
PO NAJNOVEJŠI MODI

Vsem delovnim ljudem čestitamo k prazniku
dela 1. maju in k dnevu OF.

Izdelujemo kvalitetno moško, žensko in otroško
konfekcijo po najnovejši modi.

Naše izdelke dobite v vseh specializiranih
konfekcijskih prodajalnah in veleblagovnicah
po vsej državi.

Prepričajte se o kvaliteti naših izdelkov!

Juteks

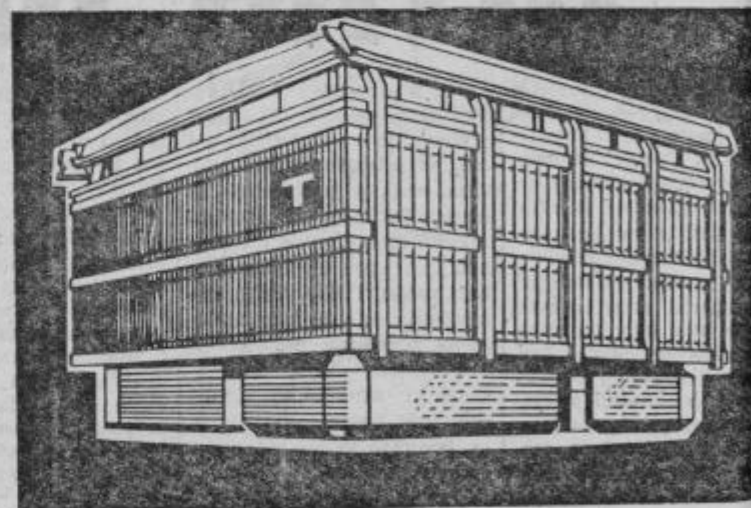
TEKSTILNA TOVARNA

ŽALEC

Preusmerili smo našo proizvodnjo
in se tako zavestno odločili za tako
gospodarsko pot, ki bo zagotovila
našemu delavcu najboljši delovni
položaj in dobre delovne uspehe.
Na naši gospodarski poti
bomo vztrajali

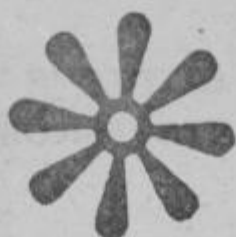
VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
ISKRENO ČESTITAMO ZA 1. MAJ

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

Celotna naša dejavnost je usmerjena k delovnemu
človeku in občanu z željo, da kar najbolj zadovoljimo
njegove potrebe in hotenja. Zato smo že doslej z
velikimi naporii razširjali našo dejavnost, zgradili vele-
blagovnico in se sedaj pripravljamo na otvoritev skla-
dišč, ki pomeni nov delovni rezultat v razvoju naše
delovne organizacije. Tudi v prihodnje bomo vztrajali
na tej načrtani poti dobrega gospodarjenja in samo-
upravljanja v korist našega potrošnika.

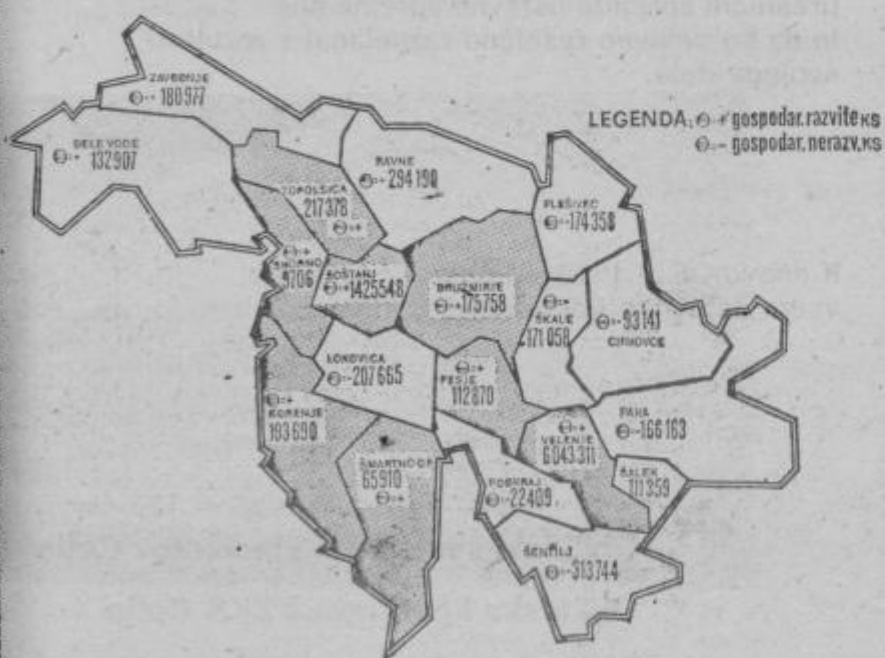
Iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem, občanom
in našim poslovnim prijateljem za dan OF in za 1. maj,
resnični delavski praznik v samoupravni Jugoslaviji.

CINKARNA CELJE

VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN POSLOVNIM PARTNERJEM
ČESTITAMO OB DNEVU OF
IN K PRAZNIKU DELA — 1. MAJU!

GOSPODARSKA RAZVITOST KRAJEVNIH SKUPNOSTI VELENJE

V zadnjem času so tudi v velenjski občini izredno razčlenili dejavnost krajevnih skupnosti, ki jih je zdaj že 25, od tega 15 razvitih in 10 nerazvitih (to je vidno tudi iz grafikona, s tem da je treba upoštevati, da so krajevne skupnosti v samem Velenju skupno zajete!). Res je, da je delo krajevnih skupnosti bolj ali manj odvisno od subjektivnih sil, vendar se je organizacija zveze komunistov odločila, da bo v tistih krajevnih skupnostih, ki še ne delajo tako, kot bi morale, dala osnovni impulz, ostalo pa bodo izpeljali sami. To zlasti velja za višinske krajevne skupnosti, ki kažejo veliko volje do dela in urejevanja določenih krajevnih problemov, vendar jim mora v osnovi le nekdo pomagati vsaj z nasveti. To pa naj bi bila zveza komunistov. Ljudje so pripravljeni delati, samo potrebna je organiziranost. OBCINSKA SKUPSCINA VELENJE ZELI OB LETOSNJEM 1. MAJU VSEM OBCANOM PO KRAJEVNIH SKUPNOSTIH VELIKO NOVIH DELOVNIH USPEHOV, ZDRAVJA IN TAKSNO PROSLAVLJANJE PRAZNIKOV, KI JIM BO OMOGOČILO NADALJ-NJE DOBRO DELO IN DOBRE REZULTATE.

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA
IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

NOSI

PERI

SUŠI

NOSI

Trajno elegantne PERMANENT PRESS hlače združujejo vse prednosti čiste volne.

S PERMANENT PRESS postopkom so vse odlike obogatene z novo kakovostjo — enostavnim vzdrževanjem!

Zahvaljujoč PERMANENT PRESS postopku vam VARTEKS nudi novost pri oblačenju: hlače iz čiste volne lahko perete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PERMANENT PRESS hlače lahko operete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PO PRANJU JIH OBESITE ZA SPODNJI DEL HLAČNIC.

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS

Avtoturistično podjetje

Izletnik

CELJE

VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN POSLOVNIM
PARTNERJEM ČESTITAMO
OB PRAZNIKU DELA IN
ŽELIMO VELIKO
DELOVNIH USPEHOV

METKA

TEKSTILNA TOVARNA
IN KONFEKCIJA CELJE

NAJ ŽIVI DAN OF IN NAŠ
DELAVSKI PRAZNIK

ČESTITAMO ZA DELAVSKI PRAZNIK
IN SE PRIPOROČAMO Z NASIMI PROIZVODI

SIGMA
ŽALEC

UMETNI BRUSI IN NEKOVINE

Z novimi naložbami bomo zagotovili
boljše delovne razmere in dosegli še
večje delovne rezultate. To je rezul-
tat naporov delovnega kolektiva, ki
ve, kaj hoče in je zatrdno odločen
uresničiti postavljene gospodarske
in samoupravne načrte. To si želimo
tudi ob našem delavskem prazniku.

Vsem delovnim ljudem iskreno če-
stitamo v skupni želji za najboljšo
delo.

STEKLAR

STEKLARSKO
PODJETJE
63001 CELJE

SPLOŠNO STEKLARSTVO — STEKLOBRUSILSTVO —
STEKLOGRAVERSTVO — IZDELOVANJE OGLEDAL
IN OKVIRJEV

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM ZA 1. MAJ
ISKRENO ČESTITAMO

Izvajamo vsa gradbeno-steklarska dela in nudimo potrošnikom
vse steklarske usluge

Se priporočamo!

Delovni ljudje GIP

TOZD gradbena operativa
TOZD proizvodni obrati
TOZD industrija gradbenega materiala
in DS skupnih služb

čestitajo vsem delovnim ljudem k prazniku dela 1. maju
in dnevu OF

Podjetje izvaja visoke in nizke gradnje vseh vrst,
gradi stanovanja za trg, proizvaja betonske polizdelke

Se priporočamo!

Delavski praznik naj bo tudi naš dogovor, da bomo
uresničili sprejete ustavne spremembe
in da bo delavec resnično razpolagal z rezultati
svojega dela.

K dnevu OF in 1. maju iskreno čestitamo
vsem delovnim ljudem in občanom

Občinski svet zveze sindikatov Celje
Občinska konferenca ZKS Celje
Občinska konferenca SZDL Celje
Skupščina občine Celje
Občinski odbor ZZB NOV Celje
Občinska konferenca ZMS Celje

INDUSTRIJA AEROTERMIČNIH NAPRAV

KLIMA

INDUSTRIJA AEROTERMIČNIH NAPRAV
8000 CELJE, TITOV TRG 2

GRELNIK — G

uporabljamo za toplozračno ogrevanje prostorov in toplozračne zavese.
Njihova zmogljivost je od 11.000 do 61.200 kcal/h pri količini zraka od 1060 do 7150 m³/h

DVOBRZINSKO ELEKTRIČNO STIKALO — »SG«

je trofazno in namenjeno za vklopjanje in izklopjanje ter varovanje dvobrzinskih elektromotorjev. Maksimalno število vklopov je 25/h

STREŠNI VENTILATOR — SV

je namenjen za prezračevanje sanitarnih prostorov, stanov. blokov, industrijskih prostorov, delavnic, trgovskih hiš in drugih velikih prostorov. Opremljen je z dvobrzinskim elektromotorjem, izdelujemo pa jih tudi na posebno zahtevo z enobrzinskimi elektromotorji eksplozijsko varne izvedbe. Izdelujemo jih v 5 velikostih, zmogljivosti od 180 do 10.000 m³/h

AKSIALNI VENTILATOR PAZ

služi za prezračevanje prostorov v gospodinjstvih, šolah, laboratorijih, kuhinjah, manjših delavnicah itd. Lopatice tekača so oblikovane tako, da povzročajo najmanjši možni šum. Zmogljivost je od 800 do 1.200 m³/h

AKSIALNI VENTILATOR LAZ

je primeren za ventilacijo prostorov v gospodinjstvih, gostinstvu, manjših delavnicah in podobno. Njegova estetska oblika omogoča enostavno vgradnjo v različne elemente

Obiščite našo prodajno službo, ki vas bo podrobno seznanila z našim kompletnim proizvodnim programom in vam svetovala pri izbiri posameznih proizvodov s posredovanjem potrebnih navodil za vgradnjo.

**VSEM DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM
SODELAVCEM ČESTITAMO K PRAZNIKU
DELA 1. MAJU**

Vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo ob dnevu OF in za delavski praznik z željo, da se bomo vsi še bolj prizadevali za dosledno uresničitev ustavnih sprememb

SKUPŠČINA OBČINE ŽALEC

KOMITE OBČINSKE KONFERENCE
ZKS ŽALEC

OBČINSKA KONFERENCA
SZDL ŽALEC

OBČINSKI SINDIKALNI SVET ŽALEC

OBČINSKI ODBOR ZZB NOV ŽALEC

OBČINSKA KONFERENCA
ZMS ŽALEC

LESNINA

trgovsko podjetje z lesom, lesnimi izdelki in pohištvom, Ljubljana

PRODAJALNA CELJE

ČESTITAMO ZA 1. MAJ IN DAN OF

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE
CELJE

Vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za dan OF in za praznik dela
Priporočamo se!

Vsem našim članom, delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem čestitamo k prazniku dela 1. maju izvajamo individualno stanovanjsko gradnjo na območju celjske regije

Z uslugami smo konkurenčni!

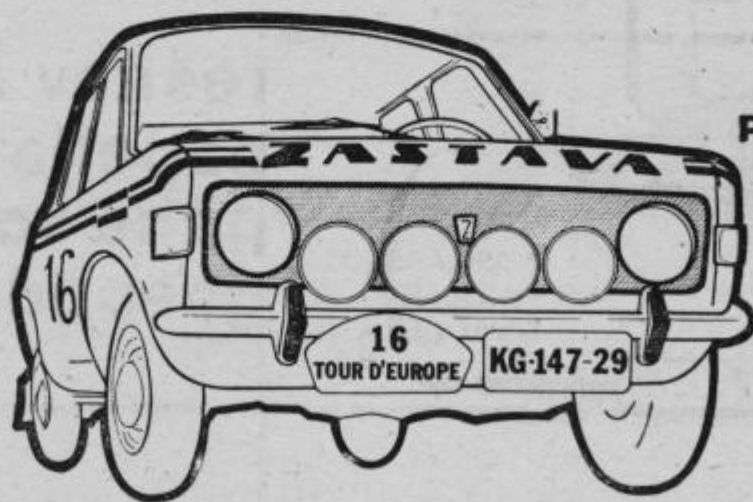
STANOVANJSKA
ZADRUGA
DOM — CELJE
GRADBENI OBRAT

ZASTAVA

avtomobili

Kupcem avtomobilov 101, 1300, 1500 F in 125 PZ, ki vplačajo tovarniško ceno do 25. 5. 1974, garantiramo dobavo vozila po ceni, veljavni na dan 5. 4. 1974.

Nudimo potrošniško posojilo v višini 20.000 din na osebo — Rok odplačila 30 mesecev

10%

POPUST ZA DEVIZE

PRODAJA NA
KREDIT

ŠAMPION EVROPE
IN JUGOSLAVIJE

PRODAJA
AVTO CELJE

Obiščite prodajalno avtomobilov Celje
Ljubljanska 11, ali zahtevajte informacije po telefonu 221 80.

TV SPORED

NEDELJA

9.30 L. N. Tolstoj: Vojska in mir
barvna TV nadaljevanja (Lj)
10.15 Kmetijska oddaja (Bgd)
11.00 Mosaik (Lj)
11.05 Otroška matineja: Beli ka-
men, Otrok ptič, Pravnički
(Lj)
12.30 Poročila (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE (Sport,
Pevski zbor iz Divače, Za ko-
nec tedna)
18.05 Poročila (Lj)
18.10 Živet: svobodno — barvni
film (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.20 Tedensko znanje-politični
komentar (Lj)
20.35 25 let veselega večera — pre-
nos (Bgd)
22.05 Sportni pregled (Sa)
22.40 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Bgd)
20.30 Don Kihot — risanka
(Bgd II)
20.50 Nevarne vesti — celovečrni
film (Bgd II)
22.30 24 ur (Bgd II)

PONEDELJEK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.00 Angleščina (Zg)
9.15 Nemščina (Zg)
9.30 TV v šoli (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.00 Angleščina (Zg)
15.15 Nemščina (Zg)
15.30 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TVD (Bgd)
17.45 Koko, Moko in vrabček Sko-
ko — lutke (Lj)
18.05 Risanka (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Na daljnem severu: Preplah
med tršem — barvni film
(Lj)
19.00 Mladi za mlade (Zg)
19.30 Kaj hočemo — aktualno od-
daja (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Sofokles: Antigona — pred-
stava SNG Celje (Lj)
21.30 Kulturne diagonale (Lj)
22.20 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Sa)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 O knjigi (Bgd)
19.00 Mladi za mlade (Zg)
19.30 Risanka (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 Dokumentarna oddaja (Zg II)
21.00 Celovečrni film (Bgd II)

TOREK
8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 TV v šoli — ponovitev (Sa)
16.25 Madžarski TVD (Bgd)
16.45 Kapljica vode — otroška od-
daja (Lj)
16.55 Risanka (Lj)
17.10 Obzorik (Lj)
17.25 Košarka Jugoslavija: Argen-
tina — prenos (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.40 Pogovor o (protinflacijska
gibanja) (Lj)
21.30 W. S. Reymont: Kmetje —
barvna TV nadaljevanja (Lj)
22.20 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
19.15 Košarka Jugoslavija B: SZ
(Bgd)
20.45 Fejton (Bgd II)
21.15 Dokumentarni film (Bgd II)
22.00 Dokumentarna oddaja (Bgd
II)

SREDA

9.15 S pesmi v praznik — bud-
nica (JRT) (Lj)
9.45 Ljubzen — jugoslovanski
film (Lj)
10.15 Pesem, ki bodri duha in
vzmeta (Trišiški partizanski
pevski zbor) (JRT)
10.40 Risanka (Lj)
11.00 Naj šivi pesem — prenos iz
Čačka (Bgd)
12.30 Poročila (Lj)
15.25 Madžarski TVD (Bgd)
16.05 Mednarodna delavska pesem
(Lj)
16.55 Beli kamen — serijski barvni
film (Lj)
17.25 Zabavna vas J. Tati in P.
Elaix (Lj)
18.10 Poročila (Lj)
18.15 Košarka jugoslovanskega mo-
štva A: moštvo B — prenos
(Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Ogenj — barvni film (Lj)
20.50 Retrospektiva jugoslovanske-
ga filma: Veselica (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Bgd)
20.30 M. Gorki: Otroci sonca —
TV drama (Bgd II)
22.00 Glasbena oddaja (Bgd II)
22.45 Fejton (Bgd II)
23.15 24 ur (Bgd II)

ČETRTEK

8.50 Braun-Pitchna: Indijanci v
Mali vasi — mladinska igra
(Lj)
10.15 Koncert vojaškega orkestra
(Zg)
11.00 Parada pod cirkušsko lupolo
— barvni film (Lj)
12.30 Poročila (Lj)
15.35 Sporočilo velike punatrije
(Lj)

16.30 Poročila (Lj)
16.35 Nogomet Veleš: Bor — pre-
nos (Sa)
18.15 Košarka Jugoslavija: SZ —
prenos (Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 V. Zupan: Vest in pločevina
— Kazenski zakonik št. 271 a
barvna TV nadaljevanja (Lj)
21.10 Naši heroji (Lj)
21.40 Lutkovni nočiturno: Janko
Dolenc — barvna oddaja (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)

PETEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.45 Angleščina — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TVD (Bgd)
17.40 Veseli tobogan: Sladki vrh
— I. del (Lj)
18.05 Obzorik (Lj)
18.20 Na srebrnih smučanih —
barvna oddaja (Lj)
18.55 Naš vsakdanji kruh — Vita-
mini in minerali (Lj)
19.25 TV kazipot (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski kome-
tar (Lj)
20.40 Stirje jezdec Apokalipse —
barvni film (Lj)
23.10 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Bistrotok (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Sa)
19.00 Panorama (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Kviz (Bgd)
21.30 Serijski film (Zg)
22.20 TV dnevnik (Zg)
22.40 Mali nočni razgovori (Zg)

SOBOTA

9.30 TV v šoli (Bgd)
10.35 TV v šoli (Zg)
12.00 TV v šoli (Sa)
14.45 London: Nogomet Liverpool
: Newcastle United — barvni
prenos (EVR)
17.30 Narodna glasba (Lj)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Simfonija gozda — barvni
film (Lj)
19.15 Gledališče v hiši (Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski notranjopolitični
komentar (Lj)
20.30 Biografska pomlad — prenos
(Bgd)
21.45 TV dnevnik (Lj)
22.00 Cannon — serijski barvni
film (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.30 TV drama (Bgd II)
21.30 Fejton (Bgd II)
22.00 Zabavna glasbena oddaja
(Bgd)
22.30 24 ur (Bgd II)

SMRTI

SLOVENSKE KONJICE

FRANC ZALOŽNIK, 69, Ko-
njice; MARIJA MAROH, 80,
Konjice; AMALIJA OROŽ, 74,
Konjice; MARIJA PODKRAJ-
SEK, 47, Kraberk; ALBIN
MEGLIČ, 34, Zreče; JERNEJ
FIJAVZ, 81, Vitanje; MARIJA
KOVSE, 69, Vitanje in AN-
TON KOVSE, 58, Ljubnica.

SMARJE PRI JELSAH

FRANCISEK JARH, 68, Ime-
no; MARIJA MLAKAR, roj.
Fevser, 81, Bezgovica; MARI-
JA REBERSAK, roj. Zolger,
81, Strtenica in MARIJA MAJ-
CEN, roj. Zaler, 80, Piljovci.

ROJSTVA

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 3 deklice.

KINO

UNION: 18. 4. še francoski
barvni film »Diskretni šarm
buržoazije«; od 19. do 22. 4.
Italijanski barvni film »Sito
mesto«; od 23. 4. dalje japo-
nski barvni film »Iščo se Ochi,
živa ali mrtva«.

METROPOL: 18. 4. še ame-
riški barvni film »Nepričako-
vani napad na Romla«; od
19. do 22. 4. ameriški barvni
film »Črna glasba — Watt-
stax«; od 23. 4. dalje angli-
ški barvni film »Kraljica za
tisoč dni«.

DOM: 18. 4. še ameriški
barvni film »Oropaj svojega
bližnjega«; od 19. do 22. 4.
ameriški barvni film »Dan
posestnikov«; od 23. 4. dalje
ameriški barvni film »Pony
express«.

PROMETNE NESREČE

MRTEV PEŠEC

DRAGAN VOJNOVIĆ, 42, iz Krapine je pripeljal z avtobusom
iz Smarja v Sentjur. Tu pa je z njegove leve strani nenadoma
prečkal cesto, izven prehoda za pešce, AVGUST FRISKEK, 47, iz
Zg. Poljčan. Voznik avtobusa ga je opozoril z zvočnim signa-
lom in zaviral, vendar je pešca kljub temu zbil, tako da je le-
ta obležal mrtve.

POVOZIL MOPEDISTA IN POBEGNIL

KONRAD GORSEK, 27, iz Celja, se je peljal z mopedom iz
Zalca proti Celju in v Arji vasi dohitel pešca ADOLFA JUTER-
SKA, 64, iz Levca. Mopedist je pešca zadel in oba sta padla po
vozilu. Iz celjske smeri je pripeljal z osebnim avtomobilom
MARJAN LUBEJ, 20, iz Seč, ki je ležečega mopedista povozil
in ga smrtno poškodoval. Lubej na kraju nesreče ni počakal,
temveč je pobegnil, naslednji dan pa se je sam prijavil na
postaji milice v Zalcu.

NEIZKUŠEN VOZNIK

ANTON GORENC, 22, iz Velenja, je peljal iz Vranskega pro-
ti glavni cesti, ko ga je v desnem ovinku, kamor je pripeljal
prehitro, bil pa je tudi še brez izkušenj, saj je imel izpit šele
dva dni, zaneslo v levo s ceste, kjer je trčil v električni drog.
Pri nesreči se je voznik težje ranil, dve sopotnici pa sta se la-
je poškodovale. Škode je za 10 tisoč dinarjev.

ZAVIJANJE V LEVO

FRANC GODNIK, 30, iz Celja, je pripeljal po Kersnikovi uli-
ci proti mestu. V križišču z Jenkovo ulico je dohitel voznika
kolesa s pomožnim motorjem ROMANA ŽNIDARJA, 20, iz Ce-
lja, ki je zavil v levo, ni pa nakazal spremembe smeri. Pri-
šlo je do trčenja, pri čemer se ni nihče poškodoval, škode pa
je za 2 tisoč dinarjev.

NI IZPELJAL OVINKA

TEREZIJA MEHLE, 26, iz Javornika, je vozila iz Smarja
proti Grobelnem. Na Halerjevem klancu ni mogla izpeljati des-
nega ovinka, tako da jo je zaneslo v levo, kjer je najprej uda-
rila v obcestni kamen, ga izruvala, nato pa je avtomobil zletel
preko jarka in obstal na gozdni cesti. Voznica se je poškodo-
vala po obrazu, rokah in po prsih, sopotnica SLAVICA GOBEC
iz Kopol pa se je lažje ranila. Škode je za 10 tisoč dinar-
jev.

PREHITRO V OVINEK

ANDREJ POTOČNIK, 22, iz Gornjega grada, je v levem, ne-
preglednem ovinku v Gornjem gradu z motorjem zapeljal s ce-
ste na bankino, kjer je padel in zadel v telefonski drog. Pri
padcu se je poškodoval po hrbtenici in so ga takoj odpeljali v
celjsko bolnico.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

BRANKO GOBEC, 34, iz Bukovljaka, je pri odcepu ceste
proti Grajski vasi nameraval zaviti v levo in je to nakazal
s smernim kazalcem. Le-tega pa je spregledal voznik SAVO
ČURČIČ, 36, iz Zalca, ki je Gobca prehiteval po levi strani, nato
pa se je ustrašil in hitro zavil v desno. Pri tem pa se je vo-
zilo obrnilo na streho. Telesnih poškodb ni bilo, škode pa je za
8.000 dinarjev.

tudi v vaš dom vodovod

HIDROPAK

rešitev za
napeljavo sveže
pitne vode v vaše
gospodinjstvo

GORJANJE • SEVER

MALI GLASI

PRODAM

PRIMO — ohranjeno, prvi prodam. Celje, Keršnikova 36/1.

VO COUPE SPORT 110 let. 72, prodam ugodno. Cena 33.000. Breg 54, Celje.

OLICO za osebni avto in za **ZASTAVO 750**, prodam. Ostrožno — pred garajskim domom, desno, Kršnikova 3.

VE TOFON na kolute 4 en, znamke Grundig de avtomatski na 220 V nov mogoča tudi garancija, prodam. Cena 1700 din. Vek, Dečkova cesta 1, Celje.

KLAVIRSKO prikolico za klavirsko harmoniko, prodam. Anton Škarlin, Zapravica 160, pri liboškem žičnišču.

CAPRI 1500 XL, letnik 1973, prodam. Rafko Dominešek, Trubarjeva 54, Celje.

KE večjo količino prodam. Vprašati: Lončar (so), Ložnica 19, Celje.

UI POKROV za fiat 750, prodam na štiri prestave (izpita) in sprednji za fiat 1300, prodam. Sešek, Prešernova 14, Celje.

NICO (samsko) štedilnik, prodam. Ivan Lebeničnik, Celje, Zg. 75.

1300 ugodno prodam. Petrovčič 108/a.

Betonski mešalec, prodam. Stane Šarlah, Zadobrova 39.

RADIO Philips, prodam. Cater, Zadobrova.

AVA kombi 750 k pro. Ludvik Tavčer, Polze 101 B — ogled samo v foto.

ELO za gradnjo vikenda, lepi sončni legi prodam. Informacije pri GLAVAC, Kersnikova 28.

0 PRIKOLICO prodam. Rezar, Proseniško 7.

1750, nov tip, dobro ohranjen, prodam. Emil Brunčič, Proseniško 7, Štore.

ESTVO vseh kultur z go. štarskim poslopjem in 5 zemlje, na lepi sončni 15 minut od avtobusne stajaje prodam. Ogled vsak, cena po dogovoru. Ma Vidmajer, Zabukovica 8, Griže pri Zalcu.

END-brunarič z inventarjem v Gornjem gradu, prodam. Jože Prešer, Savinjska 1 (svečar) Celje.

1000 S, registriran, prodam ugodno, tudi na ček. 80 a, Zalec.

NI AVTO DIANA 6, dobro ohranjen, prodam. Miha Gostecnik, Petrovčič 7.

VBNE PARCELE, cirkularno za drva, tesan les, 25 do 50, električni žičnik, bojler 80 litrov, prodam. Ivan Rak, Gotovčič, Zalec.

750, dobro ohranjen, prodam, tudi na ček. Šrot, grad 56, Celje.

DO DVODELNO, rabljeno avto, dva fotelja, kuhinjsko mizo, ultra paster št. stole, prodam. Koren, Celje, Kersnikova 8.

KAČA za zakol prodam. Ponudbe pod »POLSVED«.

750, dobro ohranjen, prodam. Gačnik, Ribarjeva 1, ogled dnevno od 16. do 18. ure.

NIŠKI SPORTNI voziček, dvojčka, prodam. Djuro Kras, Ulica I. Uranjekove, Zalec.

AMBOLIRAN RENO, prodam. Cena po dogovoru. Milan Panič, Bohoričeva 4, Celje.

GUMI VOZ, skoraj nov, prodam ugodno. Deželak, pri Lončari, Ogeče 4, Rimske Toplice.

PREVLEKE — nove za NSU 1000 C, kombinacija blaga gorčične barve s črnim skajem, prodam. Miroslav Todorovič, Celje, Kersnikova 4 a.

FIAT 1100 prodam ugodno. Ogled vsak dan popoldne. Partizanska 24, Velenje, telefon 85573.

CENTRALNO PEČ za trdo gorivo 30 tisoč kal, električni bojler 80 l, kopalno kad prosto stoječo in ostalo opremo za kopalnico poceni prodam. Slapnik, Celje, Nušičeva 5.

ŠTEDILNIK GORENJE, trajno gorečo peč in peč na olje, prodam. Kekec, Teharje 64.

OSTRESJE za gospodarsko poslopje, dobro ohranjeno, prodam. Anton Golež, Brezova, Šmartno ob Paki.

SPALNICO in hladilnik poceni prodam. Ogled na domu vsak dan od 15. do 20. ure. Mira Krastevc, Šaranovičeva 6/a, Celje.

PAR KONJ starih 6 let in prenosnega patirja, prodam. Ignac Jug, Šentjur 196 (bife).

TV omaro, radijski sprejemnik, voziček, globok in športni, stajico, prodam. Boža Muhič, Na Otoku 6/V — Celje.

OTROŠKI VOZICEK globok in enciklopedijo leksikografskega zavoda Zagreb, prodam. Vehovar, Na Otoku 11.

PARCELO 779 m² — Voda na parceli, elektrika oddaljena 100 m, v Rogaški, na sončni legi in kromatično harmoniko 8 registrov, novo, prodam. Cena po dogovoru. Zglasite se na Vrtnarji v Rogaški Slatini.

BREJO kravo prodam. Zagrad 127, Celje.

R-4 RENAULT, letnik 70, prodam. Cena po dogovoru. Franc Grobelnik, Šempeter v Sav. dolini 86/a LIK SAVINJA.

SPALNICO starinsko, ugodno in poceni prodam. Ogled mogoč vsak dan. Tilči Simonšek, Teharska 21, Celje, (na podstrešju).

OBRACALNIK na konjsko vprego prodam. Jože Novak, Orova vas 13, Polzela.

2.000 kom križevske enozarezne nove stirene opeke, ugodno prodam po stari ceni. Klančnik, valilnica Šmarjeta 27, Škofja vas.

FIAT 750 (nov motor) ugodno prodam. Roman Gracer, Ulica Bratov Vošnjakov 6, Celje, ogled od 15. do 16. ure.

MINIVIZOR ORION, v brezhibnem stanju prodam. Informacije v popoldanskem času na 21-656.

AMI 8 — letnik 1972 — 29.000 km, z radiom, dobro oskrbovan prodam. Ponudbe pošljite pod šifro: »32.000«.

KUPIM

TRICIKEL, rabljen, lažji, kupim. M. Jonko, Družmirje 64, Šoštanj.

KRAVO, mirno in mehko za molžo, kupim. Jože Novak, Orova vas 13, Polzela.

GRADBENO PARCELO, nedograjeno ali staro hišo v Celju, ali bližnji okolici kupim. Ponudbe pod oznako »DEVIZE-NUJNO«.

UNRINEGA ŠROTARJA »PLYMOUTH«, če tudi so izrabljene plošče, sem kupec. Viljem Gracer, Celje, Ulica Bratov Vošnjakov 6.

DVOSOBNO stanovanje v okolici Celja, kupim. Ponudbe pod »DEVIZE«.

BETONSKI MEŠALEC — rabljen, kupim. Franc Zajc, Ljubija 2, Mozirje.

POL HIŠE ali dvosobno stanovanje, v Celju ali bližnji okolici, kupim. Ponudbe pod »NE V BLOKU«.

AVTO do 1500 ccm kupim. 15.000 plačam takoj, ostalo

v roku treh mesecev. V račun lahko dam gradbeni les. Ponudbe pod »GARANCIJA«.

HRASTOVE PLOHE, dobro suhe, debeline 5 cm, 3 m³, kupim. Ivanki Uranjekove 4, Zalec.

STANOVANJA

MLAD PAR brez otrok išče prazno ali opremljeno stanovanje ali sobo z možnostjo kuhanja in pranja. Plačata dobro. Ponudbe pod »MIRNA — POSTENA«.

ENO ALI DVE dekleti sprejem na stanovanje. Celje, Hohkrautova 3.

SOBO ali manjše stanovanje za daljši čas, v Celju ali bližnji okolici iščem. Ponudbe poslati pod »STANOVANJE«.

DVOSOBNO komfortno stanovanje v Celju ali bližnji okolici, iščem. Nudim lepo nagrado in pomoč v hiši. »DOBER PLAČNIK«.

TRISOBNO komfortno stanovanje z garažo in telefonom, v centru mesta Celja zamenjam za enosobno do II. nadstropja. Ponudbe pod »MAJ«.

UPOKOJENEMU zakonskemu paru ali mladoporočencema nudim centralno ogrevano neopremljeno dvosobno stanovanje na mirnem sončnem kraju v Celju. Pogoji in ponudbe pod »POSOJILLO ALI PREDPLAČILO«.

SONČNO sobo s kopalnico in posebnim vvhodom oddam takoj enemu ali dvema fantoma. Pohorska 12, Celje.

DVE POSTENI dekleti nujno iščeta sobo, po možnosti s kuhanjem. Ponudbe pod »ISKRENO«.

TREM DEKLETOM oddam dva opremljena prostora. Ponudbe pod »CENTER MESTA«.

MIRNO DEKLE išče sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »ČIMPREJ«.

RAZNO

UPOKOJENKO za pomoč starejši ženi, iščem. Hrana, stanovanje in dobro plačilo. Ponudbe pod »ČIMPREJ — II«.

GOSTILNO ali bife vzamem v najem. Ponudbe pod »IZKUŠEN GOSTINC«.

GARAŽO v Jurčičevi ulici dam v najem. Ponudbe pod »GARAŽA«.

DNE 8. aprila t. l. sem na poti Kajuhova ulica — Savinjsko nabrežje izgubil ročno uro »Helvetis« gravirano.

Postenega najditelja prosim, da javi na naslov: Kastelic, Ljubljanska 15, Celje.

V GORNJI SAVINJSKI DO LINI iščem perutinarja — rejca za dobavo valilnih jaje v letu 1975. Ponudbe pošljite na oglasni oddelček pod oznako »PERUTNINAR«.

30 ODBOTNE obresti nudim tistemu, ki mi posodi za dobo 1 leta deset tisoč novih dinarjev. Garancija — gradnja hiše. Ponudbe pod oznako »POSOJILLO«.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame in stare mame

TEREZIJE ZOLGER

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti in darovali cvetje. Zalujoči — hčerka in drugi sorodniki.

TV SPORED

9.30 L. N. Tolstoj: Vojna in mir barvna TV nadaljevanja (Lj)

10.15 Ljudje in zemlja (Lj)

11.15 Mozaik (Lj)

11.20 Otroška matineja: Bel kamen, Dokumentarni film (Lj)

12.15 Poročila (do 12.20)

NEDELJSKO POPOLDNE (šentjernejski oktet in ansambel R. Mohorka, Komu je potreben Vaska. Mladost ob žici, Za konec tedna) (Ljubljana)

18.05 Poročila (Lj)

18.10 Morski volk — celovečerni film (Ljubljana)

19.45 Risanka (Ljubljana)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Tedenski znanstveni komentar (Lj)

20.30 3-2-1 (Lj)

20.40 TV igra (Lj)

21.30 Mesta: Split II. del oddaje TV Beograd (Lj)

PONEDELJEK

17.50 Koko Moko* in vrabček Skoko — lutke (Lj)

18.05 Risanka (Lj)

18.15 Obzornik (Lj)

18.30 Na daljnem severu — barvni film (Lj)

18.55 Mozaik (Lj)

19.00 Mladi za mlade (Skopje)

19.30 Kaj hočemo — aktualna oddaja (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 (Lj)

20.30 Sodobna oprema (Lj)

20.40 M. Bor: Raztrganci — TV

drama (Lj)

21.55 Kulturne diagonale (Lj)

22.35 TV dnevnik (Lj)

TOREK

19.00 Marksizem v teoriji in praksi: Družbeno zgodovinski vidik marksizma (Lj)

19.20 Mozaik kratkega filma (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 (Lj)

20.35 Pogovor o samoupravnem sporazumu glede na osebne dohodke (Lj)

21.25 W. S. Reymont: Kmetje — serijska barvna TV nadaljevanja (Lj)

22.15 TV dnevnik (Lj)

SREDA

18.10 Obzornik (Lj)

18.20 Od zore do mraka: Ob dvojnem jubileju (Lj)

18.55 Mozaik (Lj)

19.00 Glasbena oddaja (Skopje)

19.20 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.20 3-2-1 (Lj)

20.25 Rotterdam: Nogometni finala za pokal prvakov — barvni prenos EVR

v odmoru propagandna oddaja (Lj)

22.15 TV dnevnik (Lj)

CETRTAK

8.10 TV v šoli (Zg)

9.35 Francoščina (Bg)

14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)

15.35 Francoščina — ponovitev (Beograd)

16.40 Soliska TV — ponovitev (Lj)

17.00 Po poteh partizanske Ljubljane (Lj)

vmes ob 17.15 obzornik (Lj)

19.15 Naš ekran (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kako na oddih (Lj)

20.40 V Zupan: Dve glasni priči — oddaja Vest in pločevina — TV nadaljevanja (Lj)

21.15 Cetrikovi razgledi: Spomini na 1. VI. 1924 (Lj)

21.45 Glasbeni nočturno: Ansambel Da camera (Lj)

22.00 TV dnevnik (Lj)

»Odbor za proslavo 30. obletnice ustanovitve

Kozjanskega odreda Brežice

VABI

vse borce Kozjanskega odreda in aktiviste OF Kozjanskega okrožja, da se v soboto 27. aprila 1974 ob 10. uri udeležijo proslave, ki bo ob 30. obletnici ustanovitve Kozjanskega odreda na Silovcu nad Sromljami.

Po svečanem delu proslave bo tovariško srečanje borcev.

OBČINSKA KONFERENCA ZMS ŽALEC

razpisuje prosto delovno mesto

tajnice-administratorke

Pogoj je končana dvoletna administrativna šola in dobro obvladanje strojepisja.

Interesentke naj vložijo pismeno prošnjo in življenjepis na naslov Občinska konferenca ZMS — predsedstvo Zalec.

Nastop službe je možen takoj.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

DVE SKRIVNOSTI
NAJLEPŠEGA
CVETJA

FLOVIT
HUMOVIT

CINKARNA CELJE

ZA PRAZNIK DELOVNIH LJUDI

čestita vsem svojim

KUPCEM
DOBAVITELJEM
POSLOVNIM PRIJATELJEM

VELETRGOVSKO, GOSTINSKO, TURISTIČNO IN PROIZVODNO PODJETJE

CELJE

SLOVO OD SAVINJČANOV

Nekaj mesecev so nas skoraj vsak večer z izvrstno glasbo zabavali glasbeniki ansambla Impresija in odlični pevec Karli Arhar v gostilni Košenina na Gomilskem. Ljudje iz vseh koncev Savinjske doline so jih hodili poslušati, navadili so se nanje in kar nekam prazni so bili sobotni večeri, ko jih nismo poslušali.

Impresija in Karli so odšli služiti svoj kruh na Hrvaško. Razumemo jih, saj so glasbeniki, glasbeniki pa so neke vrste vagabundi. Vemo, da bodo tudi tam navduševali ljudi, zato jim želimo vso srečo še vnaprej.

Kaj so nam povedali ob odhodu?

KARLI ARHAR: »Savinjčani so čudoviti ljudje! Le kdo si je izmislil šale na njihov račun?! Toliko prijateljev sem spoznal, kot še nikjer drugje. O kakšni stisnjenosti pa ni niti sledu. Želim, da bi še kdaj prepeval kjerkoli v Savinjski dolini. Ti ljudje se znajo res čudovito zabavati. Na svidenje in še enkrat hvala za vse. Imel sem se čudovito.«

IMPRESIJA: »Tako dobro se še nikjer nismo imeli. Žal nam je zaradi odhoda, a kaj hočemo, takšno je pač življenje poklicnih glasbenikov. Danes si tu, jutri tam, nikjer pa ne smeš ostati predolgo časa, saj se ljudje še belega kruha kmalu preobjedo. Želje? Nič posebnega. Upamo, da bomo še dolgo časa skupaj zabavali ljudi, želimo, da po naših časopisih ne bi hvalili le ljubljanskih ansamblov, naša velika želja pa je, da bi letos nastopil na Slovenski popevki naš Karli. To si prav gotovo zaslužil.«

JANEZ VEDENIK

SOCIALISTIČEN KRST

Verjetno ste kar nekam začudeno prebrali tale naslov, saj je beseda krst v naši podzavesti povezana s krščanstvom. Vendar socialističen krst nima s krščanskim nobene zveze. V bistvu gre za nekako slovesno registracijo novega občana. V Celju je bil na ta način kot prvi krščen trimesečni Miroslav Tukarič. Novemu občanu so na roko pripeli našo trobojnico, kot simbol domovine z željo, da bi jo nosil v srcu skozi vse viharje in uspehe svojega življenja.

Predstavniki Ljubljanske banke so mlademu Miroslavu podarili hračilno knjižico, ki ga bo spremljala vse življenje.

Ponosna starša Marko in Liljana sta skupaj z botrom Borisom Krambergarjem obljubila, da bosta mladega občana vzgajala v resničeljubju in naprednih idejah naše družbe.

Dobrim željam se pridružuje tudi naše uredništvo.

BRANKO STAMEJCIC

SPOMENIK DEDKU IN BABICI — tako so ga postavili pred osnovno šolo v Podčetrku. Namenjen je Juršetovi Jeri, ki je učakala 99 let, in Janezu Strašku, ki je imela 93. Oba sta dala mladim šolarjem Podčetrka recept za dolgo in zdravo življenje. Sicer pa so mladi v Podčetrku znani po svoji skrbi za stare občane, pridno jih obiskujejo, jih kdaj pa kdaj obdarijo in jim tako dajo vedeti, da niso sami na svetu. Zato tudi ta preprosta simbolika na sliki pred osnovno šolo mnogi pove.

Foto: DRAGO MEDVED

Zgodba o živalih

PSIČKA VZREDILA MUČO

Kaže, da smo spet zadeli. Po tistem, ko smo objavili, da bi od naših bralcev radi dobili zgodbe o živalih, kaj posebnega, kaj pristrčnega, presenetljivega, smo dobili že več takih zgodbic. Zlasti smo veseli takšnih, ki so opremljene tudi s sliko. Seveda takšne prispevke tudi honoriramo. Za vsako zgodbo, ki jo bomo uvrstili v list bomo poslali 40, če pa bo dodana tudi originalna fotografija, potem pa 60 novih dinarjev.

Zdaj pa k zgodbi:

»Pri nas imamo psičko in smo imeli tudi muco. Obe sta skoraj istočasno skotili mladiče. Psički so bili nekaj starejši, tako smo jih že oddali, ko se je zgodila nesreča. Avto je povozil doječo muco. Mucini mladički so bili, razen enega, odstranjeni že prej in zdaj je revček ostal sirota. Toda naša psička, ki ji je bilo zelo hudo za svojimi mladički, je kmalu opazila stisko osirotele mucke, ki je mjavkala in jokala okoli hiše. Revica ni znala sama jesti, saj je bila vajena sesati pri materi. In ker je psička še imela mleko, mala muca pa se ji je enostavno prislinila, je psička začela dojit mucko in jo vzredila, ko da je njen mladič.«

»Na gornji sliki resnični prizor, kako naša psička doji osirotele mucko.«

Jelka Strožet
Braslovče

Nekoč je neki deček vprašal ameriškega predsednika Johna Fitzgeralda Kennedyja, kako je postal vojni heroj.

»Oh, čisto neprosto voljno,« je odgovoril John, »moja ladja se je potopila in to je vse.«

Nekoč so se prijatelji čudili slavnemu grškemu filozofu Sokratu, kako da je ostal čisto miren, ko ga je neki nesramnejš brcnil.

Filozof se je opravičil:

»Oh, če bi me brcnil osel, ali naj bi ga tožil?«

Resnična humoreska

REDUKCIJA

Kar med delovnim časom smukam ven, v nameni, zamenjal izrabljeno avtomobilsko gumo, ki sta jo cel čas zlizala bolj kot ostale. Dodati moram še dejstvo, da je to zgodilo v času, ko je šostanjskih 275 megavatoev odpovedalo in so imeli v Trbovljah lažje popravilo rejšega agregata.

Pripeljal sem se do obrtnika, ki je sicer vedno solidno pristopil k poslu. Tokrat je z električnim brusilnim strojem brusil križe na mejnih kamnih, kamor jih stavi geometer. Pristopil sem in ogovoril mehanika: »Se mi, ali bi mi lahko zamenjali eno gumo?« Dedec čas pustil delo in se odsotno ozrl po mojem avtu: »Svoji delavnici rekoč. «Veste, danes bo to bolj težko, zaprav nemogoče, ker ni elektrike.«

Torej tako, stopil sem že dva koraka nazaj, ko se posvetilo in sem ugovarjal: »Že dobro, mojster toda, ali brusilni stroj žene veter?«

»O, hudiča, saj res. Sploh nisem opazil, kdaj je elektrika. No, stopiva že enkrat in vrživa tisto gumo.«

Tokrat ni bilo treba nič plačati, niti »stringelasa« mojster. Le večkrat je potožil, da ga bo ta prekleta cija še na boben spravila!

PEPI MIKLAVC